

Euroopan unionin virallinen lehti

L 159

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

28. toukokuuta 2014

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/60/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (uudelleenlaadittu) 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta ⁽¹⁾ 11

PÄÄTÖKSET

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 573/2014/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, julkisten työvoimapalvelujen tehostetusta yhteistyöstä ⁽¹⁾ 32

II Muut kuin lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

- ★ Ilmoitus Turkin tasavallan osallistumista Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan koskevan Euroopan yhteisön ja Turkin tasavallan välillä tehdyn sopimuksen voimaantulosta 40

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

ASETUKSET

- ★ **Komission delegoitu asetus (EU) N:o 574/2014, annettu 21 päivänä helmikuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta liitteessä III olevan, rakennustuotteiden suoritustasoilmoitusta laadittaessa käytettävän mallin osalta** 41
- ★ **Komission asetus (EU) N:o 575/2014, annettu 27 päivänä toukokuuta 2014, tallennusvälineen (mikrosiru) sisältäviä ajokortteja koskevista teknisistä vaatimuksista annetun asetuksen (EU) N:o 383/2012 muuttamisesta ⁽¹⁾** 47
- Komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 576/2014, annettu 27 päivänä toukokuuta 2014, kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 50

PÄÄTÖKSET

2014/302/EU:

- ★ **Komission täytäntöönpanopäätös, annettu 27 päivänä toukokuuta 2014, SHARE-ERICin perustamisesta annetun päätöksen 2011/166/EU muuttamisesta** 52

2014/303/EU:

- ★ **Euroopan keskuspankin päätös, annettu 20 päivänä helmikuuta 2014, keskuspankkirahoitusta koskevasta kiellosta ja kansallisten keskuspankkien maksamista koroista valtion talletuksille (EKP/2014/8)** 54

SUUNTAVIIVAT

2014/304/EU:

- ★ **Euroopan keskuspankin suuntaviivat, annettu 20 päivänä helmikuuta 2014, kansallisten keskuspankkien suorittamista varojen ja vastuiden kotimaisista hallintatoimista (EKP/2014/9)** 56

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/60/EU,

annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,

jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta (uudelleenlaadittu)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽¹⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Neuvoston direktiiviä 93/7/ETY ⁽²⁾ on muutettu huomattavilta osin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveillä 96/100/EY ⁽³⁾ ja 2001/38/EY ⁽⁴⁾. Koska siihen on määrä tehdä lisää muutoksia, direktiivi olisi selkeyden vuoksi laadittava uudelleen.
- (2) Sisämarkkinat muodostavat alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden vapaa liikkuvuus taataan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaisesti. Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 36 artiklan mukaan tavaroiden vapaata liikkuvuutta koskevat määräykset eivät estä sellaisia tuontia, vientiä tai kauttakuljetusta koskevia kieltoja tai rajoituksia, jotka ovat perusteltuja taiteellisten, historiallisten tai arkeologisten kansallisaarteiden suojelemiseksi.
- (3) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 36 artiklan nojalla ja sen rajoissa jäsenvaltioilla on oikeus määritellä kansallisaarteensa ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet niiden suojelemiseksi. Unionilla on kuitenkin arvokas rooli kannustaessaan jäsenvaltioita yhteistyöhön eurooppalaisittain merkittävän kulttuuriperinnön ja siihen kuuluvien kansallisaarteiden suojelussa.
- (4) Direktiivillä 93/7/ETY otettiin käyttöön järjestelmä, jonka avulla jäsenvaltiot voivat varmistaa sellaisten kulttuuriesineiden palauttamisen alueelleen, jotka on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 36 artiklassa luokiteltu kansallisaarteiksi, kuuluvat mainitun direktiivin liitteessä tarkoitettuihin kulttuuriesineiden yhteisiin luokkiin ja jotka on viety jäsenvaltioiden alueelta kansallisten toimenpiteiden tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 116/2009 ⁽⁵⁾ vastaisesti. Tuo direktiivi koski myös kansallisaarteiksi luokiteltavia kulttuuriesineitä, jotka kuuluvat olennaisena osana julkisiin kokoelmiin tai kirkollisten laitosten tavaraluetteloihin mutta jotka eivät sisälly yhteisiin luokkiin.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. toukokuuta 2014.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 93/7/ETY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 1993, jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta (EYVL L 74, 27.3.1993, s. 74).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/100/EY, annettu 17 päivänä helmikuuta 1997, jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta annetun direktiivin N:o 93/7/ETY liitteen muuttamisesta (EYVL L 60, 1.3.1997, s. 59).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/38/EY, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2001, jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta annetun neuvoston direktiivin 93/7/ETY muuttamisesta (EYVL L 187, 10.7.2001, s. 43).

⁽⁵⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 116/2009, annettu 18 päivänä joulukuuta 2008, kulttuuriesineiden viennistä (EUVL L 39, 10.2.2009, s. 1).

- (5) Direktiivillä 93/7/ETY saatiin aikaan jäsenvaltioiden välistä kansallisaarteita koskevaa hallinnollista yhteistyötä, joka liittyy läheisesti Interpolin ja muiden toimivaltaisten laitosten kanssa varastettujen taideteosten alalla tehtävään yhteistyöhön ja johon kuuluu erityisesti kadonneiden, varastettujen ja laittomasti alueelta vietyjen kansallisaarteisiin ja julkisiin kokoelmiin kuuluvien kulttuuriesineiden kirjaaminen.
- (6) Direktiivissä 93/7/ETY säädetty menettely oli ensimmäinen askel jäsenvaltioiden välisessä tämän alan yhteistyössä sisämarkkinoiden yhteydessä, ja sen tavoitteena oli alan kansallisen lainsäädännön vastavuoroisen tunnustamisen edistäminen.
- (7) Asetuksessa (EY) N:o 116/2009 säädettiin yhdessä direktiivin 93/7/ETY kanssa unionin järjestelmästä jäsenvaltioiden kulttuuriesineiden suojelemiseksi.
- (8) Direktiivin 93/7/ETY tarkoituksena oli varmistaa kulttuuriesineiden fyysinen palauttaminen siihen jäsenvaltioon, jonka alueelta ne on laittomasti viety, riippumatta kyseisten esineiden omistamiseen liittyvistä oikeuksista. Direktiivin soveltaminen on kuitenkin osoittanut kulttuuriesineiden palauttamista koskevan järjestelmän rajoitukset. Direktiivin soveltamista koskevissa kertomuksissa on todettu, että direktiiviä on sovellettu harvoin erityisesti siksi, että sen soveltamisala on suppea, mikä johtuu kyseisen direktiivin liitteessä asetetuista ehdoista, palauttamiskanteen nostamiselle asetetusta lyhyestä määräajasta ja palauttamiskanteeseen liittyvistä kustannuksista.
- (9) Tämän direktiivin soveltamisala olisi laajennettava kattamaan kaikki kulttuuriesineet, jotka jäsenvaltio on kansallisen lainsäädännön tai kansallisten hallintomenettelyjen mukaisesti luokitellut tai määritellyt Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 36 artiklassa tarkoitetuiksi taiteelliseksi, historiallisiksi tai arkeologiseksi kansallisaarteiksi. Näin ollen tätä direktiiviä olisi sovellettava historiallisesti, paleontologisesti, etnografisesti tai numismaattisesti kiinnostaviin tai tieteellisesti arvokkaisiin esineisiin, riippumatta siitä, ovatko ne osa julkista tai muuta kokoelmaa vai yksittäisiä esineitä tai ovatko ne peräisin luvallisista tai luvattomista kaivauksista, kunhan ne on luokiteltu tai määritelty kansallisaarteiksi. Kansallisaarteiksi luokiteltujen tai määriteltyjen kulttuuriesineiden ei myöskään pitäisi olla enää tarpeen kuulua mihinkään luokkaan tai noudattaa esineiden ikää ja/tai rahallista arvoa koskevia alarajoja kuuluakseen tämän direktiivin nojalla mahdollisesti palautettaviin esineisiin.
- (10) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 36 artiklassa tunnustetaan kansallisaarteiden suojelua koskevien kansallisten järjestelmien moninaisuus. Jäsenvaltioiden keskinäisen luottamuksen, yhteistyöhalukkuuden ja yhteisymmärryksen edistämiseksi ilmauksen "kansallisaarte" soveltamisala olisi määritettävä perussopimuksen 36 artiklan puitteissa. Jäsenvaltioiden olisi myös helpotettava kulttuuriesineiden palauttamista jäsenvaltioon, jonka alueelta kyseiset esineet on laittomasti viety riippumatta tuon jäsenvaltion liittymispäivämäärästä, ja niiden olisi varmistettava, ettei tällaisten esineiden palauttamisesta aiheudu kohtuuttomia kustannuksia. Jäsenvaltioiden olisi voitava palauttaa muitakin kuin kansallisaarteiksi luokiteltuja tai määriteltyjä kulttuuriesineitä, edellyttäen että perussopimuksen asiaankuuluvia määräyksiä noudatetaan, sekä ennen 1 päivää tammikuuta 1993 laittomasti vietyjä kulttuuriesineitä.
- (11) Jäsenvaltioiden hallinnollista yhteistyötä olisi lisättävä, jotta tätä direktiiviä voitaisiin soveltaa tehokkaammin ja yhtenäisemmin. Sen vuoksi keskusviranomaisia olisi vaadittava olemaan tehokkaassa yhteistyössä keskenään ja vaihtamaan tietoja laittomasti viedyistä kulttuuriesineistä käyttäen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2012 ⁽¹⁾ perustettua sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmää, jäljempänä 'IMI'. Tämän direktiivin täytäntöönpanon tehostamiseksi olisi otettava käyttöön erityisesti kulttuuriesineitä varten kehitetty IMI-järjestelmän moduuli. Myös jäsenvaltioiden muiden toimivaltaisten viranomaisten on suotavaa käyttää tilanteen vaatiessa kyseistä järjestelmää.
- (12) Henkilötietojen suojan varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten hallinnollisessa yhteistyössä ja tietojenvaihdossa olisi noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽²⁾ sekä — käytettäessä IMI-järjestelmää — asetuksessa (EU) N:o 1024/2012 vahvistettuja sääntöjä. Direktiivissä 95/46/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 45/2001 ⁽³⁾ vahvistettuja määritelmiä olisi sovellettava myös tässä direktiivissä.
- (13) Määräaika, jonka kuluessa on tarkastettava, onko toisesta jäsenvaltiosta löytynyt kulttuuriesine direktiivissä 93/7/ETY tarkoitettu kulttuuriesine, pidettiin käytännön kannalta liian lyhyenä. Sitä olisi sen vuoksi pidennettävä kuuteen kuukauteen. Pitempi ajanjakso antaisi jäsenvaltioille mahdollisuuden toteuttaa tarvittavat toimenpiteet kulttuuriesineen säilyttämiseksi tai tarvittaessa estää palauttamismenettelyn välttämiseen tähtäävät toimet.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1024/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä ja komission päätöksen 2008/49/EY kumoamisesta (IMI-asetus) (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 74).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

- (14) Palauttamiskanteen nostamiselle asetettua määräaikaakaan olisi myös pidennettävä kolmeen vuoteen siitä, kun jäsenvaltio, jonka alueelta kulttuuriesineet on laittomasti viety, sai tietoonsa kulttuuriesineen olinpaikan ja sen omistajan tai hallussapitäjän henkilöllisyyden. Tämän ajanjakson pidentämisen pitäisi helpottaa palauttamista ja ehkäistä kansallisaarteiden laitonta viemistä jäsenvaltion alueelta. Selkeyden vuoksi olisi säädettävä, että määräaika kanteen nostamiselle alkaa päivänä, jolloin asia tuli sen jäsenvaltion keskusviranomaisen tietoon, jonka alueelta kulttuuriesine laittomasti vietiin.
- (15) Direktiivin 93/7/ETY mukaisesti palauttamiskanne on nostettava viimeistään kolmenkymmenen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona kulttuuriesine vietiin laittomasti jäsenvaltion alueelta. Kuitenkin jos kyseessä ovat jäsenvaltioiden julkisiin kokoelmiin kuuluvat esineet ja kirkollisten laitosten tavaraluetteloihin kuuluvat esineet, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti erityissuojeluksessa, palauttamiskanteen nostamiselle asetettu määräaika on eräissä olosuhteissa pidempi. Koska jäsenvaltioilla voi olla kansallisen lainsäädännön mukaisia erityissuojelujärjestelyjä sellaisten uskonnollisten yhdyskuntien kanssa, joilla ei ole virallisen kirkon asemaa, tämän direktiivin soveltamisala olisi ulotettava tällaisiin uskonnollisiin yhdyskuntiin.
- (16) Kulttuuriesineisiin kohdistuvien rikosten ehkäisemisestä ja torjumisesta 13 ja 14 päivänä joulukuuta 2011 annetuissa päätelmissään neuvosto totesi, että on ryhdyttävä toimenpiteisiin, joilla tehostetaan kulttuuriesineisiin kohdistuvien rikosten ehkäisemistä ja torjumista. Se suositti, että komissio tukisi jäsenvaltioita kulttuuriesineiden tehokkaassa suojelussa, jolla niillä käytävää laitonta kauppaa voidaan ehkäistä ja torjua ja jotta tarvittaessa voidaan toteuttaa lisätoimenpiteitä. Neuvosto suositti lisäksi, että jäsenvaltiot harkitsisivat kulttuuriomaisuuden luvattoman tuonnin, viennin ja omistusoikeuden siirron kieltämistä ja ehkäisemistä koskevan, 17 päivänä marraskuuta 1970 Pariisissa allekirjoitetun Unescon yleissopimuksen sekä varastettuja tai laittomasti maasta vietyjä kulttuuriesineitä koskevan, 24 päivänä kesäkuuta 1995 Roomassa allekirjoitetun Unidroit'n yleissopimuksen ratifioimista.
- (17) Olisi suotavaa varmistua siitä, että kaikki kulttuuriesineiden markkinoiden toimijat noudattavat huolellisuutta käydessään kauppaa kulttuuriesineillä. Laittomasta lähteestä peräisin olevan kulttuuriesineen hankkimisen seuraukset ovat vasta silloin todella varoittavia, kun korvauksen maksamiseen yhdistetään velvollisuus osoittaa, että kyseisen esineen omistaja on noudattanut tarvittavaa huolellisuutta. Kulttuuriesineiden laittoman kaupan ehkäisemiseen ja torjuntaan liittyvien unionin tavoitteiden saavuttamiseksi direktiivissä olisi siksi säädettävä, että voidakseen saada korvauksen omistajan on todistettava noudattaneensa tarvittavaa huolellisuutta hankkiessaan kyseisen esineen.
- (18) Olisi myös hyödyllistä kaikille henkilöille ja etenkin kulttuuriesineiden markkinoiden toimijoille, jos näillä olisi mahdollisuus saada helposti jäsenvaltioiden kansallisaarteiksi luokittelemia tai määrittelemiä kulttuuriesineitä koskevia julkisia tietoja. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä helpottamaan näiden tietojen saatavuutta.
- (19) Jotta edistettäisiin yhdenmukaista tulkintaa käsitteestä "tarvittava huolellisuus", tässä direktiivissä olisi vahvistettava esimerkinomaiset perusteet sen määrittämiseksi, onko omistaja noudattanut tarvittavaa huolellisuutta hankkiessaan kulttuuriesineen.
- (20) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli sen mahdollistamista, että kaikki jäsenvaltioiden alueelta laittomasti viedyt, kansallisaarteiksi luokitellut tai määritellyt kulttuuriesineet palautetaan, vaan se voidaan sen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (21) Koska asetuksella (EY) N:o 116/2009 perustetun komitean tehtävät ovat direktiivin 93/7/ETY liitteen poistamisen myötä käyneet tarpeettomiksi, viittaukset kyseiseen komiteaan olisi vastaavasti poistettava. Jotta kuitenkin säilytetäisiin jäsenvaltioiden foorumi direktiivin täytäntöönpanoa koskevien kokemusten ja hyvien käytänteiden vaihtoa varten, komission olisi perustettava tämän direktiivin täytäntöönpanosta vastaavia keskusviranomaisia edustavista asiantuntijoista koostuva asiantuntijaryhmä, joka muun muassa osallistuisi kulttuuriesineitä koskevan IMI-järjestelmän moduulin kehittämiseen.
- (22) Asetuksen (EU) N:o 1024/2012 liite sisältää luettelon hallinnollista yhteistyötä koskevista unionin säädöksiin sisältyvistä säännöksistä, jotka pannaan täytäntöön IMI:n avulla, joten kyseistä liitettä olisi muutettava lisäämällä siihen tämä direktiivi.
- (23) Velvollisuus saattaa tämä direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä olisi rajoitettava koskemaan ainoastaan niitä säännöksiä, joilla muutetaan aiempien direktiivien sisältöä. Velvollisuus saattaa sisällöltään muuttumattomat säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä perustuu aiempiin direktiiveihin.
- (24) Tällä direktiivillä ei ole vaikutusta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltion kansallisaarteiksi luokittelemien tai määrittelemien 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettujen kulttuuriesineiden palauttamiseen, jotka on viety laittomasti kyseisen jäsenvaltion alueelta.

2 artikla

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'kulttuuriesineellä' esinettä, jonka jäsenvaltio on luokitellut tai määritellyt ennen sen laitonta viemistä asianomaisen jäsenvaltion alueelta tai sen jälkeen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 36 artiklassa tarkoitetuksi "taiteelliseksi, historialliseksi tai arkeologiseksi kansallisaarteeksi" kansallisen lainsäädännön tai kansallisten hallintomenettelyjen mukaisesti;
- 2) 'laittomasti jäsenvaltion alueelta viedyllä'
 - a) jäsenvaltion alueelta vietyä esinettä tuon jäsenvaltion kansallisaarteiden suojelua koskevan lainsäädännön tai asetuksen (EY) N:o 116/2009 vastaisesti, tai
 - b) palauttamatta jätettyä esinettä laillisen tilapäisen siirron määräajan päätyttyä tai tämän tilapäisen siirron jonkin muun edellytyksen rikkomista;
- 3) 'vaatimuksen esittäneellä jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka alueelta kulttuuriesine on laittomasti viety;
- 4) 'vaatimuksen kohteena olevalla jäsenvaltiolla' jäsenvaltiota, jonka alueella toisesta jäsenvaltiosta laittomasti viety kulttuuriesine on;
- 5) 'palauttamisella' kulttuuriesineen fyysistä palauttamista vaatimuksen esittäneen jäsenvaltion alueelle;
- 6) 'omistajalla' henkilöä, joka fyysisesti pitää kulttuuriesinettä hallussaan omaan lukuunsa;
- 7) 'hallussapitäjällä' henkilöä, joka fyysisesti pitää kulttuuriesinettä hallussaan muiden lukuun;
- 8) 'julkisilla kokoelmilla' kokoelmia, jotka on luokiteltu julkisiksi jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti ja jotka ovat kyseisen jäsenvaltion, kyseisen jäsenvaltion paikallisen tai alueellisen viranomaisen tai kyseisen jäsenvaltion alueella sijaitsevan laitoksen omistuksessa, jos laitos on tuon jäsenvaltion tai paikallisen tai alueellisen viranomaisen omistuksessa tai jos jäsenvaltio tai jompikumpi viranomainen rahoittaa sitä merkittävällä tavalla.

3 artikla

Jäsenvaltion alueelta laittomasti viedyt kulttuuriesineet palautetaan tässä direktiivissä säädettyä menettelyä ja säädettyjä edellytyksiä noudattaen.

4 artikla

Jäsenvaltion on nimitettävä yksi tai useampi keskusviranomainen hoitamaan tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviä.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaikki tämän artiklan mukaisesti nimittämänsä keskusviranomaiset.

Komissio julkaisee luettelon näistä keskusviranomaisista sekä niitä koskevista muutoksista *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa.

5 artikla

Jäsenvaltioiden keskusviranomaisten on tehtävä yhteistyötä ja edistettävä jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten välisiä neuvotteluja. Viimeksi mainitut huolehtivat erityisesti seuraavista tehtävistä:

- 1) etsivät vaatimuksen esittäneen jäsenvaltion pyynnöstä määrätyn laittomasti alueelta viedyn kulttuuriesineen ja selvittävät omistajan ja/tai hallussapitäjän henkilöllisyyden. Pynnön on sisällettävä kaikki tarvittavat, tutkimusta helpottavat tiedot, varsinkin esineen tosiasiallisesta tai oletetusta olinpaikasta;
- 2) ilmoittavat kyseisille jäsenvaltioille kulttuuriesineiden löytymisestä niiden alueelta, ja voidaanko esineiden kohtuullisin perustein olettaa viedyn laittomasti toisen jäsenvaltion alueelta;

- 3) antavat vaatimuksen esittäneen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille mahdollisuuden tarkastaa, onko kyseinen esine kulttuuriesine, jos tarkastus suoritetaan 2 alakohdassa tarkoitetun ilmoituksen antamisesta kuuden kuukauden kuluessa. Jos tarkastusta ei suoriteta säädetyssä määräajassa, 4 ja 5 alakohtaa ei enää sovelleta;
- 4) toteuttavat kyseisen jäsenvaltion kanssa kaikki aiheelliset toimenpiteet kulttuuriesineen fyysiseksi suojelemiseksi;
- 5) estävät aiheellisin väliaikaisin toimenpitein kulttuuriesineen palauttamisen välttämiseen tähtäävät toimet;
- 6) toimivat palauttamisasiassa välittäjänä omistajan ja/tai hallussapitäjän ja vaatimuksen esittäneen jäsenvaltion välillä. Tätä varten vaatimuksen kohteena olevan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat tämän rajoittamatta 6 artiklan soveltamista ensin helpottaa välitysmenettelyn toteuttamista vaatimuksen kohteena olevan jäsenvaltion lainsäädäntöä noudattaen, jos vaatimuksen esittänyt jäsenvaltio ja omistaja ja hallussapitäjä antavat siihen virallisen suostumuksensa.

Jäsenvaltioiden keskusviranomaisten on käytettävä keskinäiseen yhteistyöhön ja yhteydenpitoon asetuksella (EU) N:o 1024/2012 perustetun sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän, jäljempänä 'IMI', moduulia, joka on kehitetty erityisesti kulttuuriesineitä varten. Ne voivat käyttää IMI-järjestelmää myös varastettuja tai niiden alueelta laittomasti vietyjä kulttuuriesineitä koskevien tapauskohtaisten tietojen välittämiseen. Jäsenvaltiot päättävät, käyttävätkö myös muut toimivaltaiset viranomaiset IMI-järjestelmää tämän direktiivin soveltamiseksi.

6 artikla

Vaatimuksen esittänyt jäsenvaltio voi nostaa kanteen omistajaa tai tämän asemesta hallussapitäjää vastaan vaatimuksen kohteena olevan jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa alueelta laittomasti viedyn kulttuuriesineen palauttamiseksi.

Kanne voidaan nostaa ainoastaan, jos asiakirjaan, jolla palauttamiskanne pannaan vireille, on liitetty

- a) asiakirja, jossa kuvaillaan pyynnön kohteena oleva esine ja todetaan sen olevan kulttuuriesine;
- b) vaatimuksen esittäneen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten ilmoitus siitä, että kulttuuriesine on viety laittomasti alueelta.

7 artikla

Vaatimuksen esittäneen jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen on viipymättä ilmoitettava vaatimuksen kohteena olevan jäsenvaltion toimivaltaiselle keskusviranomaiselle palauttamiskanteen nostamisesta kyseisen esineen palauttamisen varmistamiseksi.

Vaatimuksen kohteena olevan jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen on ilmoitettava asiasta viipymättä muiden jäsenvaltioiden keskusviranomaisille.

Tietojenvaihto toteutetaan IMI-järjestelmän välityksellä noudattaen henkilötietojen ja yksityisyyden suojaa koskevia oikeudellisia säännöksiä rajoittamatta kuitenkaan toimivaltaisten keskusviranomaisten mahdollisuutta käyttää muita viestintäkeinoja IMI-järjestelmän lisäksi.

8 artikla

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä lainsäädännössään, että tämän direktiivin mukainen palauttamiskanne on nostettava kolmen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona vaatimuksen esittäneen jäsenvaltion toimivaltaisen keskusviranomaisen sai tietoonsa kulttuuriesineen olinpaikan ja sen omistajan tai hallussapitäjän henkilöllisyyden.

Palauttamiskanne on joka tapauksessa nostettava kolmenkymmenen vuoden kuluessa siitä päivästä, jona kulttuuriesine vietiin laittomasti vaatimuksen esittäneestä jäsenvaltiosta.

Kuitenkin jos kyseessä ovat jäsenvaltioiden 2 artiklan 8 alakohdassa määriteltyihin julkisiin kokoelmiin kuuluvat esineet ja kirkollisten tai muiden uskonnollisten yhdyskuntien tavaraluetteloihin kuuluvat esineet, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaisesti erityissuojeluksessa, palauttamiskanne on nostettava 75 vuoden kuluessa, paitsi niissä jäsenvaltioissa, joissa kanteelle ei ole asetettu määräaikaa tai jos jäsenvaltioiden kahdenvälisissä sopimuksissa on vahvistettu määräajaksi enemmän kuin 75 vuotta.

2. Palauttamiskannetta ei voi nostaa, jos kulttuuriesineen vienti vaatimuksen esittäneestä jäsenvaltiosta ei kanteen noston hetkellä enää ole laitonta.

9 artikla

Jollei 8 ja 14 artiklasta muuta johdu, toimivaltainen tuomioistuin määrää kyseisen kulttuuriesineen palauttavaksi, jos esineen todetaan olevan 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettu kulttuuriesine ja jos se on viety laittomasti kansalliselta alueelta.

10 artikla

Jos esine määrätään palautettavaksi, vaatimuksen kohteena olevan jäsenvaltion toimivaltainen tuomioistuin myöntää omistajalle kohtuullisen korvauksen tapauksen olosuhteiden mukaisesti, jos omistaja voi osoittaa noudattaneensa tarvittavaa huolellisuutta hankkiessaan esineen.

Päätettäessä, onko omistaja noudattanut tarvittavaa huolellisuutta, on otettava huomioon kaikki hankintaolosuhteet, etenkin esineen alkuperää koskevat asiakirjat, vaatimuksen esittäneen valtion lainsäädännön mukaiset ventiluvut, osapuolten luonne, maksettu hinta, se, tarkastiko omistaja saatavilla olleet varastettuja kulttuuriesineitä koskevat rekisterit ja kaikki muut tiedot, jotka hän olisi voinut kohtuudella hankkia, ja ryhtyikö hän muihin toimenpiteisiin, joihin järkevä henkilö olisi niissä olosuhteissa ryhtynyt.

Jos kyseessä on lahjoitus tai perintö, omistaja ei ole edullisemmassa asemassa kuin se henkilö, jolta hän sai esineen kyseisellä tavalla.

Vaatimuksen esittäneen jäsenvaltion on maksettava korvaus esineen palauttamisen yhteydessä.

11 artikla

Aiheutuneet kustannukset kulttuuriesineen palauttamisesta määräävän päätöksen täytäntöönpanosta lankeavat vaatimuksen esittäneelle jäsenvaltiolle. Samaa sovelletaan 5 artiklan 4 alakohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin.

12 artikla

Edellä 10 artiklassa tarkoitetun kohtuullisen korvauksen ja 11 artiklassa tarkoitettujen kustannusten maksaminen ei rajoita vaatimuksen esittäneen jäsenvaltion oikeutta vaatia näiden rahamäärien korvaamista niiltä henkilöiltä, jotka ovat vastuussa kulttuuriesineen laittomasta viennistä sen alueelta.

13 artikla

Kulttuuriesineen omistus palauttamisen jälkeen määräytyy vaatimuksen esittäneen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

14 artikla

Tätä direktiiviä sovelletaan ainoastaan kulttuuriesineisiin, jotka on laittomasti viety jäsenvaltion alueelta 1 päivästä tammikuuta 1993 alkaen.

15 artikla

1. Jäsenvaltio voi soveltaa tässä direktiivissä säädettyä järjestelmää muiden kuin 2 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettujen kulttuuriesineiden palauttamiseksi.
2. Jäsenvaltio voi soveltaa tässä direktiivissä säädettyä järjestelmää ennen 1 päivää tammikuuta 1993 muiden jäsenvaltioiden alueilta laittomasti vietyjä kulttuuriesineitä koskeviin palauttamispyyntöihin.

16 artikla

Tämä direktiivi ei rajoita vaatimuksen esittäneen jäsenvaltion ja/tai kulttuuriesineen omistajan, jolta esine varastettiin, jäsenvaltioiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti mahdollisesti vireille panemia siviili- tai rikosoikeudenkäyntejä.

17 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle viimeistään 18 päivänä joulukuuta 2015 ja joka viides vuosi sen jälkeen kertomus tämän direktiivin täytäntöönpanosta.
2. Komissio esittää joka viides vuosi Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle arviointikertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja tehokkuudesta. Kertomuksen yhteydessä annetaan tarvittaessa asianmukaisia ehdotuksia.

18 artikla

Lisätään asetuksen (EU) N:o 1024/2012 liitteeseen kohta seuraavasti:

- ”8. Jäsenvaltion alueelta laittomasti vietyjen kulttuuriesineiden palauttamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/60/EU (*): 5 ja 7 artikla.

(*) EUVL L 159, 28.5.2014, s. 1.”

19 artikla

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin 2 artiklan 1 alakohdan, 5 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohdan ja toisen kohdan, 7 artiklan kolmannen kohdan, 8 artiklan 1 kohdan, 10 artiklan ensimmäisen ja toisen kohdan ja 17 artiklan 1 kohdan noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18 päivänä joulukuuta 2015.

Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

20 artikla

Kumotaan direktiivi 93/7/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, 19 päivästä joulukuuta 2015 alkaen, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

21 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Edellä olevia 2 artiklan 2–8 alakohtaa, 3 ja 4 artiklaa, 5 artiklan ensimmäisen kohdan 1, 2 ja 4–6 alakohtaa, 6 artiklaa, 7 artiklan ensimmäistä ja toista kohtaa, 8 artiklan 2 kohtaa, 9 artiklaa, 10 artiklan kolmatta ja neljättä kohtaa ja 11–16 artiklaa sovelletaan 19 päivästä joulukuuta 2015.

22 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE I

A OSA

**Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista
(20 artiklassa tarkoitettu)**

Neuvoston direktiivi 93/7/ETY	(EYVL L 74, 27.3.1993, s. 74).
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/100/EY	(EYVL L 60, 1.3.1997, s. 59).
Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/38/EY	(EYVL L 187, 10.7.2001, s. 43).

B OSA

**Luettelo osaksi kansallista lainsäädäntöä saattamista koskevista määräajoista
(20 artiklassa tarkoitettu)**

Direktiivi	Määräpäivä, joka koskee saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä
93/7/ETY	15.12.1993 (15.3.1994 Belgiassa, Saksassa ja Alankomaissa)
96/100/EY	1.9.1997
2001/38/EY	31.12.2001

LIITE II

Vastaavuustaulukko

Direktiivi 93/7/ETY	Tämä direktiivi
—	1 artikla
1 artiklan 1 alakohdan ensimmäinen luettelakohta	2 artiklan 1 alakohta
1 artiklan 1 alakohdan toisen luettelakohdan ensimmäinen lause	—
1 artiklan 1 alakohdan toisen luettelakohdan ensimmäisen alueluettelakohdan ensimmäinen lause	—
1 artiklan 1 alakohdan toisen luettelakohdan ensimmäisen alueluettelakohdan toinen lause	2 artiklan 8 alakohta
1 artiklan 1 alakohdan toisen luettelakohdan toinen alueluettelakohta	—
1 artiklan 2 alakohdan ensimmäinen luettelakohta	2 artiklan 2 alakohdan a alakohta
1 artiklan 2 alakohdan toinen luettelakohta	2 artiklan 2 alakohdan b alakohta
1 artiklan 3–7 alakohta	2 artiklan 3–7 alakohta
2 artikla	3 artikla
3 artikla	4 artikla
4 artiklan johdantokappale	5 artiklan ensimmäisen kohdan johdantokappale
4 artiklan 1 ja 2 alakohta	5 artiklan ensimmäisen kohdan 1 ja 2 alakohta
4 artiklan 3 alakohta	5 artiklan ensimmäisen kohdan 3 alakohta
4 artiklan 4–6 alakohta	5 artiklan ensimmäisen kohdan 4–6 alakohta
—	5 artiklan toinen kohta
5 artiklan ensimmäinen kohta	6 artiklan ensimmäinen kohta
5 artiklan toisen kohdan ensimmäinen luettelakohta	6 artiklan toisen kohdan a alakohta
5 artiklan toisen kohdan toinen luettelakohta	6 artiklan toisen kohdan b alakohta
6 artiklan ensimmäinen kohta	7 artiklan ensimmäinen kohta
6 artiklan toinen kohta	7 artiklan toinen kohta
—	7 artiklan kolmas kohta
7 artiklan 1 ja 2 kohta	8 artiklan 1 ja 2 kohta
8 artikla	9 artikla
9 artiklan ensimmäinen kohta	10 artiklan ensimmäinen kohta
9 artiklan toinen kohta	—
—	10 artiklan toinen kohta
9 artiklan kolmas ja neljäs kohta	10 artiklan kolmas ja neljäs kohta
10–15 artikla	11–16 artikla
16 artiklan 1 ja 2 kohta	17 artiklan 1 ja 2 kohta
16 artiklan 3 kohta	—
16 artiklan 4 kohta	—
17 artikla	—
—	18 artikla
18 artikla	19 artikla
—	20 artikla
—	21 artikla

Direktiivi 93/7/ETY	Tämä direktiivi
19 artikla	22 artikla
Liite	—
—	Liite I
—	Liite II

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/67/EU,**annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,****palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan ja 62 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyhteistyössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistyötä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Työntekijöiden vapaa liikkuvuus, sijoittautumisen vapaus ja palvelujen tarjoamisen vapaus ovat Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen kirjattuja unionin sisämarkkinoiden perusperiaatteita. Unioni vie näiden periaatteiden toteuttamista eteenpäin tavoitteena taata tasapuoliset toimintaedellytykset yrityksille ja työntekijöiden oikeuksien kunnioittaminen.
- (2) Palvelujen tarjoamisen vapauteen kuuluu yritysten oikeus tarjota palveluja toisessa jäsenvaltiossa, jonne ne voivat lähettää omia työntekijöitään tilapäisesti näiden palvelujen tarjoamiseksi siellä. Tätä työntekijöiden lähettämiseen liittyvää vapautta ei pidä sekoittaa työntekijöiden vapaaseen liikkuvuuteen, joka antaa kaikille kansalaisille oikeuden siirtyä vapaasti toiseen jäsenvaltioon tekemään työtä ja oleskelemaan siellä työskentelytarkoituksessa ja suojelee heitä työntekoon, palkkaukseen ja muihin työehtoihin liittyvältä syrjinnältä verrattuna kyseisen jäsenvaltion kansalaisiin.
- (3) Sellaisten työntekijöiden osalta, jotka lähetetään palvelujen tarjoamiseksi työskentelemään tilapäisesti toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, jossa he tavallisesti tekevät työtään, vahvistetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 96/71/EY ⁽⁴⁾ keskeiset ja selkeästi määritellyt työehdot, joita palveluntarjoajien on lähettämisen kohteena olevassa jäsenvaltiossa noudatettava asianomaisten lähetettyjen työntekijöiden vähimmäissuojan takaamiseksi.
- (4) Kaikkien tällä direktiivillä käyttöön otettavien toimenpiteiden olisi oltava perusteltuja ja oikeasuhteisia, jotta ne eivät aiheuta hallinnollista rasitusta tai rajoita yritysten ja erityisesti pienten ja keski suurten yritysten (pk-yritysten) mahdollisuuksia luoda uusia työpaikkoja ja jotta ne samalla kuitenkin suojelevat lähetettyjä työntekijöitä.
- (5) Jotta varmistetaan direktiivin 96/71/EY noudattaminen ja vältetään samalla asettamasta tarpeetonta hallinnollista rasitusta palveluntarjoajille, on olennaisen tärkeää, että tässä direktiivissä annetuissa aidon lähettämisen tunnistamista sekä väärinkäytösten ja säännösten kiertämisen estämistä koskeissa säännöksissä tarkoitettuja tosiseikkoja pidetään suuntaa-antavina ja esimerkinomaisina. Varsinkaan ei pitäisi edellyttää, että jokaisen seikan on toteuduttava jokaisessa lähettämistapauksessa.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 15.11.2012, s. 61.

⁽²⁾ EUVL C 17, 19.1.2013, s. 67.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 13. toukokuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY, annettu 16 päivänä joulukuuta 1996, palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon (EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1).

- (6) Vaikka suuntaa-antavien tosiseikkojen arviointi olisi mukautettava kuhunkin tapaukseen ja arvioinnissa olisi otettava huomioon tilanteen erityispiirteet, toimivaltaisten viranomaisten eri jäsenvaltioissa tekemät oikeudelliset päätelmät tai arvoinnit eivät saisi erota toisistaan tilanteissa, joissa on kyse samoista tosiseikoista.
- (7) Jotta voitaisiin estää, välttää ja torjua se, että yritykset käyttävät väärin ja kiertävät sovellettavia sääntöjä hyödyntämällä Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen kirjattua palvelujen tarjoamisen vapautta ja/tai direktiivin 96/71/EY soveltamista epäasianmukaisella tai vilpillisellä tavalla, olisi parannettava työntekijöiden lähettämisen käsitteeseen liittyvää täytäntöönpanoa ja valvontaa ja otettava käyttöön unionin tasolla yhdenmukaisempia perusteita, jotka helpottavat lähettämisen yhteistä tulkintaa.
- (8) Sen vuoksi vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on tarkasteltava niitä tosiseikkoja, jotka luonnehtivat työntekijöiden lähettämiseksi työhön toiseen jäsenvaltioon ominaista tilapäistä luonnetta, sekä ehtoa, että työnantaja on aidosti sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, josta lähettäminen tapahtuu, ja tehtävä tämä tarvittaessa tiiviissä yhteistyössä sijoittautumisjäsenvaltion kanssa.
- (9) Toimivaltaisten viranomaisten olisi otettava huomioon valuuttojen ostovoiman erot, kun ne tarkastelevat yrityksen sijoittautumisjäsenvaltiossa toteutuneen liikevaihdon määrää sen määrittämiseksi, harjoittaako kyseinen yritys aidosti merkittävää toimintaa, joka on muuta kuin puhtaasti sisäiseen hallintoon liittyvää ja/tai muuta hallinnollista toimintaa.
- (10) Tässä direktiivissä esitetty työntekijöiden lähettämiseen liittyvää täytäntöönpanoa ja valvontaa koskevat seikat voivat myös auttaa toimivaltaisia viranomaisia tunnistamaan työntekijät, jotka on väärin perustein ilmoitettu itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi. Direktiivin 96/71/EY mukaan kulloinkin asianmukainen työntekijän käsite on se, jota sovelletaan sen jäsenvaltion oikeudessa, jonka alueelle työntekijä on lähetetty työhön. Jos toimivaltaiset viranomaiset selkiyttäisivät työntekijöiden lähettämisen käsitettä ja parantaisivat lähettämisen valvontaa, tämä lisäisi oikeusvarmuutta ja tarjoaisi hyödyllisen keinon torjua tehokkaasti näennäistä itsenäistä ammatinharjoittamista ja varmistaa, että lähetettyjä työntekijöitä ei väärin perustein ilmoiteta itsenäisiksi ammatinharjoittajiksi, ja auttaisi siten estämään, välttämään ja torjumaan sovellettavien sääntöjen kiertämistä.
- (11) Kun kyseessä ei ole aito lähettäminen ja syntyy lainvalintatilanne, olisi otettava asianmukaisesti huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 593/2008⁽¹⁾, jäljempänä 'Rooma I', säännökset tai Rooman yleissopimuksen⁽²⁾ määräykset, joilla pyritään varmistamaan, että työntekijät eivät jäisi vaille sellaisten säännösten heille tarjoamaa suojaa, joista ei voida sopimuksin poiketa tai joista voidaan poiketa vain heidän edukseen. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että on annettu säännökset, jotka suojelevat riittävästi työntekijöitä, jotka eivät ole aidosti lähetettyjä työntekijöitä.
- (12) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 883/2004⁽³⁾ tarkoitettua sovellettavaa sosiaaliturvalainsäädäntöä koskevan todistuksen puuttuminen voi olla osoitus siitä, ettei tilannetta olisi pidettävä palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvana tilapäisenä lähettämisenä työhön toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, jossa kyseinen työntekijä tavallisesti työskentelee.
- (13) Kuten direktiivin 96/71/EY tapauksessa, tämän direktiivin ei pitäisi rajoittaa asetuksen (EY) N:o 883/2004 ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 987/2009⁽⁴⁾ soveltamista.
- (14) Kansallisten työmarkkinajärjestelmien monimuotoisuuden ja työmarkkinaosapuolten itsenäisyyden kunnioittaminen tunnustetaan Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa nimenomaisesti.
- (15) Monissa jäsenvaltioissa työmarkkinaosapuolilla on tärkeä asema palvelujen tarjoamiseksi tapahtuvan työntekijöiden lähettämisen kannalta, sillä ne voivat kansallisen lain ja/tai käytännön mukaan määritellä sovellettavan vähimmäispalkan eri tasot vaihtoehtoisesti tai samanaikaisesti. Työmarkkinaosapuolten olisi tiedotettava näistä vähimmäispalkoista.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 593/2008, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2008, sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista (Rooma I) (EUVL L 177, 4.7.2008, s. 6).

⁽²⁾ Yleissopimus sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista, avattu allekirjoitettavaksi Roomassa 19 päivänä kesäkuuta 1980 (80/934/ETY) (EYVL L 266, 9.10.1980, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 987/2009, annettu 16 päivänä syyskuuta 2009, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 883/2004 täytäntöönpanomenettelystä (EUVL L 284, 30.10.2009, s. 1).

- (16) Sääntöjen asianmukainen ja tehokas täytäntöönpano ja valvonta ovat keskeisiä tekijöitä lähetettyjen työntekijöiden oikeuksien suojelemisessa ja palveluntarjoajien tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamisessa, kun taas heikko sääntöjen noudattamisen valvonta horjuttaa alalla sovellettavien unionin sääntöjen tehokkuutta. Tiivis yhteistyö komission ja jäsenvaltioiden ja tarvittaessa alue- ja paikallisviranomaisten välillä on sen vuoksi olennaisen tärkeää unohtamatta myöskään työsuojeluviranomaisten ja työmarkkinaosapuolten tärkeää tehtävää tässä suhteessa. Keskinäinen luottamus, yhteistyöhenki, jatkuva vuoropuhelu ja yhteisymmärrys ovat tässä suhteessa olennaisia.
- (17) Tehokkaat valvontamenettelyt jäsenvaltioissa ovat erittäin tärkeitä direktiivin 96/71/EY ja tämän direktiivin noudattamisen varmistamiseksi, ja ne olisi näin ollen otettava käyttöön kaikkialla unionissa.
- (18) Vaikeudet työehtoja koskevien tietojen saamisessa ovat erittäin usein syynä siihen, että palveluntarjoajat eivät noudata voimassa olevia sääntöjä. Jäsenvaltioiden olisi siksi varmistettava, että tällaiset tiedot asetetaan yleisesti saataville maksutta ja että tiedot ovat helposti paitsi muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden palveluntarjoajien myös asianomaisten lähetettyjen työntekijöiden saatavilla.
- (19) Kun työehdot on vahvistettu työehtosopimuksissa, jotka on julistettu yleisesti sovellettaviksi, jäsenvaltioiden olisi työmarkkinaosapuolten itsenäisyyttä samalla kunnioittaen varmistettava, että kyseiset työehtosopimukset asetetaan helpolla ja selkeällä tavalla yleisesti saataville.
- (20) Jäsenvaltioissa olisi tiedonsaannin parantamiseksi otettava käyttöön yksi keskitetty tiedonsaantilähde. Kunkin jäsenvaltion olisi otettava käyttöön yksi virallinen kansallinen verkkosivusto verkkopalveluiden esteettömyyttä koskevien kansainvälisten standardien mukaisesti sekä muita sopivia viestintäkeinoja. Tämän yhden virallisen kansallisen verkkosivuston olisi ainakin oltava verkkoportaalin muodossa, ja sen olisi toimittava palveluporttina tai pääasiallisena tiedonhakukanavana sekä tarjottava selkeästi ja täsmällisesti linkkejä asiaankuuluviin tietolähteisiin ja kerrottava lyhyesti verkkosivuston sisällöstä ja sivustolla olevista linkeistä. Tällaisiin verkkosivustoihin pitäisi kuulua erityisesti mikä tahansa unionin lainsäädännön mukaisesti perustettu verkkosivusto, jolla edistetään yrittäjyyttä ja/tai rajat ylittävän palvelujen tarjoamisen kehittämistä. Vastaanottavien jäsenvaltioiden olisi annettava tiedot siitä, kuinka pitkään palveluntarjoajien on niiden kansallisen lain mukaisesti säilytettävä asiakirjat lähetettynä olon päättymisen jälkeen.
- (21) Lähetetyillä työntekijöillä olisi oltava oikeus saada vastaanottavalta jäsenvaltiolta yleistä tietoa heihin sovellettavasta kansallisesta laista ja/tai käytännöstä.
- (22) Jäsenvaltioiden hallinnollisessa yhteistyössä ja keskinäisessä avunannossa olisi noudatettava henkilötietojen suojaa koskevia sääntöjä, jotka on vahvistettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY ⁽¹⁾ sekä niiden kansallisten tietosuojasääntöjen mukaisesti, joilla unionin lainsäädäntö pannaan täytäntöön. Sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän (IMI) kautta tehtävän hallinnollisen yhteistyön osalta siinä olisi noudatettava myös Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ⁽²⁾ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1024/2012 ⁽³⁾.
- (23) Jotta lähetettyjen työntekijöiden osalta noudatettavia työehtoihin liittyviä aineellisia sääntöjä varmasti sovellettaisiin asianmukaisesti ja niiden noudattamista voitaisiin valvoa, jäsenvaltioiden olisi sovellettava ainoastaan tiettyjä hallinnollisia vaatimuksia ja valvontatoimenpiteitä yrityksiin, jotka lähettävät työntekijöitä palvelujen tarjoamisen puitteissa. Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tällaiset vaatimukset ja toimenpiteet voivat olla perusteltuja yleistä etua koskevista pakottavista syistä, joihin kuuluu työntekijöiden oikeuksien tehokas suojeleminen, edellyttäen, että ne ovat omiaan takaamaan tavoitellun päämäärän saavuttamisen eivätkä ylitä sitä, mikä on välttämätöntä tavoitteen saavuttamiseksi. Tällaisista vaatimuksista ja toimenpiteistä voidaan säätää vain siinä tapauksessa, että toimivaltaiset viranomaiset eivät pysty suorittamaan valvontatehtäväänsä tehokkaasti ilman pyydettyjä tietoja ja/tai että vähemmän rajoittavilla toimenpiteillä ei voitaisi varmistaa, että tarpeelliseksi katsottujen kansallisten valvontatoimenpiteiden tavoitteet saavutetaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1024/2012, annettu 25 päivänä lokakuuta 2012, hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä ja komission päätöksen 2008/49/EY kumoamisesta (IMI-asetus) (EUVL L 316, 14.11.2012, s. 1).

- (24) Palveluntarjoajan olisi varmistettava, että niiden lähetettyjen työntekijöiden henkilöllisyys, jotka palveluntarjoaja on sisällyttänyt tekemäänsä ilmoitukseen, jonka tarkoituksena on mahdollistaa tosiasialliset valvontatoimenpiteet työpaikalla, on toimivaltaisten viranomaisten todennettavissa lähettämisen ajan.
- (25) Toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen palveluntarjoajan olisi ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille ilman tarpeetonta viivytystä kaikista niihin tietoihin tehtävistä merkittävistä muutoksista, jotka sisältyvät palveluntarjoajan tekemään ilmoitukseen, jonka tarkoituksena on mahdollistaa tosiasialliset valvontatoimenpiteet työpaikalla.
- (26) Velvoitetta antaa hallinnolliset vaatimukset ja valvontatoimenpiteet tiedoksi komissiolle ei saisi pitää ennakkolupamenettelynä.
- (27) Jotta voitaisiin parantaa ja yhtenäistää direktiivin 96/71/EY soveltamista ja sen noudattamisen valvontaa käytännössä sekä vähentää mahdollisimman paljon soveltamisessa ja noudattamisen valvonnassa olevia eroja unionissa, jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että niiden alueella tehdään tehokkaita ja riittäviä tarkastuksia, ja edistettävä täten muun muassa pimeän työn torjumista työntekijöiden lähettämisen yhteydessä sekä otettava huomioon myös muut lainsäädäntöaloitteet, joilla tähän ongelmaan pyritään puuttumaan aiempaa paremmin.
- (28) Jäsenvaltioiden olisi tarvittaessa toimitettava tarkastetulle yritykselle kansallisen lakinsa ja/tai käytäntönsä mukaisesti asiaankuuluvat tiedot sisältävä asiakirja suoritetusta tarkastuksesta tai valvonnasta.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että käytettävissä on riittävästi henkilöstöä, jolla on tarvittava ammattitaito ja pätevyys suorittaa tarkastukset tehokkaasti ja vastata ilman tarpeetonta viivytystä tämän direktiivin mukaisiin tietopyyntöihin, joita vastaanottava jäsenvaltio tai sijoittautumisjäsenvaltio esittävät.
- (30) Työsuojeluviranomaiset, työmarkkinaosapuolet ja muut valvontaelimet ovat tässä suhteessa ensiarvoisen tärkeitä, ja niiden tulisi jatkossakin olla ratkaisevan tärkeässä asemassa.
- (31) Jotta voitaisiin sopeutua joustavalla tavalla työmarkkinoiden ja työmarkkinajärjestelmien monimuotoisuuteen, johto ja työntekijät ja/tai muut toimijat ja/tai elimet voivat poikkeuksellisesti valvoa tiettyjä lähetettyjen työntekijöiden työehtoja, kunhan ne tarjoavat asianomaisille henkilöille vastaavantasoisien suojan ja harjoittavat valvontaa syrjimättömästi ja puolueettomasti.
- (32) Jäsenvaltioiden valvontaviranomaisten ja muiden asiaan liittyvien seuranta- ja täytäntöönpanoelinten olisi hyödynnettävä asiaan liittyvässä oikeudessa säädettyä yhteistyötä ja tietojenvaihtoa varmenttaakseen, onko lähetettyihin työntekijöihin sovellettavia sääntöjä noudatettu.
- (33) Jäsenvaltioita kehoitetaan erityisesti omaksumaan entistä integroidumpi tapa toteuttaa työsuojelutarkastuksia. Samoin olisi selvitettävä, olisiko laadittava yhteisiä standardeja, joiden avulla vahvistettaisiin vertailukelpoiset menettelyt, käytännöt ja vähimmäisvaatimukset unionin tasolla. Yhteisten standardien kehittäminen ei kuitenkaan saisi johtaa siihen, että jäsenvaltioiden on vaikeampi torjua pimeää työtä tehokkaasti.
- (34) Jotta voitaisiin helpottaa direktiivin 96/71/EY noudattamisen valvontaa ja huolehtia, että sitä sovelletaan tehokkaammin, käytössä olisi oltava tehokkaat kantelumenettelyt, joiden kautta lähetetyt työntekijät voivat tehdä kantelun tai aloittaa menettelyjä joko suoraan tai heidän suostumuksellaan tätä varten nimettyjen kolmansien osapuolten välityksellä; tällaisia osapuolia ovat esimerkiksi ammattiliitot tai muut järjestöt ja työmarkkinaosapuolten yhteiset instituutiot. Tämän ei pitäisi rajoittaa tuomioistuimissa edustamista ja puolustamista koskevien kansallisten menettelysääntöjen soveltamista eikä ammattiliittojen ja muiden työntekijöiden edustajien kansallisen lain ja/tai käytännön mukaista toimivaltaa ja muita oikeuksia.
- (35) Jotta voitaisiin varmistaa, että lähetetty työntekijä saa oikean palkan, ja edellyttäen, että lähetettynä olosta maksettavat lisät voidaan katsoa osaksi vähimmäispalkkaa, lisät pitäisi vähentää palkasta vain siinä tapauksessa, että vastaanottavan jäsenvaltion kansallisessa laissa, työehtosopimuksissa ja/tai käytännössä niin säädetään tai määrätään.

- (36) Työntekijöiden lähettämiseen sovellettavien sääntöjen noudattaminen käytännössä ja työntekijöiden oikeuksien tehokas suojeleminen tässä suhteessa on erityisen tärkeä kysymys alihankintaketjuissa, ja se olisi varmistettava asianmukaisin toimenpitein kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti sekä unionin oikeutta noudattaen. Tällaisiin toimenpiteisiin voi kuulua vapaaehtoisesti ja asiaan liittyvien työmarkkinaosapuolten kuulemisen jälkeen käyttöön otettava välitön vastuu alihankinnassa, eli toimeksiantajan velvollisuus työnantajan velvollisuuden ohella tai tämän sijasta maksaa vähimmäispalkkaa vastaavat nettopalkkasaatavat ja/tai maksamatta olevat maksut työmarkkinaosapuolten yhteisiin rahastoihin tai instituutioihin, joita säännellään lailla tai työehtosopimuksilla, mikäli nämä kuuluvat direktiivin 96/71/EY 3 artiklan 1 kohdan piiriin. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin säätää kansallisen lakinsa mukaisesti tiukemmista vastuuvastuuvelvollisuutta koskevista säännöistä tai säätää kansallisen lakinsa mukaisesti pidemmälle meneviä toimenpiteitä syrjimättömällä tavalla ja oikeasuhteisesti.
- (37) Jäsenvaltioiden, jotka ovat ottaneet käyttöön toimenpiteitä, joilla varmistetaan sovellettavien sääntöjen noudattaminen alihankintaketjuissa, olisi voitava säätää siitä, että toimeksiantaja tai alihankkija ei olisi vastuuvastuullinen erityisissä olosuhteissa tai että vastuuta voidaan rajoittaa tapauksissa, joissa kyseinen toimeksiantaja tai alihankkija on toteuttanut asianmukaisen huolellisuusvelvollisuuden mukaisia toimenpiteitä. Tämä toimenpide olisi määriteltävä kansallisessa laissa ottaen huomioon asianomaisen jäsenvaltion erityiset olosuhteet, ja niihin voi kuulua muun muassa toimeksiantajan toteuttamia toimenpiteitä, jotka koskevat hallinnollisten vaatimusten ja valvontatoimenpiteiden noudattamista koskevia asiakirjoja, jotta varmistetaan työntekijöiden lähettämistä koskevien sovellettavien sääntöjen noudattamisen tehokas valvonta.
- (38) On huolestuttavaa, että jäsenvaltioilla on edelleen paljon vaikeuksia hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen rajat ylittävissä perinnässä, minkä vuoksi on tarpeen käsitellä hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen vasta- vuoroista tunnustamista.
- (39) Jäsenvaltioiden järjestelmät, joita sovelletaan hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen täytäntöönpanoon rajat ylittävissä tapauksissa, poikkeavat toisistaan, mikä haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa ja saattaa tehdä hyvin vaikeaksi, ellei mahdottomaksi, varmistaa, että lähetetyillä työntekijöillä on samanlainen suojelun taso koko unionissa.
- (40) Palvelujen tarjoamiseksi tapahtuvaan työntekijöiden lähettämiseen liittyvien aineellisten sääntöjen noudattamisen tehokas varmistaminen olisi taattava erityisillä toimilla, joissa keskitytään määrättyjen taloudellisten hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen rajat ylittävään täytäntöönpanoon. Jäsenvaltioiden tämän alan lainsäädännön lähentäminen on sen vuoksi välttämätön edellytys sille, että voidaan varmistaa korkeampi, tasapuolisempi ja vertailukelpoisempi suojelun taso sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan saavuttamiseksi.
- (41) Jos vahvistetaan yhteiset säännöt, joita sovelletaan täytäntöönpanotoimenpiteisiin liittyvään keskinäiseen avunantoon ja tukeen ja niihin liittyviin kustannuksiin, ja otetaan käyttöön yhtenäiset vaatimukset, joita sovelletaan direktiivin 96/71/EY samoin kuin tämän direktiivin noudattamatta jättämisestä määrättyihin hallinnollisiin seuraamuksiin ja/tai sakkoihin liittyvien päätösten tiedoksi antamiseen, pystyttäneen ratkaisemaan erinäisiä rajat ylittävään täytäntöönpanoon liittyviä ongelmia ja parantamaan toisen jäsenvaltion tekemistä päätöksistä ilmoittamista ja päätösten täytäntöönpanoa.
- (42) Jos käy ilmi, että palveluntarjoaja ei tosiasiaa ole sijoittautunut sijoittautumisjäsenvaltioon tai että annetut osoitetiedot tai yritystiedot ovat väävät, toimivaltaisten viranomaisten ei pitäisi päättää menettelyä muodollisin perustein vaan niiden olisi tutkittava asiaa tarkemmin selvittääkseen lähettamisestä vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön henkilöllisyyden.
- (43) Hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevien päätösten tunnustamisen sekä tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää koskevien pyyntöjen olisi perustuttava keskinäisen luottamuksen periaatteeseen. Tämän vuoksi tunnustamatta jättämisen tai hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perinnän epäämisen perusteet olisi rajattava siihen, mikä on tarpeen.
- (44) Sen, että vahvistetaan yhtenäisempiä sääntöjä hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen rajat ylittävään täytäntöönpanoa varten, ja sen, että tarvitaan yhtenäisempiä kriteereitä, joilla saadaan maksamatta jättämiseen liittyvät menettelyt entistä tehokkaammiksi, ei pitäisi kuitenkaan vaikuttaa jäsenvaltioiden toimivaltaan määrittellä seuraamus- ja sakkojärjestelmänsä tai kansallisen lakinsa mukaisesti käytettävissä olevat perintätoimenpiteet. Tästä syystä tällaisten seuraamusten ja/tai sakkojen täytäntöönpanon tai toimeenpanon mahdollistavaa asiakirjaa voidaan tarvittaessa ja ottaen huomioon pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion kansallinen laki ja/tai käytäntö täydentää asiakirjalla, joka mahdollistaa sen täytäntöönpanon tai toimeenpanon pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa, tai siihen voidaan liittää tällainen asiakirja tai se voidaan korvata tällaisella asiakirjalla.

- (45) Yhtenäisemmät säännöt eivät saisi vaikuttaa velvoitteeseen kunnioittaa vastaajien perusoikeuksia ja -vapauksia sekä heihin sovellettavia keskeisiä oikeusperiaatteita, sellaisina kuin ne on vahvistettu Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa, kuten oikeus tulla kuulluksi, oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin, oikeus oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin tai ”ne bis in idem” -periaate.
- (46) Tämän direktiivin tavoitteena ei ole luoda oikeudellista yhteistyötä, toimivaltaa sekä yksityis- ja kauppaoikeudellisissa asioissa annettujen ratkaisujen tunnustamista ja täytäntöönpanoa koskevia yhdenmukaistettuja sääntöjä eikä puuttua sovellettavaan lakiin.
- (47) Jäsenvaltioiden olisi tapauksissa, joissa tässä direktiivissä vahvistettuja velvoitteita ei noudateta, toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, hallinnolliset ja oikeudelliset menettelyt mukaan luettuina, ja määrättävä tehokkaita, varoittavia ja oikeasuhteisia seuraamuksia, jos tämän direktiivin mukaisia velvoitteita rikotaan.
- (48) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja otetaan huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustetut periaatteet, etenkin henkilötietojen suoja (8 artikla) ammatillinen vapaus ja oikeus tehdä työtä (15 artikla), elinkeinovapaus (16 artikla), neuvottelu-oikeus ja oikeus työtaisteluun (28 artikla), oikeudenmukaiset ja kohtuulliset työolot ja työehdot (31 artikla), oikeus tehokkaisiin oikeussuojakeinoihin ja puolueettomaan tuomioistuimeen (47 artikla), syyttömyysolettama ja oikeus puolustukseen (48 artikla) ja kielto syyttää kahdesti samasta rikoksesta (ne bis in idem) (50 artikla), ja sitä on sovellettava kyseisten oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti.
- (49) Jotta direktiiviä 96/71/EY olisi helpompi soveltaa paremmin ja yhtenäisemmin, on asianmukaista säätää sähköisestä tietojenvaihtojärjestelmästä, joka auttaa hallinnollista yhteistyötä, ja toimivaltaisten viranomaisten olisi käytettävä IMLä mahdollisimman paljon. Tämän ei kuitenkaan pitäisi estää olemassa olevien ja tulevien, hallinnollista yhteistyötä ja keskinäistä avunantoa koskevien kahdenvälisten sopimusten tai järjestelyjen soveltamista.
- (50) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on yhteisten puitteiden vahvistaminen asianmukaisille säännöksille, toimenpiteille ja valvontamenettelyille, jotka ovat välttämättömiä direktiivin 96/71/EY paremman ja yhtenäisemmän täytäntöönpanon, soveltamisen ja noudattamisen varmistamiseksi käytännössä, vaan se voidaan kyseisen toimen laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (51) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu asetuksen (EY) N:o 45/2001 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän on antanut lausunnon 19 päivänä heinäkuuta 2012 ⁽¹⁾,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

1. Tällä direktiivillä vahvistetaan yhteiset puitteet asianmukaisille säännöksille, toimenpiteille ja valvontamenettelyille, jotka ovat välttämättömiä direktiivin 96/71/EY paremman ja yhtenäisemmän täytäntöönpanon, soveltamisen ja noudattamisen varmistamiseksi käytännössä, mukaan luettuina toimenpiteet sovellettavien sääntöjen väärinkäytön ja kiertämisen estämiseksi ja seuraamusten määräämiseksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 96/71/EY soveltamisalaa.

⁽¹⁾ EUVL C 27, 29.1.2013, s. 4.

Tämän direktiivin tarkoituksena on taata rajat ylittävän palvelujen tarjonnan yhteydessä toiseen jäsenvaltioon lähetettävien työntekijöiden oikeuksien asianmukaisen suojelun tason kunnioittaminen ja erityisesti sovellettavien työehtojen noudattaminen direktiivin 96/71/EY 3 artiklan mukaisesti siinä jäsenvaltiossa, jossa palveluja tarjotaan, ja samalla helpottaa palveluntarjoajien mahdollisuuksia hyödyntää palvelujen tarjoamisen vapautta sekä edistää reilua kilpailua palveluntarjoajien välillä ja siten tukea sisämarkkinoiden toimintaa.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta millään tavoin jäsenvaltioissa ja unionin tasolla tunnustettujen perusoikeuksien käyttämiseen, mukaan luettuna oikeus tai vapaus ryhtyä lakkoon tai muuhun jäsenvaltioiden työmarkkinajärjestelmien piiriin kuuluvaan toimeen, kansallisen lain ja/tai kansallisen käytännön mukaisesti. Se ei vaikuta myöskään oikeuteen neuvotella, tehdä ja panna täytäntöön työehtosopimuksia eikä oikeuteen ryhtyä työtaistelutoimiin kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- a) 'toimivaltaisella viranomaisella' viranomaista tai elintä, jotka voivat olla myös direktiivin 96/71/EY 4 artiklassa tarkoitettuja yhteysvirastoja, jotka jäsenvaltio on nimennyt suorittamaan direktiivissä 96/71/EY ja tässä direktiivissä säädettyjä tehtäviä;
- b) 'pyynnön esittävällä viranomaisella' jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, joka esittää hallinnollista apua koskevan pyynnön, tietopyynnön tai VI luvussa tarkoitettua seuraamusta ja/tai sakkoa koskevan tiedoksianto- tai perintäpyynnön;
- c) 'pyynnön vastaanottavalla viranomaisella' jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista, jolle hallinnollista apua koskeva pyyntö, tietopyyntö tai VI luvussa tarkoitettua seuraamusta ja/tai sakkoa koskeva tiedoksianto- tai perintäpyyntö esitetään.

3 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset ja yhteysvirastot

Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän direktiivin soveltamista varten kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen, jotka voivat olla myös direktiivin 96/71/EY 4 artiklassa tarkoitettuja yhteysvirastoja. Nimetessään toimivaltaisia viranomaisiaan jäsenvaltioiden on otettava asianmukaisella tavalla huomioon tarve varmistaa vaihdettujen tietojen tietosuoja ja niiden luonnollisten henkilöiden ja oikeushenkilöiden lailliset oikeudet, joihin tietojen vaihto saattaa vaikuttaa. Jäsenvaltiot ovat viime kädessä vastuussa tietosuojan ja asianomaisten henkilöiden laillisten oikeuksien turvaamisesta, ja niiden on otettava käyttöön asianmukaiset järjestelyt tätä varten.

Jäsenvaltioiden on toimitettava toimivaltaisten viranomaisten yhteystiedot komissiolle ja muille jäsenvaltioille. Komissio julkaisee luettelon toimivaltaisista viranomaisista ja yhteysvirastoista ja saattaa se ajan tasalle säännöllisesti.

Muiden jäsenvaltioiden ja unionin toimielinten on kunnioitettava kunkin jäsenvaltion tekemää toimivaltaisten viranomaisten valintaa.

4 artikla

Aidon lähettämisen tunnistaminen sekä väärinkäytösten ja säännösten kiertämisen estäminen

1. Direktiivin 96/71/EY täytäntöön panemiseksi, soveltamiseksi ja sen noudattamisen varmistamiseksi toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kokonaisarviointi kaikista tosiseikoista, joiden katsotaan olevan tarpeellisia, mukaan lukien erityisesti tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa luetellut tosiseikat. Kyseisten seikkojen tarkoituksena on auttaa toimivaltaisia viranomaisia niiden suorittaessa valvontaa ja tehdessä tarkastuksia sekä tapauksissa, joissa toimivaltaisilla viranomaisilla on aihetta epäillä, että työntekijää ei ehkä voida pitää direktiivin 96/71/EY mukaisena lähetettynä työntekijänä. Nämä seikat ovat suuntaa-antavia tekijöitä tehtävässä kokonaisarvioinnissa, eikä niitä sen vuoksi voida käsitellä erillisinä.

2. Sen määrittämiseksi, harjoittaako yritys aidosti merkittävää toimintaa, joka on muuta kuin puhtaasti sisäiseen hallintoon liittyvää ja/tai muuta hallinnollista toimintaa, toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä kokonaisarviointi kaikista tosiseikoista, jotka pidemmällä aikajänteellä tarkasteltuna luonnehtivat yrityksen harjoittamaa toimintaa sijoittautumisjäsenvaltiossa ja tarvittaessa vastaanottavassa jäsenvaltiossa. Tällaisia seikkoja voivat olla erityisesti seuraavat:

- a) paikka, jossa yrityksen sääntömääräinen kotipaikka ja hallinto sijaitsevat, jossa se käyttää toimistotiloja, johon se maksaa veroja ja sosiaaliturvamaksuja sekä, soveltuvin osin, jossa sillä on kansallisen lain mukaisesti elinkeinolupa tai jossa se on rekisteröitynyt kauppakamariin tai ammattialajärjestöön;
- b) paikka, jossa lähetettävät työntekijät otetaan palvelukseen ja josta heidät lähetetään;
- c) laki, jota sovelletaan yrityksen työntekijöidensä ja toisaalta asiakkaidensa kanssa tekemiin sopimuksiin;
- d) paikka, jossa yritys harjoittaa merkittävää liiketoimintaa ja jossa sen hallintohenkilökunta toimii;
- e) täytettyjen sopimusten ja/tai toteutuneen liikevaihdon määrä sijoittautumisjäsenvaltiossa ottaen huomioon muun muassa vastaperustettujen yritysten ja pk-yritysten erityistilanne.

3. Sen arvioimiseksi, suorittaako lähetetty työntekijä työtään tilapäisesti toisessa jäsenvaltiossa kuin siinä, jossa hän tavallisesti työskentelee, olisi tarkasteltava kaikkia tosiseikkoja, jotka luonnehtivat tällaista työtä ja työntekijän tilannetta. Tällaisia seikkoja voivat olla erityisesti seuraavat:

- a) työtä tehdään rajoitetun ajan toisessa jäsenvaltiossa;
- b) lähettämisen alkamispäivä;
- c) lähettäminen suuntautuu toiseen jäsenvaltioon kuin siihen, jossa tai josta lähetetty työntekijä tavallisesti työskentelee, asetuksen (EY) N:o 593/2008 (Rooma I) ja/tai Rooman yleissopimuksen mukaisesti;
- d) lähetetty työntekijä palaa siihen jäsenvaltioon, josta hänet on lähetetty, tai hänen odotetaan jatkavan työskentelyä siellä, kun ne työt tai palvelujen tarjonta, joita varten hänet oli lähetetty, on saatu päätökseen;
- e) toiminnan luonne;
- f) työntekijän lähettävä työnantaja huolehtii matka-, ruokailu- ja majoituskustannuksista tai korvaa ne; jos näin on, tällöin myös tapa, jolla niistä huolehditaan tai jolla ne korvataan;
- g) mahdolliset aiemmat jaksot, jolloin kyseisiä tehtäviä on suorittanut sama tai toinen (lähetetty) työntekijä.

4. Yhden tai useamman 2 ja 3 kohdassa säädetyn tosiseikan jääminen toteutumatta ei automaattisesti sulje pois tilanteen luonnehtimista lähettämiseksi. Näiden tosiseikkojen arviointi on mukautettava kuhunkin tapaukseen, ja arvioinnissa on otettava huomioon tilanteen erityispiirteet.

5. Tässä artiklassa tarkoitettuja seikkoja, joita toimivaltaiset viranomaiset käyttävät tehdessään kokonaisarviointia siitä, onko tilanteessa kyse aidosta lähettämisestä, voidaan tarkastella myös sen määrittämiseksi, onko henkilö direktiivin 96/71/EY 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti sovellettavan työntekijän käsitteen mukainen henkilö. Jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon muun muassa työn suorittamiseen, alaisuussuhteeseen ja työntekijän palkkaukseen liittyvät tosiseikat huolimatta siitä, miten suhdetta luonnehditaan missä tahansa osapuolten välillä mahdollisesti sovituihin sopimus- tai muissa järjestelyissä.

II LUKU

TIEDONSAANTI

5 artikla

Tiedonsaannin parantaminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että tiedot direktiivin 96/71/EY 3 artiklassa tarkoitetuista työehdoista, joita palveluntarjoajien on sovellettava ja noudatettava, asetetaan maksutta yleisesti saataville selkeällä, avoimella, kattavalla ja etäältä helposti saatavilla olevalla tavalla ja sähköisesti, sellaisissa muodoissa ja sellaisia verkkopalveluiden esteettömyyttä koskevia standardeja käyttäen, että ne ovat esteettä vammaisten henkilöiden saatavissa, ja sen varmistamiseksi, että direktiivin 96/71/EY 4 artiklassa tarkoitettut yhteysvirastot tai muut toimivaltaiset kansalliset elimet pystyvät suorittamaan tehtävänsä tehokkaasti.
2. Tiedonsaannin parantamiseksi jäsenvaltioiden on lisäksi
 - a) ilmoitettava yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla sekä muilla sopivilla keinoilla selvästi, yksityiskohtaisesti ja käyttäjäystävällisellä tavalla sekä helppokäyttöisessä muodossa, mitä työehtoja ja/tai mitä niiden kansallisen ja/tai alueellisen lain osa-alueita on sovellettava niiden alueelle lähetettäviin työntekijöihin;
 - b) toteutettava tarvittavat toimenpiteet asettaakseen yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla sekä muilla sopivilla keinoilla yleisesti saataville tiedot siitä, mitä työehtosopimuksia sovelletaan ja keihin niitä sovelletaan ja mitä työehtoja muista jäsenvaltioista olevien palveluntarjoajien on sovellettava direktiivin 96/71/EY mukaisesti, mukaan lukien mahdollisuuksien mukaan linkit käytössä oleviin verkkosivustoihin ja muihin yhteyspisteisiin, etenkin asiaan liittyviin työmarkkinaosapuoliin;
 - c) asetettava nämä tiedot maksutta työntekijöiden ja palveluntarjoajien saataville vastaanottavan jäsenvaltion virallisilla kielillä ja vastaanottavan jäsenvaltion valitsemilla asianmukaisimmilla kielillä, ottaen huomioon sen työmarkkinoiden vaatimukset. Nämä tiedot on mahdollisuuksien mukaan asetettava saataville tiivistetyssä esitteessä, jossa todetaan keskeiset sovellettavat työehdot ja kuvataan käytettävissä olevat kantelumenettelyt, ja näiden tietojen on pyynnöstä oltava vammaisten henkilöiden saatavissa olevassa muodossa; asetettava helposti ja maksutta saataville muuta yksityiskohtaista tietoa lähetettyihin työntekijöihin sovellettavista työtä ja sosiaalisia olosuhteita koskevista määräyksistä, työterveys ja -turvallisuus mukaan luettuina;
 - d) parannettava asiaankuuluvien tietojen, etenkin a alakohdassa tarkoitettulla yhdellä virallisella kansallisella verkkosivustolla tarjottavien tietojen, saatavuutta ja selkeyttä;
 - e) ilmoitettava yhteysvirastossa toimiva yhteyshenkilö, joka on vastuussa tietopyyntöjen käsittelystä;
 - f) pidettävä maakatsauksissa annettavat tiedot ajan tasalla.
3. Komissio tukee jäsenvaltioita tietojen saatavuutta koskevista kysymyksistä.
4. Sikäli kuin direktiivin 96/71/EY 3 artiklassa tarkoitettut työehdot vahvistetaan kansallisen lain, perinteen ja käytännön mukaisesti sekä työmarkkinaosapuolten itsenäisyyttä kunnioittaen työehtosopimuksissa kyseisen direktiivin 3 artiklan 1 ja 8 kohdan mukaisesti, jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä työehdot asetetaan helpolla ja avoimella tavalla muista jäsenvaltioista olevien palveluntarjoajien ja lähetettyjen työntekijöiden saataville, ja niiden on pyrittävä saamaan työmarkkinaosapuolet mukaan tähän tehtävään. Asiaankuuluvien tietojen olisi katettava etenkin erilaiset vähimmäispalkat ja niiden osatekijät, maksettavan palkan laskutapa ja tarvittaessa perusteet eri palkkaluokkiin sijoittamiselle.
5. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava elimet ja viranomaiset, joiden puoleen työntekijät ja yritykset voivat käännyä saadakseen yleisen tason tietoa heihin sovellettavasta kansallisesta laista ja käytännöstä, joka koskee heidän oikeuksiaan ja velvoitteitaan kyseisen jäsenvaltion alueella.

III LUKU

HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ

6 artikla

Keskinäinen avunanto — yleiset periaatteet

1. Jäsenvaltioiden on tehtävä tiivistä yhteistyötä ja annettava toisilleen ilman tarpeetonta viivytystä apua tämän direktiivin ja direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanon, soveltamisen ja noudattamisen varmistamisen helpottamiseksi.

2. Jäsenvaltioiden yhteistyöhön on kuuluttava erityisesti vastaaminen toimivaltaisten viranomaisten esittämiin perusteltuihin tietopyyntöihin sekä sellaisten tarkistusten, tarkastusten ja tutkimusten tekeminen, jotka liittyvät direktiivin 96/71/EY 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun työntekijöiden lähettämiseen, mukaan lukien tutkimukset työntekijöiden lähettämistä koskevien sovellettavien sääntöjen mahdollisesta noudattamatta jättämisestä tai väärinkäytöksistä. Tietopyynnot kattavat myös tiedot, jotka liittyvät VI luvussa tarkoitettuun mahdolliseen hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintään tai tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevan päätöksen tiedoksi antamiseen.

3. Jäsenvaltioiden yhteistyöhön voi myös kuulua asiakirjojen lähettäminen ja tiedoksi antaminen.

4. Voidakseen vastata toisen jäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta saamaansa avunantopyyntöön jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden alueelle sijoittautuneet palveluntarjoajat antavat niiden toimivaltaisille viranomaisille kaikki tiedot, joita tarvitaan kyseisten palveluntarjoajien toiminnan valvomiseksi kansallisen lain mukaisesti. Jäsenvaltioiden on toteutettava aiheelliset toimenpiteet tapauksissa, joissa näitä tietoja ei anneta.

5. Siinä tapauksessa, että tietopyyntöön vastaamisessa taikka tarkistusten, tarkastusten tai tutkimusten suorittamisessa on ongelmia, kyseisen jäsenvaltion on viipymättä ilmoitettava siitä pyynnön esittäneelle jäsenvaltiolle ratkaisun löytämiseksi.

Jos tietojenvaihdossa ilmenee jatkuvia ongelmia tai jos tietojen toimittamisesta jatkuvasti kieltäydytään, komissio, jolle asiasta on ilmoitettu tarvittaessa IMIn avulla, toteuttaa tarvittavat toimenpiteet.

6. Jäsenvaltioiden on toimitettava muiden jäsenvaltioiden tai komission pyytämät tiedot sähköisesti seuraavien määräaikojen puiteissa:

a) kiireellisissä tapauksissa, jotka edellyttävät rekisterien tutkimista, esimerkiksi arvonlisäverorekisteröinnin tarkistamista, toiseen jäsenvaltioon sijoittautumisen tarkistamiseksi: mahdollisimman nopeasti ja enintään kaksi työpäivää pyynnön vastaanottamisesta.

Pyynnössä on ilmoitettava selvästi kiireellisyys syy sekä joitakin seikkoja kiireellisuuden perustelemiseksi.

b) kaikissa muissa tietopyynnöissä: enintään 25 työpäivää pyynnön vastaanottamisesta, jolleivät jäsenvaltiot keskenään sovi lyhyemmästä määräajasta.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että rekisterit, joihin palveluntarjoajat on kirjattu ja jotka ovat toimivaltaisten viranomaisten nähtävissä asianomaisen jäsenvaltion alueella, ovat myös muiden jäsenvaltioiden vastaavien toimivaltaisten viranomaisten nähtävissä samoin edellytyksin tämän direktiivin ja direktiivin 96/71/EY täytäntöön panemiseksi, niiltä osin kuin jäsenvaltiot ovat maininneet nämä rekisterit IMLssä.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 artiklan a alakohdassa tarkoitettujen elinten vaihtamia tietoja tai niille toimitettuja tietoja käytetään ainoastaan siihen tarkoitukseen, jota varten niitä on pyydetty.

9. Keskinäisen hallinnollisen yhteistyön ja avun on oltava maksutonta.

10. Tietopyyntö ei estä toimivaltaisia viranomaisia toteuttamasta sovellettavan kansallisen tai unionin oikeuden mukaisesti toimenpiteitä direktiivin 96/71/EY tai tämän direktiivin väitetyn rikkomisen tutkimiseksi ja estämiseksi.

7 artikla

Jäsenvaltioiden rooli hallinnollisessa yhteistyössä

1. Direktiivin 96/71/EY 4 ja 5 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti työntekijän ollessa lähetettynä toiseen jäsenvaltioon vastaanottavan jäsenvaltion viranomaiset ovat vastuussa direktiivin 96/71/EY mukaisesti noudatettavien työehtojen tarkastamisesta tarvittaessa yhteistyössä sijoittautumisjäsenvaltion viranomaisten kanssa.
2. Palveluntarjoajan sijoittautumisjäsenvaltion on jatkettava toiseen jäsenvaltioon lähetettäviin työntekijöihin liittyvää seuranta- ja valvontaa ja toteutettava siltä osin tarvittavat valvontatoimenpiteet kansallisen lakinsa, käytäntönsä ja hallinnollisten menettelyjensä mukaisesti.
3. Palveluntarjoajan sijoittautumisjäsenvaltion on autettava lähettämisen kohteena olevaa jäsenvaltiota varmistamaan direktiivin 96/71/EY ja tämän direktiivin nojalla sovellettavien ehtojen noudattaminen. Tämä vastuu ei millään tavalla vähennä lähettämisen kohteena olevan jäsenvaltion mahdollisuuksia seurata, valvoa tai toteuttaa tarvittavia valvontatoimenpiteitä tämän direktiivin ja direktiivin 96/71/EY mukaisesti.
4. Jos on olemassa mahdollisiin sääntöjenvastaisuuksiin viittaavia tosiseikkoja, jäsenvaltion on omasta aloitteestaan toimitettava asianomaiselle jäsenvaltiolle kaikki asiaankuuluvat tiedot ilman tarpeetonta viivytystä.
5. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat myös pyytää sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisilta viranomaisilta kunkin palvelun tarjoamisen tai kunkin palveluntarjoajan osalta tietoja palveluntarjoajan sijoittautumisen laillisuudesta, palveluntarjoajan toiminnan moitteettomuudesta sekä siitä, onko sovellettavia sääntöjä rikottu. Sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on annettava nämä tiedot 6 artiklan mukaisesti.
6. Tässä artiklassa säädetyistä velvoitteista ei aiheudu sijoittautumisjäsenvaltiolle velvollisuutta suorittaa tosiasiallisia tarkistuksia ja valvontatoimia sen vastaanottavan jäsenvaltion alueella, jossa palvelua tarjotaan. Tällaisia tarkistuksia ja valvontatoimia voivat toteuttaa vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset omasta aloitteestaan tai sijoittautumisjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä 10 artiklan mukaisesti ja niillä valvontavaltuuksilla, jotka johtuvat vastaanottavan jäsenvaltion kansallisesta laista, käytännöstä ja hallinnollisista menettelyistä ja jotka ovat unionin oikeuden mukaisia.

8 artikla

Liitännäistoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on komission avustuksella toteutettava liitännäistoimenpiteitä, joilla kehitetään, helpotetaan ja edistetään tietojenvaihtoa niiden virkamiesten välillä, jotka vastaavat hallinnollisen yhteistyön ja keskinäisen avunannon toteuttamisesta sekä sovellettavien sääntöjen noudattamisen seurannasta ja noudattamisen varmistamisesta. Jäsenvaltiot voivat myös toteuttaa liitännäistoimenpiteitä lähetetyille työntekijöille tietoa tarjoavien järjestöjen tukemiseksi.
2. Komissio arvioi taloudellisen tuen tarpeen hallinnollisen yhteistyön edelleen kehittämiseksi ja keskinäisen luottamuksen lisäämiseksi hankkeiden kautta, mukaan luettuina asianomaisten virkamiesten vaihdon ja koulutuksen edistäminen ja parhaisiin käytäntöihin liittyvien aloitteiden, myös unionin tason työmarkkinaosapuolten aloitteiden, kehittäminen, helpottaminen ja edistäminen, esimerkiksi sellaisten tietokantojen tai yhteisten verkkosivustojen kehittäminen ja ajan tasalla pitäminen, jotka sisältävät yleistä tai alakohtaista tietoa noudatettavista työehdoista, ja lähettämisprosessiin liittyvien kattavien tietojen kerääminen ja arviointi.

Jos komissio toteaa, että tällainen tarve on olemassa, se käyttää käytettävissä olevia rahoitusvälineitä, joilla pyritään lujittamaan hallinnollista yhteistyötä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston erioikeuksia talousarviomenettelyssä.

3. Komissio ja jäsenvaltiot voivat työmarkkinaosapuolten itsenäisyyttä kunnioittaen varmistaa riittävän tuen asiaan liittyville unionin ja kansallisen tason työmarkkinaosapuolten aloitteille, joilla pyritään tiedottamaan yrityksille ja työntekijöille tässä direktiivissä ja direktiivissä 96/71/EY vahvistetuista sovellettavista työehdoista.

IV LUKU

NOUDATTAMISEN VALVONTA

9 artikla

Hallinnolliset vaatimukset ja valvontatoimenpiteet

1. Jäsenvaltiot voivat säätää vain sellaisista hallinnollisista vaatimuksista ja valvontatoimenpiteistä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että tässä direktiivissä ja direktiivissä 96/71/EY säädettyjen velvoitteiden noudattamista valvotaan tehokkaasti, edellyttäen, että hallinnolliset vaatimukset ja valvontatoimenpiteet ovat perusteltuja ja oikeasuhteisia unionin oikeuden mukaisesti.

Näitä tarkoituksia varten jäsenvaltiot voivat säätää erityisesti seuraavista toimenpiteistä:

- a) toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelle palveluntarjoajalle asetettava velvollisuus antaa vastuussa oleville kansallisille toimivaltaisille viranomaisille viimeistään palvelujen tarjoamisen aloittamishetkellä vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka vastaanottavan jäsenvaltion hyväksymällä yhdellä tai useammalla muulla kielellä yksinkertainen ilmoitus, joka sisältää asiaankuuluvat tiedot, joita tarvitaan tosiasiallisten valvontatoimien toteuttamiseksi työpaikalla, mukaan lukien:
 - i) palveluntarjoajan henkilöllisyys;
 - ii) selvästi yksilöitävissä olevien lähetettyjen työntekijöiden ennakoitu lukumäärä;
 - iii) jäljempänä e ja f alakohdassa tarkoitettut henkilöt;
 - iv) työntekijöiden lähettämisen ennakoitu kesto sekä suunniteltu alkamis- ja päättymispäivä;
 - v) työpaikan osoite (osoitteet); ja
 - vi) lähettämisen perusteena olevien palvelujen luonne;
 - b) velvoite pitää saatavilla tai asettaa saataville ja/tai säilyttää paperikopio tai sähköinen kopio työsopimuksesta tai vastaavasta neuvoston direktiivissä 91/533/ETY⁽¹⁾ tarkoitettusta asiakirjasta, mukaan luettuna tapauksen ja tarpeen mukaan kyseisen direktiivin 4 artiklassa tarkoitettut lisätiedot, palkkalaskelmista, työaikakirjanpidosta, josta käy ilmi vuorokautisen työajan alku, loppu ja kesto, ja palkanmaksun suorittamista koskevasta todistuksesta tai kopiot vastaavista asiakirjoista lähetettynä olon ajan vastaanottavan jäsenvaltion alueella olevassa helppopääsyisessä ja selvästi yksilöidyssä paikassa, kuten työpaikalla tai rakennustyömaalla taikka kuljetusalan liikkuvien työntekijöiden osalta asemapaikassa tai ajoneuvossa, jota käytetään palvelun tarjoamisessa;
 - c) velvoite toimittaa b alakohdassa tarkoitettut asiakirjat työntekijän lähetettynä olon päättymisen jälkeen vastaanottavan jäsenvaltion viranomaisten pyynnöstä kohtuullisessa ajassa;
 - d) velvoite toimittaa b alakohdassa tarkoitettujen asiakirjojen käännös vastaanottavan jäsenvaltion virallisella kielellä tai yhdellä sen virallisista kielistä taikka vastaanottavan jäsenvaltion hyväksymällä yhdellä tai useammalla muulla kielellä;
 - e) velvoite nimetä henkilö pitämään yhteyttä toimivaltaisiin viranomaisiin siinä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, jossa palvelut tarjotaan, ja lähettämään ja vastaanottamaan asiakirjoja ja/tai ilmoituksia tarvittaessa;
 - f) velvoite nimetä tarvittaessa yhteyshenkilö toimimaan edustajana, jonka kautta asianomaiset työmarkkinaosapuolet voivat pyrkiä saamaan palveluntarjoajan osallistumaan työehtosopimusneuvotteluihin vastaanottavassa jäsenvaltiossa kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti sinä aikana, kun palveluja tarjotaan. Tämä henkilö voi olla eri henkilö kuin e alakohdassa tarkoitettu, eikä hänen tarvitse olla läsnä vastaanottavassa jäsenvaltiossa, mutta hänen on oltava käytettävissä kohtuullisen ja perustellun pyynnön johdosta.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää muista hallinnollisista vaatimuksista ja valvontatoimenpiteistä, jos esiintyy tilanteita, joista ilmenee, tai jos kehitys etenee siihen suuntaan, että olemassa olevat hallinnolliset vaatimukset ja valvontatoimenpiteet eivät ole riittäviä tai tehokkaita direktiivissä 96/71/EY ja tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden noudattamisen tehokkaan valvonnan varmistamiseksi, edellyttäen, että nämä muut vaatimukset ja toimenpiteet ovat perusteltuja ja oikeasuhteisia.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 91/533/ETY, annettu 14 päivänä lokakuuta 1991, työnantajan velvollisuudesta ilmoittaa työntekijöille työsopimuksessa tai työsuhteessa sovellettavista ehdoista (EYVL L 288, 18.10.1991, s. 32).

3. Mikään tässä artiklassa ei vaikuta niihin muihin velvoitteisiin, jotka johtuvat työntekijöiden suojelua tai työsuhteita koskevasta unionin lainsäädännöstä, muun muassa neuvoston direktiivistä 89/391/ETY⁽¹⁾ ja asetuksesta (EY) N:o 883/2004, ja/tai kansallisesta laista, edellyttäen, että niitä sovelletaan yhtäläisesti asianomaiseen jäsenvaltioon sijoitautuneisiin yrityksiin ja että ne ovat perusteltuja ja oikeasuhteisia.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan nojalla toteutetut työntekijöiden lähettämiseen liittyvät menettelyt ja mahdollisuudet ovat yritysten kannalta käyttäjäystävällisiä ja että yritykset voivat suorittaa ne mahdollisuuksien mukaan etäältä ja sähköisesti.

5. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tiedoksi kaikki 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden, joita ne soveltavat tai jotka ne ovat panneet täytäntöön, ja ilmoitettava niistä palveluntarjoajille. Komissio saattaa mainitut toimenpiteet muiden jäsenvaltioiden tietoon. Palveluntarjoajille annettavat tiedot on asetettava yleisesti saataville jäsenvaltion määrittämillä asianmukaisimmilla kielillä yhdellä kansallisella verkkosivustolla.

Komissio seuraa tiiviisti 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamista ja arvioi niiden yhteensopivuutta unionin oikeuden kanssa sekä toteuttaa tarvittavat toimenpiteet sille Euroopan unionin toiminnasta tehdystä sopimuksessa annetun toimivallan mukaisesti niissä tapauksissa, joissa se on tarpeen.

Komissio antaa neuvostolle säännöllisesti kertomuksen jäsenvaltioiden tiedoksi antamista toimenpiteistä sekä tilannekatsauksen komission laatimasta tilanteen analyysistä ja/tai arvioinnista niissä tapauksissa, joissa se on tarpeen.

10 artikla

Tarkastukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisen lain ja käytännön mukaisesti säädetyt tai määrättyt asianmukaiset ja tehokkaat tarkastukset ja seurantamenettelyt otetaan käyttöön ja että kansallisessa laissa nimetyt viranomaiset toteuttavat niiden alueella tehokkaita ja riittäviä tarkastuksia, joilla valvotaan ja seurataan direktiivissä 96/71/EY vahvistettujen säännösten ja sääntöjen noudattamista, ottaen huomioon tämän direktiivin asianomaiset säännökset, ja näin varmistavat niiden asianmukaisen soveltamisen ja täytäntöönpanon. Tarkastusten perustana on käytettävä ensisijaisesti toimivaltaisten viranomaisten tekemää riskinarviointia, mutta tämä ei kuitenkaan poista mahdollisuutta suorittaa satunnaistarkastuksia. Riskinarvioinnissa voidaan yksilöidä ne toimialat, joille palvelujen tarjoamista varten lähetetyt työntekijät ovat niiden alueella keskittyneet. Riskinarviointia tehtäessä voidaan ottaa huomioon erityisesti suurten infrastruktuurihankkeiden toteuttaminen, pitkien alihankintaketjujen olemassaolo, maantieteellinen läheisyys, toimialakohtaiset erityisongelmat ja --tarpeet, mahdolliset aiemmat sääntöjenvastaisuudet sekä tiettyjen työntekijäryhmien erityisen haavoittuva asema.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan nojalla toteutettavat tarkastukset ja valvontatoimet eivät ole syrjiviä ja/tai suhteettomia ja että niissä otetaan huomioon tämän direktiivin asianomaiset säännökset.

3. Jos tarkastusten aikana ja 4 artikla huomioon ottaen tarvitaan tietoja, vastaanottavan jäsenvaltion ja sijoittautumisjäsenvaltion on toimittava hallinnollista yhteistyötä koskevien sääntöjen mukaisesti. Toimivaltaisten viranomaisten on erityisesti tehtävä yhteistyötä 6 ja 7 artiklassa vahvistettujen sääntöjen ja periaatteiden mukaisesti.

4. Sellaisissa jäsenvaltioissa, joissa direktiivin 96/71/EY 3 artiklassa tarkoitettuja lähetettyihin työntekijöihin sovellettavat työehdot ja etenkin vähimmäispalkat ja työaika on kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti jätetty johdon ja työntekijöiden sovittavaksi, ne voivat asianmukaisella tasolla ja jäsenvaltioiden vahvistamia ehtoja noudattaen seurata myös lähetettyjä työntekijöitä koskevien asiaankuuluvien työehtojen soveltamista, kunhan taataan riittävä, direktiivistä 96/71/EY ja tästä direktiivistä johtuvaa tasoa vastaava suojelu.

5. Sellaiset jäsenvaltiot, joissa työsuojeluviranomaisilla ei ole lähetettyihin työntekijöihin sovellettavien työolojen ja/tai työehtojen valvontaan ja seurantaan liittyvää toimivaltaa, voivat perustaa, muuttaa tai pitää voimassa kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti järjestelyjä ja menettelyjä, joilla taataan kyseisten työehtojen noudattaminen, kunhan järjestelyt tarjoavat asianomaisille henkilöille riittävän, direktiivistä 96/71/EY ja tästä direktiivistä johtuvaa tasoa vastaavan suojelun.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 89/391/ETY, annettu 12 päivänä kesäkuuta 1989, toimenpiteistä työntekijöiden turvallisuuden ja terveyden parantamisen edistämiseksi työssä (EYVL L 183, 29.6.1989, s. 1).

V LUKU

TÄYTÄNTÖÖNPANON VALVONTA

11 artikla

Oikeuksien puolustaminen — kantelujen helpottaminen — taannehtivat maksut

1. Direktiivin 96/71/EY, erityisesti sen 6 artiklan, ja tämän direktiivin mukaisten velvoitteiden noudattamisen varmistamista varten jäsenvaltioiden on varmistettava, että myös sen jäsenvaltion alueella, johon työntekijät on tai oli lähetetty, on tehokkaita menettelyjä, joiden kautta lähetetyt työntekijät voivat suoraan tehdä kantelun työnantajaansa vastaan, samoin kuin oikeus käynnistää oikeudellisia tai hallinnollisia menettelyjä, kun tällaiset työntekijät katsovat, että heille on aiheutunut haittaa tai vahinkoa sovellettavien sääntöjen soveltamatta jättämisen vuoksi, myös sen jälkeen, kun työsuhde, jossa sääntöjen soveltamatta jättämisen väitetään tapahtuneen, on päättynyt.

2. Edellä oleva 1 kohta ei rajoita jäsenvaltioiden tuomioistuinten toimivaltaa, sellaisena kuin se on vahvistettu etenkin asiaan liittyvissä unionin säädöksissä ja/tai kansainvälisissä sopimuksissa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ammattiliitot ja muut kolmannet osapuolet, kuten yhdistykset, järjestöt ja muut oikeushenkilöt, joilla kansallisessa laissa vahvistettujen perusteiden mukaisesti on oikeutettu intressi varmistaa, että tätä direktiiviä ja direktiiviä 96/71/EY noudatetaan, voivat aloittaa lähetetyn työntekijän tai hänen työnantajansa puolesta tai tätä tukeakseen tämän suostumuksella oikeudellisen tai hallinnollisen menettelyn tämän direktiivin ja direktiivin 96/71/EY täytäntöön panemiseksi ja/tai tämän direktiivin ja direktiivin 96/71/EY mukaisten velvoitteiden noudattamiseksi.

4. Edellä olevien 1 ja 3 kohdan soveltaminen ei vaikuta seuraaviin:

- a) vastaaviin toimiin sovellettavista vanhentumisajoista tai määräajoista annetut kansalliset säännöt, edellyttäen että näiden aikojen ei voida katsoa olevan omiaan tekemään kyseisten oikeuksien käyttämisen käytännössä mahdottomaksi tai suhteettoman vaikeaksi;
- b) tarvittaessa kansallisen lain ja/tai käytännön mukaiset työmarkkinaosapuolten, työntekijöiden ja työnantajien edustajien muut toimivaltuudet ja kollektiiviset oikeudet;
- c) tuomioistuimissa edustamista ja puolustamista koskevat kansalliset menettelysäännöt.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja oikeudellisia tai hallinnollisia menettelyjä käynnistäviä lähetettyjä työntekijöitä on suojeltava heidän työnantajansa mahdollisesti harjoittamalta epäedulliselta kohtelulta.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että lähetetyn työntekijän työnantaja on vastuussa asiaankuuluvista oikeuksista, jotka ovat seurausta työnantajan ja lähetetyn työntekijän välisestä sopimussuhteesta.

Jäsenvaltioiden on erityisesti varmistettava, että käytössä on tarvittavat menettelyt sen varmistamiseksi, että lähetetyille työntekijöille voidaan

- a) maksaa nettopalkkasaatavat, jotka direktiivin 96/71/EY 3 artiklan piiriin kuuluvien sovellettavien työehtojen mukaisesti olisi pitänyt maksaa;
- b) maksaa taannehtivasti tai palauttaa heidän palkoistaan aiheuttomasti pidätetyt verot tai sosiaaliturvamaksut;
- c) palauttaa nettopalkkaan tai majoituksen laatuun nähden kohtuuttomat kustannukset, jotka on pidätetty tai vähennetty palkasta työnantajan järjestämän majoituksen vuoksi;
- d) soveltuviissa tapauksissa maksaa heidän palkoistaan aiheuttomasti pidätetyt työmarkkinaosapuolten yhteisiin rahastoihin tai instituutioihin maksettavat työnantajamaksut.

Tätä kohtaa on sovellettava myös silloin, kun lähetetyt työntekijät ovat palanneet siitä jäsenvaltiosta, johon heidät lähetettiin.

12 artikla

Vastuu alihankinnassa

1. Väärinkäyttöksiin ja petoksiin puuttumiseksi jäsenvaltiot voivat asiaankuuluvia työmarkkinaosapuolia kuultuaan toteuttaa kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisesti lisätoimenpiteitä syrjimättömällä ja oikeasuhteisella tavalla varmistakseen, että alihankintaketjuissa lähetetty työntekijä voi pitää toimeksiantajaa, jonka välitön alihankkija direktiivin 96/71/EY 1 artiklan 3 kohdan piiriin kuuluva työnantaja (palveluntarjoaja) on, velvollisena maksamaan työnantajan ohella tai tämän sijasta vähimmäispalkkaa vastaavat nettopalkkasaatavat ja/tai maksamatta olevat maksut työmarkkinaosapuolten yhteisiin rahastoihin tai instituutioihin, mikäli nämä kuuluvat direktiivin 96/71/EY 3 artiklan piiriin.

2. Direktiivin 96/71/EY liitteessä mainittujen toimintojen osalta jäsenvaltioiden on säädettävä toimenpiteistä, joilla varmistetaan, että alihankintaketjuissa lähetetyt työntekijät voivat pitää toimeksiantajaa, jonka välitön alihankkija työnantaja on, velvollisena vastaamaan työnantajan ohella tai tämän sijasta tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista lähetettyjen työntekijöiden oikeuksista.

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettu vastuu koskee vain työntekijän oikeuksia, jotka johtuvat toimeksiantajan ja sen alihankkijan sopimussuhteesta.

4. Jäsenvaltiot voivat unionin oikeutta noudattaen myös vahvistaa kansallisessa laissaan syrjimättömältä ja oikeasuhteiselta pohjalta tiukempia vastuusääntöjä, jotka koskevat alihankintaan liittyvän vastuun alaa ja laajuutta. Jäsenvaltiot voivat unionin oikeutta noudattaen säätää tällaisesta vastuusta myös muilla kuin direktiivin 96/71/EY liitteessä tarkoitetuilla aloilla.

5. Jäsenvaltiot voivat 1, 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa säätää, että toimeksiantajaa, joka on noudattanut asianmukaista huolellisuutta, sellaisena kuin se on määritelty kansallisessa laissa, ei voida pitää vastuuvelvollisena.

6. Edellä 2 kohdassa tarkoitettujen vastuusääntöjen asemesta jäsenvaltiot voivat toteuttaa unionin ja kansallisen lain ja/tai käytännön mukaisia muita asianmukaisia täytäntöönpanotoimenpiteitä, jotka välittömässä alihankintasuhteessa mahdollistavat toimeksiantajaan kohdistuvat tehokkaat ja oikeasuhteiset seuraamukset väärinkäyttöksiin ja petoksiin puuttumiseksi tilanteissa, joissa työntekijöillä on vaikeuksia pitää kiinni oikeuksistaan.

7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä ja asetettava tiedot yleisesti saataville asianmukaisimmilla kielillä jäsenvaltion valinnan mukaisesti.

Edellä olevan 2 kohdan tapauksessa komissiolle ilmoitettavissa tiedoissa on esitettävä, miten vastuu määräytyy alihankintaketjuissa.

Edellä olevan 6 kohdan tapauksessa komissiolle ilmoitettavissa tiedoissa on selvitettävä vaihtoehtoisten kansallisten toimenpiteiden tehokkuus 2 kohdassa tarkoitettuihin vastuusääntöihin verrattuna.

Komissio asettaa nämä tiedot muiden jäsenvaltioiden saataville.

8. Komissio valvoo tiiviisti tämän artiklan soveltamista.

VI LUKU

TALOUELLISTEN HALLINNOLLISTEN SEURAAMUSTEN JA/TAI SAKKOJEN RAJAT YLITTÄVÄ TÄYTÄNTÖÖNPANO

13 artikla

Soveltamisala

1. Sellaisten taloudellisten hallinnollisten seuraamusten ja/tai sakkojen rajat ylittävään täytäntöönpanoon, joita työntekijöiden lähettämistä toiseen jäsenvaltioon koskevien sovellettavien sääntöjen noudattamatta jättämisestä määrätään jäsenvaltioon sijoittautuneelle palveluntarjoajalle, on sovellettava keskinäisen avunannon ja vastavuoroisen tunnustamisen periaatetta ja tässä luvussa säädettyjä toimenpiteitä ja menettelyjä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta unionin muun lain-säädännön tarjoamien tai mahdollisesti tarjoamien keinojen käyttämistä.

2. Tätä lukua sovelletaan toimivaltaisten viranomaisten määräämiin tai hallinnollisten tai lainkäyttöelinten vahvistamiin tai soveltuissa tapauksissa työtuomioistuinten ratkaisusta johtuviin taloudellisiin hallinnollisiin seuraamuksiin ja/tai sakkoihin, maksuihin ja lisämaksuihin, jotka liittyvät direktiivin 96/71/EY tai tämän direktiivin noudattamatta jättämiseen.

Tätä lukua ei sovelleta niiden seuraamusten täytäntöönpanoon, jotka kuuluvat neuvoston puitepäätöksen 2005/214/YOS ⁽¹⁾, neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 ⁽²⁾ tai neuvoston päätöksen 2006/325/EY ⁽³⁾ soveltamisalaan.

14 artikla

Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle IMIn välityksellä, mikä viranomainen tai mitkä viranomaiset ovat sen kansallisen lain mukaisesti toimivaltaisia tämän luvun soveltamiseksi. Jos jäsenvaltioiden sisäisten järjestelmien rakenne sitä edellyttää, ne voivat nimetä yhden tai useamman keskusviranomaisen vastaamaan pyyntöjen hallinnollisesta lähettämisestä ja vastaanottamisesta ja muiden asiaankuuluvien viranomaisten avustamisesta.

15 artikla

Yleiset periaatteet — keskinäinen avunanto ja vastavuoroinen tunnustaminen

1. Jollei 16 ja 17 artiklasta muuta johdu, pyynnön vastaanottavan viranomaisen on pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä

a) perittävä hallinnollinen seuraamus ja/tai sakko, jonka toimivaltainen viranomainen on määrännyt tai jonka hallinnollinen elin tai lainkäyttöelin tai, tilanteen mukaan, työtuomioistuin on vahvistanut pyynnön esittäneen jäsenvaltion lakien ja menettelyjen mukaisesti ja joka ei ole muutoksenhaun kohteena, tai

b) annettava tiedoksi tällaisen seuraamuksen tai sakon määräämistä koskeva päätös.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on lisäksi annettava tiedoksi muu tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon perintään liittyvä asiakirja, mukaan lukien tuomio tai lopullinen päätös, myös oikeaksi todistettuna jäljennöksenä, joka on täytäntöönpanon peruste ja jonka perusteella perintäpyyntö voidaan toimeenpanna.

⁽¹⁾ Neuvoston puitepäätös 2005/214/YOS, tehty 24 päivänä helmikuuta 2005, vastavuoroisen tunnustamisen periaatteen soveltamisesta taloudellisiin seuraamuksiin (EUVL L 76, 22.3.2005, s. 16).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 44/2001, annettu 22 päivänä joulukuuta 2000, tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla (EYVL L 12, 16.1.2001, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2006/325/EY, tehty 27 päivänä huhtikuuta 2006, Euroopan yhteisön ja Tanskan kuningaskunnan välisen tuomioistuimen toimivaltaa sekä tuomioiden tunnustamista ja täytäntöönpanoa siviili- ja kauppaoikeuden alalla koskevan sopimuksen tekemisestä (EUVL L 120, 5.5.2006, s. 22).

2. Pyynnön esittävän viranomaisen on varmistettava, että hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää tai sellaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämisestä tehdyn päätöksen tiedoksi antamista koskeva pyyntö tehdään kyseisessä jäsenvaltiossa voimassa olevien lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti.

Tällainen pyyntö esitetään vain, kun pyynnön esittävä viranomainen ei pysty toteuttamaan perintää tai tiedoksi antamista lakiansa, asetustensa ja hallinnollisten käytäntöjensä mukaisesti.

Pyynnön esittävä viranomainen ei saa esittää hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää eikä tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämisestä tehdyn päätöksen antamista tiedoksi koskevaa pyyntöä, jos ja niin kauan kuin seuraamus ja/tai sakko ja siihen liittyvä vaatimus ja/tai täytäntöönpanon pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa mahdollistava asiakirja on riitautettu tai siihen on haettu muutosta siinä jäsenvaltiossa.

3. Toimivaltaisen viranomaisen, jota pyydetään perimään hallinnollinen seuraamus ja/tai sakko tai antamaan tiedoksi tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskeva päätös, joka on välitetty tämän luvun ja 21 artiklan mukaisesti, on tunnustettava se ilman muita muodollisuuksia ja toteutettava viipymättä kaikki sen toimeenpanon edellyttämät toimenpiteet, jollei kyseinen pyynnön vastaanottava viranomainen päättä vedota johonkin 17 artiklassa säädettyyn epämisperusteeseen.

4. Hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää taikka tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevan päätöksen tiedoksi antamista varten pyynnön vastaanottavan viranomaisen on toimittava niiden pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti, joita sovelletaan samoihin tai, jos samoja ei ole, samanlaisiin rikkomuksiin tai päätöksiin.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen suorittamalla hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevan päätöksen tiedoksi antamisella ja perintäpyynnöllä on pyynnön vastaanottavassa jäsenvaltiossa voimassa olevien kansallisten lakien, asetusten ja hallinnollisten käytäntöjen mukaisesti sama vaikutus kuin jos pyynnön esittänyt jäsenvaltio olisi sen itse tehnyt.

16 artikla

Perintä- tai tiedoksiantopyyntö

1. Esittävän viranomaisen pyyntö, joka koskee hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää taikka tällaisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämisestä tehdyn päätöksen antamista tiedoksi, toimeenpannaan ilman tarpeetonta viivytystä yhdenmukaista asiakirjaa käyttäen, ja siinä on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- a) vastaanottajan nimi ja tiedossa oleva osoite sekä muut tiedot, jotka ovat merkityksellisiä vastaanottajan tunnistamisen kannalta;
- b) yhteenveto rikkomuksen tosiseikoista ja olosuhteista, rikkomuksen luonne ja asiaa koskevat sovellettavat säännökset;
- c) asiakirja, joka mahdollistaa täytäntöönpanon pyynnön esittäneessä jäsenvaltiossa, ja kaikki muut asiaan liittyvät merkitykselliset tiedot tai asiakirjat, myös oikeudelliset, jotka koskevat vaatimusta, hallinnollista seuraamusta ja/tai sakkoa;
- d) hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämisestä vastaavan toimivaltaisen viranomaisen nimi, osoite ja muut yhteystiedot sekä siinä tapauksessa, ettei taho ole sama, vastaavat tiedot siitä toimivaltaisesta elimestä, jolta voidaan saada lisätietoja hallinnollisesta seuraamuksesta ja/tai sakosta taikka mahdollisuuksista riitauttaa maksuvelvoite tai sitä koskeva päätös.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn lisäksi pyynnössä on esitettävä

- a) jos kyse on päätöksen antamisesta tiedoksi, tiedoksi antamisen tarkoitus ja sille asetettu määräaika;
- b) jos kyse on perintäpyynnöstä, päivämäärä, jolloin tuomiosta tai päätöksestä on tullut täytäntöönpanokelpoinen tai lopullinen, kuvaus hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon luonteesta ja määrästä, täytäntöönpanomenettelyn kannalta merkitykselliset päivämäärät, mukaan lukien se, onko tuomio tai päätös annettu tiedoksi vastaajalle tai vastaajille ja jos on, niin miten, ja/tai onko tuomio tai päätös annettu poisjäänyttä vastaajaa vastaan, pyynnön esittävän viranomaisen vahvistus siitä, että seuraamus ja/tai sakko ei ole muutoksenhaun kohteena, sekä esitetty vaatimus, jota pyyntö koskee, ja sen eri osatekijät.

3. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimiin antaakseen palveluntarjoajalle tiedoksi perintäpyynnön taikka hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevan päätöksen sekä tarvittaessa asiaankuuluvat asiakirjat kansallisen lakinsa ja/tai käytäntönsä mukaisesti mahdollisimman pian ja viimeistään kuukauden kuluttua pyynnön vastaanottamisesta.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava mahdollisimman pian pyynnön esittäville viranomaiselle

- a) perintä- ja tiedoksiantopyynnön osalta toteutetut toimet ja erityisesti päivämäärä, jolloin asia on annettu tiedoksi vastaanottajalle;
- b) perusteet kieltäytymiselle, mikäli se 17 artiklan mukaisesti kieltäytyy toimeenpanemasta hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perintää koskevaa pyyntöä tai antamasta tiedoksi hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon määräämistä koskevaa päätöstä.

17 artikla

Epäämisperusteet

Pyynnön vastaanottavat viranomaiset eivät ole velvollisia toimeenpanemaan perintä- tai tiedoksiantopyyntöä, jos pyynnössä ei ole 16 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja tietoja tai jos se on puutteellinen tai selvästikään ei vastaa pääasiata koskevaa päätöstä.

Lisäksi pyynnön vastaanottavat viranomaiset voivat kieltäytyä toimeenpanemasta perintäpyyntöä seuraavissa olosuhteissa:

- a) pyynnön vastaanottavan viranomaisen tekemän selvityksen perusteella on ilmeistä, että hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon perinnän arvioidut kustannukset tai sen edellyttämät voimavarat ovat suhteettomat perittävään määrään nähden tai ne aiheuttaisivat huomattavia vaikeuksia;
- b) taloudellisen seuraamuksen ja/tai sakon määrä on alle 350 euroa tai sitä vastaava määrä;
- c) vastaajien perusoikeuksia ja -vapauksia sekä heihin sovellettavia oikeusperiaatteita, sellaisina kuin ne on vahvistettu pyynnön vastaanottavan jäsenvaltion perustuslaissa, ei kunnioiteta.

18 artikla

Menettelyn keskeyttäminen

1. Jos asianomainen palveluntarjoaja tai asiaan osallinen perintä- tai tiedoksiantomenettelyn kestäessä riitauttaa hallinnollisen seuraamuksen ja/tai sakon ja/tai sen perusteena olevan vaatimuksen tai hakee siihen muutosta, seuraamusta ja/tai sakkoa koskeva rajat ylittävä täytäntöönpanomenettely on keskeytettävä, kunnes pyynnön esittäneen jäsenvaltion asianomainen toimivaltainen elin tai viranomainen antaa asiassa päätöksen.

Riitauttaminen tai muutoksenhaku on osoitettava pyynnön esittäneen jäsenvaltion asianomaiselle toimivaltaiselle elimelle tai viranomaiselle.

Pyynnön esittävän viranomaisen on ilmoitettava riitauttamisesta viipymättä pyynnön vastaanottaneelle viranomaiselle.

2. Pyynnön vastaanottaneessa jäsenvaltiossa toteutettuja täytäntöönpanotoimenpiteitä tai pyynnön vastaanottaneen viranomaisen tekemän tiedoksi antamisen pätevyyttä koskevat riidat on käsiteltävä kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisessa elimessä tai oikeusviranomaisessa kyseisen jäsenvaltion lakien ja asetusten mukaisesti.

19 artikla

Kustannukset

1. Tässä luvussa tarkoitettujen seuraamusten ja/tai sakkojen osalta perityt määrät kertyvät pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle.

Vastaanottava viranomainen perii kyseessä olevat määrät oman jäsenvaltionsa valuutassa samankaltaisiin vaatimuksiin kyseisessä jäsenvaltiossa sovellettavien lakien, asetusten ja hallinnollisten menettelyjen tai käytäntöjen mukaisesti.

Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on kansallisen lakinsa ja käytäntönsä mukaisesti tarvittaessa muunnettava seuraamus ja/tai sakko pyynnön vastaanottavan valtion valuuttaan seuraamuksen ja/tai sakon määräämishetkellä voimassa ollutta vaihtokurssia käyttäen.

2. Jäsenvaltiot eivät saa vaatia toisiltaan sellaisten kustannusten korvaamista, jotka aiheutuvat niiden tämän direktiivin nojalla toisilleen antamasta keskinäisestä avunannosta tai johtuvat tämän direktiivin soveltamisesta.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on vahvistettava seuraamuksia koskevat säännöt, joita sovelletaan, jos tämän direktiivin nojalla annettuja kansallisia säännöksiä rikotaan, ja toteutettava kaikki niiden täytäntöönpanemisen ja noudattamisen varmistamiseksi tarvittavat toimenpiteet. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava näistä säännöksistä komissiolle viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2016. Niiden on ilmoitettava niihin tehdyistä muutoksista viipymättä.

21 artikla

Sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmä

1. Edellä 6 ja 7 artiklassa, 10 artiklan 3 kohdassa sekä 14–18 artiklassa edellytetty jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hallinnollinen yhteistyö ja keskinäinen avunanto on toteutettava asetuksella (EU) N:o 1024/2012 perustetun sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmän (IMI) kautta.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa toimivaltaisten viranomaisten välistä hallinnollista yhteistyötä ja keskinäistä avunantoa koskevia kahdenvälisiä sopimuksia tai järjestelyjä, jotka liittyvät direktiivin 96/71/EY 3 artiklassa tarkoitettujen, lähetettyihin työntekijöihin sovellettavien työehtojen soveltamiseen ja valvomiseen, kunhan nämä sopimukset tai järjestelyt eivät vaikuta kielteisesti asianomaisten työntekijöiden ja yritysten oikeuksiin ja velvollisuuksiin.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle soveltamistaan kahdenvälisistä sopimuksista ja/tai järjestelyistä ja asetettava näiden kahdenvälisten sopimusten teksti yleisesti saataville.

3. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on 2 kohdassa tarkoitettujen kahdenvälisten sopimusten tai järjestelyjen puitteissa käytettävä IMLä mahdollisimman paljon. Jos jonkin asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on käyttänyt IMLä, sitä on mahdollisuuksien mukaan käytettävä kaikissa jatkotoimissa.

22 artikla

Asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttaminen

Lisätään asetuksen (EU) N:o 1024/2012 liitteeseen kohdat seuraavasti:

- ”6. Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon 16 päivänä joulukuuta 1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/71/EY (*): 4 artikla.
7. Palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 (IMI-asetus) muuttamisesta 15 päivänä toukokuuta 2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/67/EU (**): 6 ja 7 artikla, 10 artiklan 3 kohta, 14, 15, 16, 17 ja 18 artikla.

(*) EYVL L 18, 21.1.1997, s. 1.

(**) EUVL L 159, 28.5.2014, s. 11.”.

23 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2016. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

24 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Komissio tarkastelee uudelleen tämän direktiivin soveltamista ja täytäntöönpanoa.

Komissio antaa viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2019 Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sen soveltamista ja täytäntöönpanoa koskevan kertomuksen ja ehdottaa tarvittaessa tarpeellisia muutoksia ja mukautuksia.

2. Uudelleentarkastelun yhteydessä komissio jäsenvaltioita ja tarvittaessa unionin tason työmarkkinajärjestöjä kuultaan arvioi erityisesti

- a) aidon lähettämisen tunnistamista koskevien tosiseikkojen tarpeellisuutta ja asianmukaisuutta, mukaan lukien mahdollisuuksia muuttaa olemassa olevia ja määritellä mahdollisia uusia seikkoja, jotka on otettava huomioon arvioitaessa, onko yrityksellä aitoa toimintaa ja suorittaako lähetetty työntekijä työtään tilapäisesti, siten kuin 4 artiklassa tarkoitetaan;
- b) lähettämisprosessiin liittyvien käytettävissä olevien tietojen riittävyyttä;
- c) kansallisten valvontatoimenpiteiden soveltamisen asianmukaisuutta ja riittävyyttä ottaen huomioon kokemukset hallinnollisen yhteistyön ja tietojenvaihdon järjestelmästä ja sen toimivuus, yhtenäisempien, vakioituisten asiakirjojen kehittäminen, yhteisten periaatteiden tai standardien vahvistaminen työntekijöiden lähettämiseen liittyviä tarkastuksia varten sekä teknologian kehittyminen, siten kuin 9 artiklassa tarkoitetaan;
- d) vastuuta ja/tai noudattamisen varmistamista koskevia toimenpiteitä, jotka on otettu käyttöön sen varmistamiseksi, että sovellettavia sääntöjä noudatetaan ja työntekijöiden oikeuksia suojellaan tehokkaasti alihankintaketjuissa, siten kuin 12 artiklassa tarkoitetaan;
- e) taloudellisten hallinnollisten seuraamusten ja sakkojen rajat ylittävää täytäntöönpanoa koskevien säännösten soveltamista ottaen erityisesti huomioon kokemukset järjestelmästä ja sen toimivuus, siten kuin VI luvussa säädetään;
- f) kahdenvälisen sopimusten ja järjestelyjen käyttöä suhteessa IMIin ottaen tarvittaessa huomioon asetuksen (EU) N:o 1024/2012 25 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu kertomus;
- g) mahdollisuuksia mukauttaa jäsenvaltioiden tai komission pyytämien tietojen toimittamiselle 6 artiklan 6 kohdassa vahvistettuja määräaikoja tarkoituksena lyhentää näitä määräaikoja ottaen huomioon, miten IMI:n toiminta ja käyttö on edistynyt.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen lausuma 4 artiklan 3 kohdan g alakohdasta

Se, onko kyseisiä tehtäviä, joihin lähetetty työntekijä tilapäisesti määrätään palvelujen tarjoamiseksi, suorittanut sama tai toinen (lähetetty) työntekijä mahdollisesti aiempina jaksoina vai ei, on vain yksi niistä mahdollisista tosiseikoista, jotka on otettava huomioon tosiasiallisen tilanteen kokonaisarvioinnissa epäselvissä tapauksissa.

Pelkästään sitä, että tämä voi olla yksi tosiseikoista, ei pitäisi tulkita niin, että kielletään lähetetyn työntekijän mahdollinen korvaaminen toisella lähetetyllä työntekijällä tai että rajoitetaan sellaisen korvaamisen mahdollisuutta, joka voi olennaisesti liittyä erityisesti palveluihin, joita tarjotaan kausi- tai suhdanneluonteisesti tai toistuvasti.

PÄÄTÖKSET

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 573/2014/EU,

annettu 15 päivänä toukokuuta 2014,

julkisten työvoimapalvelujen tehostetusta yhteistyöstä

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 149 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Eurooppa-neuvosto hyväksyi 17 päivänä kesäkuuta 2010 antamissaan päätelmissä työllisyyttä ja älykästä, kestävää ja osallistavaa kasvua koskevan Eurooppa 2020 -strategian, jäljempänä 'Eurooppa 2020 -strategia'. Eurooppa-neuvosto vaati kaikkien unionin välineiden ja toimintalinjojen käyttöönottoa yhteisten tavoitteiden tueksi ja kehotti jäsenvaltioita tehostamaan koordinoituja toimia. Julkiset työvoimapalvelut ovat osaltaan keskeisesti edistämässä Eurooppa 2020 -strategian työllisyyden yleistavoitteen saavuttamista. Sen mukaan työllisyysaste nostetaan 20–64-vuotiaiden naisten ja miesten osalta 75 prosenttiin vuoteen 2020 mennessä erityisesti nuorisotyöttömyyttä vähentämällä.
- (2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'perussopimus', 45 artiklassa turvataan työntekijöiden vapaa liikkuvuus unionissa, ja sen 46 artiklassa vahvistetaan puolestaan toimenpiteet tämän vapauden toteuttamiseksi etenkin varmistamalla julkisten työvoimaviranomaisten kiinteä yhteistoiminta. Tällä päätöksellä perustettavan julkisten työvoimapalvelujen verkoston, jäljempänä 'verkosto', olisi maantieteellisen liikkuvuuden yleisten näkökohtien lisäksi katettava myös monenlaisia tavoitteita ja aloitteita; verkosto toteuttaa kannustavia toimia, jotka on suunniteltu parantamaan jäsenvaltioiden yhteistyötä työllisyyden alalla.
- (3) Tällä päätöksellä olisi tarkoitus kannustaa jäsenvaltioita tekemään keskenään yhteistyötä julkisten työvoimapalvelujen vastuualueilla. Päätöksellä virallistetaan nykyisen julkisten työvoimapalvelujen johtajien eurooppalaisen verkoston välityksellä tehtävä epävirallinen julkisten työvoimapalvelujen yhteistyö, johon kaikki jäsenvaltiot ovat sopineet osallistuvansa, ja lujitetaan tätä yhteistyötä. Verkoston täysi potentiaalinen arvo saavutetaan kaikkien jäsenvaltioiden jatkuvalla osallistumisella. Osallistumisesta olisi ilmoitettava verkoston sihteeristölle.
- (4) Neuvosto vahvisti perussopimuksen 148 artiklan 4 kohdan mukaisesti päätöksellä 2010/707/EU ⁽³⁾ jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivat, joita on noudatettu vuosina 2011–2013. Näissä yhdenmetyissä suuntaviivoissa annetaan jäsenvaltioille ohjausta niiden kansallisten uudistusohjelmien määrittelyssä ja uudistusten toteuttamisessa. Yhdenmetyt suuntaviivat muodostavat perustan niille maakohtaisille suosituksille, joita neuvosto antaa

⁽¹⁾ EUVL C 67, 6.3.2014, s. 116.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 16. huhtikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. toukokuuta 2014.

⁽³⁾ Neuvoston päätös 2010/707/EU, annettu 21 päivänä lokakuuta 2010, jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista (EUVL L 308, 24.11.2010, s. 46).

jäsenvaltioille edellä mainitun artiklan nojalla. Viime vuosina kyseisiin suosituksiin on sisältynyt erityisiä suosituksia julkisten työvoimapalvelujen toiminnasta ja valmiuksista samoin kuin jäsenvaltioiden aktiivisen työmarkkinapolitiikan tehokkuudesta.

- (5) Maakohtaiset suositukset saisivat enemmän tukea vankemmasta näyttöpohjasta, politiikan täytäntöönpanon onnistumista koskevasta palautteesta ja jäsenvaltioiden julkisten työvoimapalvelujen yhteistyöstä. Verkoston olisi tätä varten toteutettava konkreettisia aloitteita, kuten yhteisiä näyttöön perustuvia vertailuanalyyysjärjestelmiä, vastaavia keskinäisen oppimisen toimia, verkoston jäsenten keskinäistä avunantoa ja strategisia toimia julkisten työvoimapalvelujen nykyaikaistamiseksi. Verkoston ja sen yksittäisten jäsenten erityisosaamista olisi hyödynnettävä myös siten, että ne toimittaisivat Euroopan parlamentin, neuvoston, komission tai työllisyyskomitean (EMCO) pyynnöstä selvityksiä työllisyyspolitiikan kehittämistä varten.
- (6) Julkisten työvoimapalvelujen yhteistyön lisäämisen ja tarkemman kohdentamisen olisi parannettava parhaiden käytäntöjen jakamista. Verkoston olisi yhdistettävä vertailuanalyysiin ja keskinäiseen oppimiseen perustuvat havainnot siten, että mahdollistetaan järjestelmällisen, dynaamisen ja integroidun vertailuoppimisprosessin syntyminen.
- (7) Verkoston olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä työllisyyskomitean kanssa perussopimuksen 150 artiklan nojalla ja osallistuttava sen työhön toimittamalla sille tosiasioihin perustuvaa näyttöä ja raportteja julkisten työvoimapalvelujen täytäntöönpanemista poliitikoista. Verkoston Euroopan parlamentille osoittamat tiedot olisi toimitettava sihteeristön kautta ja neuvostolle osoittamat tiedot työllisyyskomitean kautta muuttamattomina ja tarvittaessa huomautusten kera. Erityisesti verkoston tiedot työllisyyspolitiikan toteuttamiseen liittyvistä näkökohdista ja julkisia työvoimapalveluja vertaileva analyysi voisivat tukea unionin ja kansallisen tason päättäjiä työllisyyspolitiikan arvioinnissa ja muotoilussa.
- (8) Verkoston olisi osallistuttava julkisten työvoimapalvelujen vastuualueilla työllisyyteen liittyvien politiikka-aloitteiden toteuttamiseen; tällainen on esimerkiksi 22 päivänä huhtikuuta 2013 annettu neuvoston suositus nuorisotakuun perustamisesta ⁽¹⁾. Verkoston olisi lisäksi tuettava aloitteita, joilla pyritään parempaan osaamisen kohtaan, ihmisarvoiseen ja kestävään työhön, työvoiman vapaaehtoisen liikkuvuuden edistämiseen sekä helpottamaan siirtymistä koulutuksesta työelämään muun muassa tukemalla ohjauksen tarjoamista ja parantamalla osaamisen ja pätevyyksien läpinäkyvyyttä. Verkoston olisi arvioitava ja arvotettava aktiivisia työmarkkinapolitiikkoja, mukaan lukien haavoittuviin sosiaaliryhmiin ja sosiaaliseen syrjäytymiseen kohdistetut politiikat.
- (9) Verkoston olisi tehostettava jäsentensä keskinäistä yhteistyötä ja kehitettävä yhteisiä aloitteita, jotka koskevat tietojen ja parhaiden käytäntöjen vaihtamista kaikilla julkisten työvoimapalvelujen kattamilla aloilla, vertailuanalyyseja ja neuvontaa samoin kuin innovatiivisten käytäntöjen edistämistä työvoimapalvelujen tarjoamisessa. Verkoston perustamisen ansiosta pystytään tekemään kattava, näyttöön perustuva ja tulossuuntautunut vertailu kaikista julkisista työvoimapalveluista ja kartoittamaan näin parhaat käytännöt julkisten työvoimapalvelujen tarjoamien palvelujen aloilla. Näiden tulosten olisi autettava suunnittelemaan työvoimapalvelujen rakennetta ja tarjoamista kullakin vastuualueella. Verkoston toteuttamien aloitteiden olisi parannettava julkisten työvoimapalvelujen vaikuttavuutta ja tehostettava julkista varainkäyttöä. Verkoston olisi myös toimittava yhteistyössä muiden työvoimapalvelujen tarjoajien kanssa.
- (10) Verkoston olisi määriteltävä vuotuisessa työohjelmassaan julkisten työvoimapalvelujen vertailuanalyyysien ja niihin liittyvän keskinäisen oppimisen tekniset yksityiskohdat, kuten erityisesti tämän päätöksen liitteen mukainen vertailuanalyysi-indikaattoreihin perustuva vertailuoppimismenetelmä julkisten työvoimapalvelujen suorituskyvyn arvioimiseksi, kontekstimuuttujat, tietojen toimittamiseen liittyvät vaatimukset sekä integroituun keskinäisen oppimisen ohjelmaan liittyvät oppimisvälineet. Tässä päätöksessä olisi määriteltävä vertailuanalyyysin alat. Jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia päättämään, osallistuvatko ne vapaaehtoisesti lisäksi muilla aloilla toteutettaviin vertailuoppimistoimiin.
- (11) Komissiolle olisi liitteen muuttamiseksi vertailuanalyysi-indikaattoreiden osalta siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä perussopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen

⁽¹⁾ EUVL C 120, 26.4.2013, s. 1.

tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, mikä koskee erityisesti julkisten työvoimapalvelujen asiantuntijoita. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.

- (12) Koska julkisten työvoimapalvelujen toimintamallit, tehtävät ja palvelujen tarjoamisen muodot vaihtelevat, on jäsenvaltioiden tehtävänä nimetä julkisten työvoimapalvelujen ylemmän johdon keskuudesta yksi jäsen ja yksi varajäsen julkisten työvoimapalvelujen verkoston johtokuntaan, jäljempänä 'johtokunta'. Jäsenen tai varajäsenen olisi tapauksen mukaan edustettava johtokunnassa myös jäsenvaltionsa muita julkisia työvoimapalveluja. Jos jäsenvaltion ei ole perustuslaillisista syistä mahdollista nimetä ainoastaan yhtä julkisista työvoimapalveluista vastaavaa viranomaista, olisi nimettävä useampi asiaankuuluva viranomainen siten, että niiden lukumäärä pidetään mahdollisimman pienenä ja säilytetään sääntö, jonka mukaan johtokunnassa on yksi ääni kutakin jäsenvaltiota kohti. Johtokunnan jäsenten olisi kaikin tavoin pyrittävä varmistamaan, että paikallis- ja alueviranomaisten näkemykset ja kokemukset sisällytetään verkoston toimintaan ja että nämä viranomaiset saavat kaiken tiedon julkisten työvoimapalvelujen toiminnasta. Johtokunnan jäsenillä olisi oltava valta tehdä päätöksiä lähettäjäorganisaationsa puolesta. Jotta voidaan varmistaa, että kaikki julkiset työvoimapalvelut osallistuvat verkostoon, toimien pitäisi olla avoimia julkisten työvoimapalvelujen osallistumiseen kaikilla tasoilla.
- (13) Jotta julkisten työvoimapalvelujen yhteiset tehtävät saataisiin vastaamaan tarkasti työmarkkinoiden tilannetta, verkostolla olisi oltava mahdollisimman ajantasaiset työttömyysluvut NUTS-tason 3 osalta.
- (14) Verkoston olisi hyödynnettävä komission vuodesta 1997 tukeman EU:n ja ETA:n nykyisen epävirallisen neuvoa-antavan julkisten työvoimapalvelujen johtajien eurooppalaisen verkoston asiantuntijaryhmän kokemuksia ja korvattava kyseinen ryhmä. Kyseisen neuvoa-antavan ryhmän näkemykset on otettu huomioon tässä päätöksessä. Tämän neuvoa-antavan ryhmän asiakirjassa "PES Strategy 2020" määrittämien keskeisten toiminta-alojen olisi osaltaan edistettävä julkisten työvoimapalvelujen nykyaikaistamista ja vahvistamista.
- (15) Verkoston olisi tarjottava keskinäistä apua jäsenilleen ja autettava niitä tukemaan toisiaan organisaatorakenteiden ja palvelujen tarjoamisen nykyaikaistamisessa tehostamalla yhteistyötä ja etenkin osaamisen siirtoa, opintovierailuja ja henkilöstövaihtoa.
- (16) Verkostoa ja sen aloitteita olisi tuettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1296/2013 ⁽¹⁾ perustetun työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevan Euroopan unionin ohjelman (EaSI) Progress-ohjelmaa ja työllisyyttä koskevasta lohkosta Euroopan parlamentin ja neuvoston vahvistamien määrärahojen puitteissa.
- (17) Kun kyse on hankkeista, jotka verkosto kehittää tai jotka määritetään keskinäiseen oppimiseen liittyvissä toimitaissa ja toteutetaan yksittäisissä julkisissa työvoimapalveluissa, jäsenvaltioilla olisi oltava käytettävissään rahoitusta Euroopan sosiaalirahastosta (ESR), Euroopan aluekehitysrahastosta (EAKR) ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1291/2013 ⁽²⁾ perustetusta tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta Horisontti 2020.
- (18) Verkoston olisi varmistettava, että se täydentää eikä korvaa tai toista perussopimuksen IX osastossa tarkoitettulla tavalla Euroopan työllisyysstrategian osana toteutettavia toimia, erityisesti työllisyyskomitean toimia ja sen välineitä, kuten yhteistä arviointikehystä, samoin kuin keskinäisen oppimisen ohjelmaa. Lisäksi komission olisi synergioiden aikaansaamiseksi varmistettava, että verkoston sihteeristö tekee tiivistä yhteistyötä työllisyyskomitean sihteeristön kanssa.
- (19) Tässä päätöksessä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', tunnustettuja periaatteita. Tässä päätöksessä pyritään erityisesti varmistamaan, että oikeutta maksuttomiin työnvälityspalveluihin noudatetaan tarkasti, ja edistämään perusoikeuskirjan 29 artiklan soveltamista,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1296/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, työllisyyttä ja sosiaalista innovointia koskevasta Euroopan unionin ohjelmasta ("EaSI-ohjelma") ja eurooppalaisen työllisyyttä ja sosiaalista osallisuutta koskevan Progress-mikrorahoitusjärjestelyn perustamisesta annetun päätöksen N:o 283/2010/EU muuttamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 238).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1291/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, tutkimuksen ja innovoinnin puiteohjelmasta "Horisontti 2020" (2014–2020) ja päätöksen N:o 1982/2006/EY kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 104).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Verkoston perustaminen

Perustetaan unionin laajuinen julkisten työvoimapalvelujen verkosto, jäljempänä 'verkosto', 17 päivästä kesäkuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2020 ulottuvaksi kaudeksi. Verkosto toteuttaa 4 artiklassa määritellyt aloitteet.

Verkostoon kuuluvat:

- a) jäsenvaltioiden nimeämät julkiset työvoimapalvelut
- b) komissio.

Työllisyyskomitealla on tarkkailija-asema.

Jäsenvaltioiden, joilla on alue- ja paikallistason itsenäisiä julkisia työvoimapalveluja, on varmistettava niiden riittävä edustus verkoston eri aloitteissa.

2 artikla

Vertailuoppimisen määritelmä

Tässä päätöksessä ja verkoston toiminnassa 'vertailuoppimisella' tarkoitetaan vertailuanalyysiin ja keskinäiseen oppimiseen liittyvien toimien yhdistämistä järjestelmällisesti ja integroidusti määrittämällä hyviä suoritustasoja käyttäen indikaattoreihin perustuvia vertailuanalyyysijärjestelmiä, muun muassa tiedonkeruuta, tietojen validointia, tietojen konsolidointia ja arviointia asianmukaisten menetelmien avulla, sekä hyödyntämällä havaintoja konkreettisissa ja tietopohjaisissa keskinäiseen oppimiseen liittyvissä toiminnaissa, mukaan lukien hyvät tai parhaat toimintamallit.

3 artikla

Tavoitteet

Tämän päätöksen tavoitteena on kannustaa verkoston avulla jäsenvaltioita työllisyysalan yhteistyöhön julkisten työvoimapalvelujen vastuualueilla Eurooppa 2020 -strategian sekä asiaankuuluvien unionin politiikkojen täytäntöönpanon edistämiseksi ja siten tukea

- a) kaikkein haavoittuvimpia sosiaaliryhmiä, joiden työttömyysaste on korkea, erityisesti ikääntyneitä työntekijöitä sekä työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevia nuoria;
- b) ihmisarvoista ja kestäväää työtä;
- c) EU:n työmarkkinoiden toiminnan parantamista;
- d) osaamisvajeiden tunnistamista ja niiden laajuutta ja esiintymisalueita koskevien tietojen antamista sekä työnhakijoiden osaamisen ja työnantajien tarpeiden parempaa vastaavuutta;
- e) työmarkkinoiden yhdentymisen tehostamista;
- f) vapaaehtoisen, oikeudenmukaisuuteen perustuvan maantieteellisen ja ammatillisen liikkuvuuden lisäämistä tiettyihin työmarkkinatarpeisiin vastaamiseksi;
- g) työmarkkinoiden ulkopuolella olevien henkilöiden integroitumista osana sosiaalisen syrjäytymisen torjuntaa;
- h) aktiivisten työmarkkina-aloitteiden ja niiden vaikuttavan ja tehokkaan täytäntöönpanon arviointia.

4 artikla

Verkoston aloitteet

1. Verkoston on julkisten työvoimapalvelujen vastuualueilla toteutettava erityisesti seuraavat aloitteet:
 - a) unionin laajuisen näyttöön perustuvan vertailuoppimisen kehittäminen ja toteuttaminen julkisten työvoimapalvelujen kesken, jotta voidaan asianmukaisten menetelmien avulla verrata niiden toimia seuraavilla aloilla:
 - i) pyrkimykset vähentää kaikkien ikäryhmien ja haavoittuvien ryhmien työttömyyttä;
 - ii) pyrkimykset lyhentää työttömyyden kestoa ja vähentää työvoiman ulkopuolella olevien määrää, jotta voidaan puuttua pitkäaikais- ja rakennetyöttömyyteen sekä sosiaaliseen syrjäytymiseen;

- iii) avoimien työpaikkojen täyttäminen (myös työvoiman vapaaehtoisen liikkuvuuden avulla);
- iv) julkisten työvoimapalvelujen asiakastytyväisyys.
- b) keskinäisen avun tarjoaminen joko vertais- tai ryhmätoimien muodossa ja verkoston jäsenten välisellä yhteistyöllä, tietojen, kokemusten ja henkilöstön vaihdoilla, mukaan luettuna tuki neuvoston antamien julkisiin työvoimapalveluihin liittyvien maakohtaisten suositusten toteuttamiseen asianomaisten jäsenvaltion tai julkisen työvoimapalvelun pyynnöstä;
- c) julkisten työvoimapalvelujen nykyaikaistamisen ja vahvistamisen edistäminen keskeisillä aloilla Eurooppa 2020 -- strategian työllisyyttä koskevien ja sosiaalisten tavoitteiden mukaisesti;
- d) raporttien laatiminen joko Euroopan parlamentin, neuvoston tai komission pyynnöstä tai omasta aloitteestaan;
- e) asiaankuuluvien politiikka-aloitteiden toteuttamiseen osallistuminen;
- f) vuotuisen työohjelman, jossa määritetään sen työskentelymenetelmät, tulostavoitteet ja vertailuoppimisen toteuttamiseen liittyvät yksityiskohdat, hyväksyminen ja toteuttaminen;
- g) niiden parhaiden käytäntöjen määrittäminen ja jakaminen, joiden avulla voidaan löytää työelämän ja koulutuksen ulkopuolella olevat nuoret ja kehittää aloitteita sen varmistamiseksi, että nämä nuoret saavat tarvittavat taidot, jotka auttavat heitä pääsemään työmarkkinoille ja pysymään siellä.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa säädetyn aloitteen osalta vertailuanalyyssissä käytetään liitteessä esitettyjä indikaattoreita. Lisäksi verkosto osallistuu aktiivisesti näiden toimien toteuttamiseen jakamalla tietoja, osaamista ja käytäntöjä. Jäsenvaltiot ovat toimivaltaisia päättämään, osallistuvatko ne vapaaehtoisesti myös muilla kuin a alakohdan i–iv alakohdassa luetelluilla aloilla toteutettavaan vertailuoppimiseen;

2. Verkosto laatii kaikkiin 1 kohdassa lueteltuihin toimenpiteisiin liittyvän raportointijärjestelmän. Verkoston jäsenet raportoivat mainittua raportointijärjestelmää käyttäen vuosittain johtokunnalle.

5 artikla

Yhteistyö

Verkosto käynnistää yhteistyön asiaankuuluvien työmarkkinoiden sidosryhmien kanssa, mukaan luettuina muut työvoimapalvelujen tarjoajat ja tarvittaessa työmarkkinaosapuolet, työttömiä henkilöitä tai haavoittuvia ryhmiä edustavat järjestöt, työllisyysalalla toimivat valtiosta riippumattomat järjestöt, alue- ja paikallisviranomaiset, eurooppalainen elinikäisen ohjauksen politiikkaverkosto ja yksityiset työvoimapalvelut ottamalla ne mukaan asiaankuuluviin verkoston toimiin ja kokouksiin ja vaihtamalla tietoja.

6 artikla

Verkoston toiminta

1. Verkostoa hallinnoi johtokunta. Jäsenvaltiot nimeävät johtokuntaan julkisten työvoimapalvelujen ylemmän johdon keskuudesta yhden jäsenen ja yhden varajäsenen. Myös komissio nimittää johtokuntaan yhden jäsenen ja yhden varajäsenen. Johtokunnan varajäsenet korvaavat varsinaiset jäsenet tarvittaessa.

Työllisyyskomitea nimeää jäsentensä joukosta ja työjärjestyksensä mukaisesti johtokuntaan yhden edustajan, jolla on tarkkailijan asema muissa paitsi rajoitetussa kokoonpanossa järjestettävissä kokouksissa. Lukuun ottamatta vuosittaista työohjelmaa koskevia kohtia johtokunta voi kokoontua rajoitetussa kokoonpanossa, jolloin kokoukseen osallistuu yksi jäsen kustakin jäsenvaltiosta ja yksi jäsen komissiosta. Työjärjestyksessä annetaan tarkempia määräyksiä rajoitetussa kokoonpanossa kokoontumisesta.

2. Johtokunta nimittää puheenjohtajan ja kaksi varapuheenjohtajaa jäsenvaltioiden nimeämien johtokunnan jäsenten keskuudesta. Puheenjohtaja edustaa verkostoa. Varapuheenjohtaja korvaa puheenjohtajan tarvittaessa.

3. Johtokunta vahvistaa yksimielisellä päätöksellä työjärjestyksensä. Tämä työjärjestys sisältää muun muassa johtokunnan päätöksentekomenettelyt sekä johtokunnan puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien nimittämistä ja toimikautta koskevat määräykset.

4. Johtokunta vahvistaa enemmistöpäätöksellä
 - a) verkoston vuotuisen työohjelman, joka sisältää työryhmien perustamisen ja verkoston kokousten kielijärjestelyt;
 - b) verkoston vuotuisen työohjelmaan kuuluvan, vertailuanalyysiin ja keskinäiseen oppimiseen liittyvien toimien toteuttamista varten laaditun teknisen kehyksen, johon kuuluvat muun muassa tämän päätöksen liitteen mukaisiin vertailuanalyysi-indikaattoreihin perustuva vertailuoppimismenetelmä, jolla arvioidaan julkisten työvoimapalvelujen suorituskykyä, kontekstimuuttajat, tietojen toimittamiseen liittyvät vaatimukset sekä integroituun keskinäisen oppimisen ohjelmaan liittyvät oppimisvälineet;
 - c) verkoston vuosikertomuksen, joka toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle ja julkaistaan.
5. Johtokuntaa avustaa komission järjestämä ja komissiossa toimiva sihteeristö. Sihteeristö valmistelee yhteistyössä puheenjohtajan ja varapuheenjohtajien kanssa johtokunnan kokoukset, verkoston vuotuisen työohjelman ja vuosikertomuksen. Sihteeristö tekee tiivistä yhteistyötä työllisyyskomitean sihteeristön kanssa.

7 artikla

Edistämistoimenpiteen rahoitustuki

Tämän päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavat kokonaismäärärahat vahvistetaan EaSI-ohjelman Progress/työllisyyttä koskevan lohkon puitteissa. Sen vuotuiset määrärahat hyväksyy Euroopan parlamentti ja neuvosto rahoituskehyksen rajoissa.

8 artikla

Vertailuanalyysi-indikaattoreita koskevan liitteen muuttaminen

Siirretään komissiolle valta antaa vertailuanalyysi-indikaattoreita koskevan liitteen muuttamiseksi delegoituja säädöksiä 9 artiklan mukaisesti.

9 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 17 päivästä kesäkuuta 2014 31 päivään joulukuuta 2020 8 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 8 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 8 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

10 artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio antaa viimeistään 18 päivänä kesäkuuta 2017 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomuksen tämän päätöksen soveltamisesta. Kertomuksessa on erityisesti arvioitava, missä määrin verkosto on edistänyt 3 artiklassa vahvistettujen tavoitteiden saavuttamista ja onko se täyttänyt tehtävänsä. Siinä on arvioitava myös sitä, miten verkosto on kehittynyt ja toteuttanut vertailuanalyysiä 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan i-iv alakohdassa tarkoitetuilla aloilla.

*11 artikla***Voimaantulo**

Tämä päätös tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*12 artikla***Osoitus**

Tämä päätös on osoitettu jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE

VERTAILUANALYYSI-INDIKAATTORIT

- A. 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohdassa lueteltuja aloja koskevat määrälliset indikaattorit:
- 1) Pyrkimykset vähentää kaikkien ikäryhmien ja haavoittuvien ryhmien työttömyyttä:
 - a) Siirtyminen työttömyydestä työelämään jaoteltuna ikäryhmittäin sekä sukupuolen ja tutkintotason mukaan osuutena rekisteröityjen työttömien määrästä;
 - b) Julkisten työvoimapalvelujen rekisteristä poistuvien määrä osuutena rekisteröidyistä työttömistä.
 - 2) Pyrkimykset lyhentää työttömyyden kestoja ja vähentää työvoiman ulkopuolella olevien määrää pitkäaikais- ja rakennetyöttömyyteen sekä sosiaaliseen syrjäytymiseen puuttumiseksi:
 - a) Siirtyminen työelämään esimerkiksi 6–12 kuukauden työttömyyden jälkeen jaoteltuna ikäryhmittäin sekä sukupuolen ja tutkintotason mukaan osuutena kaikista julkisten työvoimapalvelujen rekisteristä työhön siirtyneistä;
 - b) Aiemmin työvoiman ulkopuolella olleiden henkilöiden rekisteröityminen julkisiin työvoimapalveluihin osuutena kaikista rekisteröityneistä ikäryhmän ja sukupuolen mukaan jaoteltuna.
 - 3) Avoimien työpaikkojen täyttäminen (myös työvoiman vapaaehtoisen liikkuvuuden kautta):
 - a) Täytetyt avoimet työpaikat;
 - b) Eurostatin työvoimatutkimukseen siitä, ovatko julkiset työvoimapalvelut vaikuttaneet vastaajan nykyisen työpaikan löytymiseen, saadut vastaukset.
 - 4) Asiakkaiden tyytyväisyys julkisten työvoimapalvelujen tarjoamiin palveluihin:
 - a) Työnhakijoiden yleinen tyytyväisyys;
 - b) Työnantajien yleinen tyytyväisyys.
- B. Suorituksen mahdollistavien tekijöiden sisäisen tai ulkoisen laatuarvioinnin avulla tapahtuvan vertailuanalyysin alat 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan i–iv alakohdassa lueteltujen alojen osalta:
- 1) Suorituskyvyn strateginen hallinta;
 - 2) Toimintaprosessien, kuten työnhakijoiden tehokkaan ohjauksen/profiloinnin ja aktiivisten työmarkkinatoimenpiteiden räätälöidyn käytön, suunnittelu;
 - 3) Siirtymävaiheiden kestävä aktivointi ja hallinta;
 - 4) Suhteet työnantajiin;
 - 5) Julkisten työvoimapalvelujen tarjoamien palvelujen näyttöön perustuva suunnittelu ja toteutus;
 - 6) Sidosryhmien kanssa toteutettavien kumppanuuksien tehokas hallinnointi;
 - 7) Julkisten työvoimapalvelujen resurssien kohdentaminen.
-

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

KANSAINVÄLISET SOPIMUKSET

Ilmoitus Turkin tasavallan osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan koskevan Euroopan yhteisön ja Turkin tasavallan välillä tehdyn sopimuksen voimaantulosta

Sopimus Euroopan yhteisön ja Turkin tasavallan välillä Turkin tasavallan osallistumisesta Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskuksen toimintaan ⁽¹⁾ tulee voimaan 1 päivänä kesäkuuta 2014, koska sopimuksen 10 artiklassa määrätty menettely saatiin päätökseen 2 päivänä toukokuuta 2014.

⁽¹⁾ EUVL L 323, 8.12.2007, s. 24.

ASETUKSET

KOMISSION DELEGOITU ASETUS (EU) N:o 574/2014,

annettu 21 päivänä helmikuuta 2014,

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 muuttamisesta liitteessä III olevan, rakennustuotteiden suoritustasoilmoitusta laadittaessa käytettävän mallin osalta

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon rakennustuotteiden kaupan pitämistä koskevien ehtojen yhdenmukaistamisesta ja neuvoston direktiivin 89/106/ETY kumoamisesta 9 päivänä maaliskuuta 2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 305/2011 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 60 artiklan e kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EU) N:o 305/2011 4 artiklan 1 kohdan mukaan valmistajien on laadittava suoritustasoilmoitus, kun markkinoille saatetaan rakennustuote, joka kuuluu yhdenmukaistetun standardin piiriin tai joka vastaa sille annettua eurooppalaista teknistä arviointia. Asetuksen (EU) N:o 305/2011 6 artiklan 4 kohdan mukaan suoritustasoilmoitus on laadittava käyttäen kyseisen asetuksen liitteessä III esitettyä mallia.
- (2) Asetuksen (EU) N:o 305/2011 60 artiklan e kohdan mukaan komissiolle on siirretty valta mukauttaa asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitettä III tekniseen edistykseen.
- (3) Asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteessä III esitettyä mallia olisi mukautettava tekniseen edistykseen, jotta voidaan saada aikaan erilaisten rakennustuotteiden ja valmistajien edellyttämää joustavuutta ja yksinkertaistaa suoritustasoilmoitusta.
- (4) Lisäksi käytännön kokemus liitteen III soveltamisesta osoittaa, että valmistajat tarvitsevat lisäohjeita rakennustuotteita koskevien suoritustasoilmoitusten laatimiseen sovellettavan lainsäädännön mukaisesti. Tällaisten ohjeiden antaminen varmistaisi myös liitteen III yhdenmukaisen ja asianmukaisen soveltamisen.
- (5) Valmistajille olisi sallittava tietty määrä joustavuutta suoritustasoilmoituksen laatimisessa, kunhan ne toimittavat selkeästi ja johdonmukaisesti asetuksen (EU) N:o 305/2011 6 artiklassa edellytetyt oleelliset tiedot.
- (6) Jotta voidaan osoittaa yksiselitteisesti, mitkä ovat suoritustasoilmoituksen kattaman tuotteen suoritustasot tai --luokat, valmistajien olisi yhdistettävä jokainen tuote vastaavaan tuotetyyppiin ja tiettyyn suoritustasojen tai --luokkien joukkoon asetuksen (EU) N:o 305/2011 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla yksilöllisellä tunnistenumeraalla.
- (7) Asetuksen (EU) N:o 305/2011 11 artiklan 4 kohdan tarkoituksena on mahdollistaa kunkin rakennustuotteen tunnistaminen ja jäljittäminen valmistajan ilmoittamalla tyyppi-, erä- tai sarjanumerolla. Suoritustasoilmoitus, jota olisi käytettävä myöhemmin kaikkien niiden tuotteiden osalta, jotka vastaavat siinä määritellyä tuotetyyppiä, ei palvele tätä tarkoitusta. Tämän vuoksi 11 artiklan 4 kohdassa edellytetyt tietoja ei pitäisi vaatia sisällytettäväksi suoritustasoilmoitukseen.

⁽¹⁾ EUVL L 88, 4.4.2011, s. 5.

- (8) Kun ilmoitetut laitokset on asianmukaisesti yksilöity, kaikkien todistusten tai testaus-, laskelma- tai arviointiraporttien yksilöinti saattaa osoittautua laajamittaiseksi ja raskaaksi, mutta ei tuota lisäarvoa suoritustasoilmoitusten piiriin kuuluvien tuotteiden käyttäjille. Näin ollen valmistajilta ei pitäisi edellyttää näiden seikkojen luettelemista suoritustasoilmoituksissaan.
- (9) Euroopan koko rakennusalan tehokkuuden ja kilpailukyvyn lisäämiseksi suoritustasoilmoituksia laativien valmistajien, jotka haluavat hyötyä yksinkertaistamisesta ja näiden ilmoitusten tekemisen helpottamiseen tarkoitetuista ohjeista, olisi voitava tehdä niin mahdollisimman pian,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EU) N:o 305/2011 liite III tämän asetuksen liitteellä.

2 artikla

Suoritustasoilmoitusten, jotka on annettu ennen tämän asetuksen voimaantuloa ja jotka ovat asetuksen (EU) N:o 305/2011 6 artiklan ja alkuperäisen liitteen III mukaisia, katsotaan olevan tämän asetuksen mukaisia.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 21 päivänä helmikuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE

"LIITE III

SUORITUSTASOILMOITUS

Nro

1. Tuotetyypin yksilöllinen tunnistus:
2. Aiottu käyttötarkoitus (aiotut käyttötarkoitukset):
.....
3. Valmistaja:
.....
4. Valtuutettu edustaja:
.....
5. Suoritusasteen pysyvyyden arvioinnissa ja varmentamisessa käytetty järjestelmä/käytetyt järjestelmät:
- 6 a. Yhdenmukaistettu standardi:
.....
Ilmoitettu laitos/ilmoitetut laitokset:
.....
- 6 b. Eurooppalainen arviointiasiakirja:
.....
Eurooppalainen tekninen arviointi:
.....
Teknisestä arvioinnista vastaava laitos:
Ilmoitettu laitos/ilmoitetut laitokset:
7. Ilmoitettu suoritusaste/ilmoitetut suoritusastot:
.....
8. Asianmukainen tekninen asiakirja ja/tai tekninen erityisasiakirja:
.....

Edellä yksilöidyn tuotteen suoritusaste on ilmoitettujen suoritusasteiden joukon mukainen. Tämä suoritusasteilmoitus on asetuksen (EU) N:o 305/2011 mukaisesti annettu edellä ilmoitetun valmistajan yksinomaisella vastuulla.

Valmistajan puolesta allekirjoittanut:

[Nimi]

[Paikka] [Aika]

[Allekirjoitus]

Suoritustasoilmoituksen laatimista koskevia ohjeita**1. YLEISTÄ**

Näiden ohjeiden tarkoituksena on olla valmistajien apuna näiden laatiessa asetuksen (EU) N:o 305/2011 mukaista suoritustasoilmoitusta tässä liitteessä esitetyn mallin, jäljempänä 'malli', mukaisesti.

Nämä ohjeet eivät ole osa valmistajan tekemää suoritustasoilmoitusta, eikä niitä liitetä kyseisten suoritustasoilmoitusten mukaan.

Valmistajan on suoritustasoilmoitusta laatiessaan

- 1) toistettava mallissa esitetyt tekstit ja otsakkeet, jotka eivät ole hakasulkeissa;
- 2) korvattava tyhjät kohdat ja hakasulkeet tarvittavilla tiedoilla.

Valmistajat voivat myös sisällyttää suoritustasoilmoitukseen viittauksen verkkosivuun, jolle ilmoituksen kopio asetetaan saataville asetuksen (EU) N:o 305/2011 7 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Se voidaan lisätä 8 kohdan jälkeen tai muuhun paikkaan, jossa se ei häiritse pakollisten tietojen luettavuutta ja selkeyttä.

2. JOUSTAVUUS

Edellyttäen, että asetuksen (EU) N:o 305/2011 6 artiklassa edellytetyt pakolliset tiedot esitetään selkeästi, täydellisinä ja yhtenäisesti suoritustasoilmoitusta laadittaessa, on mahdollista

- 1) käyttää mallista poikkeavaa asettelua;
- 2) yhdistellä mallin kohtia esittämällä eräitä tietoja samassa kohdassa;
- 3) esittää mallin kohdat eri järjestyksessä tai käyttää yhtä tai useampaa taulukkoa;
- 4) jättää mallista pois joitakin kohtia, jotka eivät ole oleellisia sen tuotteen osalta, josta suoritustasoilmoitus laaditaan. Näin on esimerkiksi siitä syystä, että suoritustasoilmoitus voi perustua joko yhdenmukaistettuun standardiin tai tuotteen eurooppalaiseen tekniseen arviointiin, jolloin toista vaihtoehtoa ei voida käyttää. Tietojen pois jättäminen voi koskea myös valtuutettua edustajaa sekä asianmukaisten teknisten asiakirjojen ja teknisen erityisasiakirjan käyttöä koskevia kohtia;
- 5) esittää kohdat numeroimatta niitä.

Jos valmistaja haluaa antaa yhden suoritustasoilmoituksen, joka kattaa tuotetyypin eri muunnoksia, ainakin seuraavat osat on lueteltava erikseen selkeästi kunkin tuotteen muunnoksen osalta: suoritustasoilmoituksen numero, 1 kohdan yksilöllinen tunniste ja 7 kohdan ilmoitetut suoritustasot.

3. OHJEITA LOMAKKEEN TÄYTTÄMISEEN

Mallin kohta	Ohje
Suoritustasoilmoituksen numero	Asetuksen (EU) N:o 305/2011 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viitenumero. Valmistaja valitsee tämän numeron. Se voi olla sama kuin mallin 1 kohdassa esitetty tuotetyypin yksilöllinen tunniste.

Mallin kohta	Ohje
1 kohta	Asetuksen (EU) N:o 305/2011 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuotetyyppiä koskeva yksilöllinen tunnistenumero. Asetuksen (EU) N:o 305/2011 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu CE-merkintään liitettävä valmistajan määrittelemä yksilöllinen tunnistenumero on yhteydessä rakennustuotteen tuotetyyppiin ja samalla siitä laaditussa suoritustasoilmoituksessa esitettyyn rakennustuotteen suoritustasojen tai -luokkien joukkoon. Lisäksi rakennustuotteen vastaanottajalle, erityisesti loppukäyttäjille, on tarpeen kyetä osoittamaan yksiselitteisesti tämä suoritustason tai -luokan joukko minkä tahansa tuotteen osalta. Tämän vuoksi valmistajan olisi kytkettävä jokainen rakennustuote, josta on laadittu suoritustasoilmoitus, asianomaiseen tuotetyyppiin ja tiettyyn suoritustasojen tai --luokkien joukkoon yksilöllisellä tunnistenumeraalla, joka toimii myös asetuksen (EU) N:o 305/2011 6 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuna viittauksena.
2 kohta	Yksi tai useampi sovellettavan yhdenmukaistetun teknisen eritelmän mukainen käyttötarkoitus, jonka valmistaja on tarkoittanut rakennustuotteelle.
3 kohta	Valmistajan nimi, rekisteröity kauppanimi tai tavaramerkki sekä osoite, josta valmistajaan saa yhteyden, asetuksen (EU) N:o 305/2011 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti.
4 kohta	Tämä kohta sisällytetään ilmoitukseen ja täytetään ainoastaan, jos valtuutettu edustaja on nimetty. Tällöin ilmoitetaan sen valtuutetun edustajan nimi ja yhteystiedot, jonka toimeksianto kattaa asetuksen (EU) N:o 305/2011 12 artiklan 2 kohdassa esitetty tehtävät.
5 kohta	Asetuksen (EU) N:o 305/2011 liitteen V mukaisen rakennustuotteen suoritustason pysyvyyden arviointi- ja varmennusjärjestelmän numero. Jos järjestelmiä on useita, näistä kaikki on ilmoitettava.
Kohdat 6 a ja 6 b	Koska valmistaja voi laatia suoritustasoilmoituksen joko yhdenmukaistetun standardin tai tuotteen eurooppalaisen teknisen arvioinnin perusteella, kohdissa 6 a ja 6 b esitettyjä eri tilanteita olisi pidettävä keskenään vaihtoehtoisina, jolloin ainoastaan toinen niistä on käytössä ja täytetään suoritustasoilmoitukseen. Kohdassa 6 a (eli jos suoritustasoilmoitus perustuu yhdenmukaistettuun standardiin) ilmoitetaan seuraavat seikat: a) yhdenmukaistetun standardin viitenumero ja asianomainen päivä (päivätyy viittaus) ja b) ilmoitetun laitoksen tunnusnumero. Ilmoitetun laitoksen nimeä annettaessa on tärkeää, että se esitetään alkuperäisellä kielellä kääntämättä sitä muille kielille. Kohdassa 6 b (eli jos suoritustasoilmoitus perustuu tuotteen eurooppalaiseen tekniseen arviointiin) ilmoitetaan seuraavat seikat: a) eurooppalaisen arviointiasiakirjan numero ja antamispäivä; b) eurooppalaisen teknisen arvioinnin numero ja antamispäivä; c) teknisestä arvioinnista vastaavan laitoksen nimi ja d) ilmoitetun laitoksen tunnusnumero.

Mallin kohta	Ohje
7 kohta	Tässä kohdassa ilmoitetaan seuraavat seikat: a) luettelo perusominaisuuksista siten kuin ne määritetään yhtä tai useampaa 2 kohdassa ilmoitettua käyttötarkoitusta koskevissa kyseisissä yhdenmukaistetuissa teknisissä eritelmissä; ja b) kunkin perusominaisuuden osalta ilmoitettu suoritustaso ominaisuuteen liittyvän tason tai luokan mukaan tai kuvauksena, tai lyhenne NPD (No Performance Determined, suoritustasoa ei ole määritelty) niiden perusominaisuuksien osalta, joiden suoritustasoja ei ole ilmoitettu. Tämän kohdan voi esittää taulukkona, jossa esitetään yhteys yhdenmukaistettujen teknisten eritelmien ja kuhunkin tuotteen perusominaisuuteen sovellettavan suoritustason pysyvyyden arviointi- ja varmennusjärjestelmien välillä sekä suoritustaso suhteessa kuhunkin perusominaisuuteen. Suoritustaso on ilmoitettava selkeästi ja yksiselitteisesti. Tämän vuoksi sitä ei voida kuvata suoritustasoilmoituksessa pelkästään ilmoittamalla laskukaava, jota vastaanottajien on noudatettava. Lisäksi viiteasiakirjoissa esitetyt suoritustasot tai -luokat on esitettävä varsinaisessa suoritustasoilmoituksessa eikä niitä voida ilmoittaa pelkästään lisäämällä ilmoitukseen viittaus näihin asiakirjoihin. Etenkin rakennustuotteen rakenteellisen toiminnan suoritustaso voidaan kuitenkin ilmoittaa viittaamalla asianomaisen tuotteen tuotantoasiakirjoihin tai rakenteellisiin mitoituslaskelmiin. Tällöin kaikki asiaa koskevat asiakirjat liitetään suoritustasoilmoitukseen.
8 kohta	Tämä kohta otetaan mukaan suoritustasoilmoitukseen ja täytetään ainoastaan, jos on käytetty asianmukaista teknistä asiakirjaa ja/tai teknistä erityisasiakirjaa asetuksen (EU) N:o 305/2011 36–38 artiklan mukaisesti niiden vaatimusten osoittamiseksi, joiden mukainen tuote on. Tällaisessa tapauksessa tässä kohdassa ilmoitetaan seuraavat seikat: a) asianmukaista teknisen asiakirjan ja/tai teknisen erityisasiakirjan viitenumero; ja b) vaatimukset, joiden mukainen tuote on.
Allekirjoitus	Hakasulkeiden väliseen tilaan merkitään pyydytyt tiedot ja allekirjoitus.”

KOMISSIO ASETUS (EU) N:o 575/2014,
annettu 27 päivänä toukokuuta 2014,
tallennusvälineen (mikrosiru) sisältäviä ajokortteja koskevista teknisistä vaatimuksista annetun
asetuksen (EU) N:o 383/2012 muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon ajokorteista 20 päivänä joulukuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/126/EY ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetusta (EU) N:o 383/2012 ⁽²⁾ sovelletaan mikrosirun sisältäviin ajokortteihin, ja siinä vahvistetaan eräitä teknisiä vaatimuksia.
- (2) Erityisesti asetuksen (EU) N:o 383/2012 liitteessä III olevassa III.4.2 kohdassa säädetään EU:n tyyppihyväksynnän numerointijärjestelmästä, joka perustuu EU:n tyyppihyväksynnän antaneen jäsenvaltion tunnusnumeroon.
- (3) Kroatian liittyttyä unioniin on tarpeen antaa kyseiselle maalle tunnusnumero, joka noudattaa tyyppihyväksyntää koskevaa Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission numerojärjestystä.
- (4) Sen vuoksi asetusta (EU) N:o 383/2012 olisi muutettava.
- (5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat ajokorttikomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EU) N:o 383/2012 liitteessä III oleva III.4.2 kohta tämän asetuksen liitteessä olevalla tekstillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EUVL L 403, 30.12.2006, s. 18.

⁽²⁾ Komission asetus (EU) N:o 383/2012, annettu 4 päivänä toukokuuta 2012, tallennusvälineen (mikrosiru) sisältäviä ajokortteja koskevista teknisistä vaatimuksista (EUVL L 120, 5.5.2012, s. 1).

LIITE

Korvataan asetuksen (EU) N:o 383/2012 liitteessä III oleva III.4.2 kohta seuraavasti:

”III.4.2 Numerointijärjestelmä

EU:n tyyppihyväksynnän numerointijärjestelmä koostuu seuraavista osista:

a) pieni ”e”-kirjain ja sitä seuraava tyyppihyväksynnän antaneen jäsenvaltion tunnusnumero

- 1 Saksa
- 2 Ranska
- 3 Italia
- 4 Alankomaat
- 5 Ruotsi
- 6 Belgia
- 7 Unkari
- 8 Tšekki
- 9 Espanja
- 11 Yhdistynyt kuningaskunta
- 12 Itävalta
- 13 Luxemburg
- 17 Suomi
- 18 Tanska
- 19 Romania
- 20 Puola
- 21 Portugali
- 23 Kreikka
- 24 Irlanti
- 25 Kroatia
- 26 Slovenia
- 27 Slovakia
- 29 Viro
- 32 Latvia
- 34 Bulgaria
- 36 Liettua
- 49 Kypros
- 50 Malta.

b) kirjaimista ”DL”, joita edeltää tavuviiva ja joita seuraa kaksi numeroa, jotka ilmaisevat tälle asetukselle tai sen viimeisimmälle merkittävälle tekniselle muutokselle annetun järjestysnumeron. Tämän asetuksen järjestysnumero on 00;

c) EU:n tyyppihyväksynnän antaneen jäsenvaltion myöntämä yksilöllinen tunnistenumero.

Esimerkki EU:n tyyppihyväksyntätodistuksen numerointijärjestelmästä: e50-DL00 12345.

Kunkin mikrosirun sisältävän ajokortin osalta hyväksyntänumero tallennetaan mikrosirulle tietoryhmään 1.”

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) N:o 576/2014,**annettu 27 päivänä toukokuuta 2014,****kiinteistä tuontiarvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä (yhteisiä markkinajärjestelyjä koskeva asetus) 22 päivänä lokakuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7 päivänä kesäkuuta 2011 annetun komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 ⁽²⁾ ja erityisesti sen 136 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Täytäntöönpanoasetuksessa (EU) N:o 543/2011 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisten kauppaneuvotte-
lujen tulosten soveltamiseksi perusteista, joiden mukaan komissio vahvistaa kolmansista maista tapahtuvan
tuonnin kiinteät arvot mainitun asetuksen liitteessä XVI olevassa A osassa luetelluille tuotteille ja ajanjaksoille.
- (2) Kiinteä tuontiarvo lasketaan joka työpäivä täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklan 1 kohdan
mukaisesti ottaen huomioon päivittäin vaihtuvat tiedot. Sen vuoksi tämän asetuksen olisi tultava voimaan
päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EU) N:o 543/2011 136 artiklassa tarkoitetut kiinteät tuontiarvot vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2014.

*Komission puolesta,
puheenjohtajan nimissä*

Jerzy PLEWA

*Maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosaston
pääjohtaja*

⁽¹⁾ EUVL L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 157, 15.6.2011, s. 1.

LIITE

Kiinteät tuontiarvot tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi

(EUR/100 kg)		
CN-koodi	Kolmansien maiden koodi ⁽¹⁾	Kiinteä tuontiarvo
0702 00 00	AL	45,8
	MA	33,4
	MK	75,5
	TR	68,5
	ZZ	55,8
0707 00 05	AL	36,9
	MK	39,9
	TR	119,9
	ZZ	65,6
0709 93 10	MA	29,9
	TR	111,2
	ZZ	70,6
0805 10 20	EG	41,2
	MA	41,0
	TR	49,7
	ZZ	44,0
0805 50 10	TR	121,8
	ZA	139,4
	ZZ	130,6
0808 10 80	AR	104,4
	BR	97,8
	CL	95,3
	CN	98,7
	MK	26,7
	NZ	138,9
	US	185,4
	ZA	105,3
	ZZ	106,6

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 1833/2006 (EUVL L 354, 14.12.2006, s. 19) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "ZZ" tarkoittaa "muuta alkuperää".

PÄÄTÖKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS,

annettu 27 päivänä toukokuuta 2014,

SHARE-ERICin perustamisesta annetun päätöksen 2011/166/EU muuttamisesta

(2014/302/EU)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon eurooppalaiseen tutkimusinfrastruktuurikonsortioon (ERIC) sovellettavasta yhteisön oikeudellisesta kehyksestä 25 päivänä kesäkuuta 2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 723/2009 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 11 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Terveyttä, ikääntymistä ja eläkkeelle jäämistä Euroopassa koskevaa tutkimusta varten perustettiin komission päätöksellä 2011/166/EU ⁽²⁾ eurooppalainen tutkimusinfrastruktuurikonsortio (SHARE-ERIC).
- (2) Päätöksen 2011/166/EU liitteenä olevassa SHARE-ERICin perussäännössä määrätään sääntömääräisen kotipaikan siirtämisestä Alankomaista Saksaan heti, kun Saksan viranomaiset ovat antaneet siihen tarvittavan ilmoituksen asetuksen (EY) N:o 723/2009 5 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti.
- (3) Saksan annettua ilmoituksen SHARE-ERIC antoi 21 päivänä syyskuuta 2013 komissiolle ehdotuksen sen perussäännön muuttamisesta asetuksen (EY) N:o 723/2009 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (4) Useita muutoksia, sääntömääräisen kotipaikan siirtämisen huomioon ottamiseksi tehty muutos mukana luettuna, on tullut voimaan asetuksen (EY) N:o 723/2009 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (5) Muut muutokset, joissa täsmennetään SHARE-ERICin tietojen omistus ja levittäminen sekä muutetaan verovapauksia kotipaikan Saksaan siirtämisen vuoksi, edellyttävät komission hyväksyntää.
- (6) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat asetuksen (EY) N:o 723/2009 20 artiklalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan päätöksen 2011/166/EU liitteenä oleva SHARE-ERICin perussääntö tämän päätöksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä päätös tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 27 päivänä toukokuuta 2014.

Komission puolesta

Puheenjohtaja

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ EUVL L 206, 8.8.2009, s. 1.

⁽²⁾ Komission päätös, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2011, SHARE-ERICin perustamisesta (EUVL L 71, 18.3.2011, s. 20).

LIITE

Muutetaan SGARE-ERICin perussääntö seuraavasti:

1) Korvataan 11 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2) SHARE-ERIC on tutkimuksen ja kaikkien sen tietojen omistaja, myös SHAREn sertifioimien lisäominaisuuksien, meta- ja paratietojen ja kaikkien osoite- ja linkkitiedostojen sekä kaikkien tutkimuksen perustamisen ja toteuttamisen seurauksena syntyvien teollis- ja tekijänoikeuksien omistaja.”

2) Korvataan 12 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1) SHARE-ERIC levittää kerätyt tiedot tiedeyhteisölle viipymättä tietojen puhdistuksen, imputoinnin ja dokumentoinnin jälkeen ja ottaen huomioon kansainväliset ja kansalliset yksityisyyden suojaa koskevat säädökset.”

3) Muutetaan 13 artikla seuraavasti:

a) Korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4) Direktiivin 2006/112/EY 143 artiklan 1 kohdan g alakohtaan ja 151 artiklan 1 kohdan b alakohtaan perustuvia verovapautuksia sovelletaan neuvoston täytäntöönpanoasetuksen (EU) N:o 282/2011 (*) 50 ja 51 artiklan mukaisesti SHARE-ERICin viralliseen käyttöön tarkoitettujen sellaisten tavaroiden ja palvelujen oston, jotka SHARE-ERIC hankkii ja maksaa ja joiden palautettavan alv:n määrä on enemmän kuin 25 euroa laskua kohden. Näitä vapautuksia ei sovelleta yksittäisten jäsenten hankintoihin.

Ensimmäisen alakohdan soveltaminen ei kuitenkaan saa johtaa kilpailun vääristymiseen.

(*) EUVL L 77, 23.3.2011, s. 1.”

b) Lisätään 5 ja 6 kohta seuraavasti:

”5) Direktiivin 2008/118/EY (*) 1 artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa määritellyille valmisteveron alaisille tavaroille voidaan myöntää vapautus valmisteverosta kyseisen direktiivin 12 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti, jos kyseiset valmisteveron alaiset tavarat on tarkoitettu yksinomaan SHARE-ERICin viralliseen käyttöön ja ovat SHARE-ERICin hankkimia ja maksamia.

Vapautusta valmisteverosta ei myönnetä valmisteveron alaisille tavaroille, jotka on tarkoitettu SHARE-ERICin työntekijöiden tai kolmansien osapuolien henkilökohtaiseen käyttöön.

6) Direktiivin 2008/118/EY 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa määritellyistä energiatuotteista ja sähköstä maksetut verot voidaan palauttaa kyseisen direktiivin 12 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 12 artiklan 2 kohdan mukaisesti, jos kyseiset energiatuotteet ja sähkö on tarkoitettu yksinomaan SHARE-ERICin viralliseen käyttöön ja ne ovat SHARE-ERICin hankkimia ja maksamia ja jos veron määrä on enemmän kuin 25 euroa laskua kohden.

Vapautusta valmisteverosta ei myönnetä energiatuotteille tai sähkölle, jotka on tarkoitettu SHARE-ERICin työntekijöiden tai kolmansien osapuolien henkilökohtaiseen käyttöön.

(*) EUVL L 9, 14.1.2009, s. 12.”

EUROOPAN KESKUSPANKIN PÄÄTÖS,
annettu 20 päivänä helmikuuta 2014,
keskuspankkirahoitusta koskevasta kiellosta ja kansallisten keskuspankkien maksamista koroista
valtion talletuksille
(EKP/2014/8)
(2014/303/EU)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 132 artiklan 1 kohdan toisen luetelmakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 34.1 artiklan toisen luetelmakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) EKP:n neuvostolla on toimivalta arvioida kansallisten keskuspankkien niiden perussopimuksen mukaisten velvollisuuksien noudattamista Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 271 artiklan d kohdan sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 35.6 artiklan ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 3603/93 ⁽¹⁾ johdanto-osan yhdeksännen kappaleen nojalla. Näin ollen EKP:n neuvosto valvoo kansallisten keskuspankkien Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklassa vahvistetun keskuspankkirahoitusta koskevan kiellon noudattamista. EKP:n neuvoston edellä mainittuun valvontatehtävään liittyen tämän päätöksen tavoitteena on selkeyttää kriteerit, joita Euroopan keskuspankki (EKP) soveltaa perussopimuksen keskuspankkirahoitusta koskevan kiellon noudattamisen valvonnassa valtioiden ja julkisten viranomaisten keskuspankeissaan pitämille talletuksille maksettavaan korkoon.
- (2) Valvoakseen Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklassa vahvistetun keskuspankkirahoitusta koskevan kiellon noudattamista, EKP ottaa huomioon valtion talletuksille maksettavan koron; koron ei tulisi olla korkeampi kuin soveltuvaan rahamarkkinakorkoon perustuva korko. Tässä päätöksessä määritetään markkinakorkokatot valtion talletuksille maksettaville koroille ja ne otetaan huomioon 1 päivästä joulukuuta 2014 perussopimuksen mukaisen kiellon noudattamisen valvonnassa,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä tarkoitetaan

- a) 'valtiolla' perussopimuksen 123 artiklassa tarkoitettuja kaikkia julkisyhteisöjä asetuksen (EY) N:o 3603/93 mukaisesti tulkittuna, lukuun ottamatta julkisesti omistettuja luottolaitoksia, joita kansalliset keskuspankit ja EKP kohtelevat yksityisinä luottolaitoksina keskuspankkirahan tarjoamisen yhteydessä;
- b) 'valtion talletuksilla' kansallisten keskuspankkien miltä tahansa valtiolta hyväksymiä yli yön- ja määräaikaistalletuksia;

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 3603/93, annettu 13 päivänä joulukuuta 1993, perustamissopimuksen 104 artiklassa ja 104 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kieltojen soveltamiseksi tarvittavien määritelmien täsmäntämisestä (EYVL L 332, 31.12.1993, s. 1).

- c) 'vakuudettomalla yön yli -markkinakorolla' i) eoniakorkoa (euro overnight index average) euromääräisille yön yli --talletuksille ja ii) vastaavaa korkoa muun valuutan määräisille yön yli -talletuksille;
- d) 'vakuudellisella markkinakorolla' i) eurepokorkoa (euro repo market offered rate) euromääräisille määräaikaistalletuksille saatavuudesta riippuen vastaavalla eräpäivällä ja ii) vastaavaa korkoa muun valuutan määräisille määräaikaistalletuksille.

2 artikla

Valtion talletuksille maksettava korko ja keskuspankkirahoitusta koskevan kiellon noudattaminen

1. Keskuspankkirahoitusta koskevan kiellon valvonnassa sovelletaan seuraavia korkokattoja kansallisiin keskuspankeihin tehtyjen valtion talletusten koroille:
 - a) yön yli -talletuksiin sovelletaan vakuudetonta yön yli -markkinakorkoa;
 - b) määräaikaistalletuksiin sovelletaan vakuudellista markkinakorkoa tai milloin vakuudellinen markkinakorko ei ole saatavilla vakuudetonta yön yli -markkinakorkoa.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen korkokattojen noudattamista arvioidaan tapauskohtaisesti ottaen huomioon kaikki asian kannalta merkitykselliset tiedot.

3 artikla

Voimaantulo

1. EKP soveltaa tämän päätöksen säännöksiä 1 päivästä joulukuuta 2014.
2. Tämä päätös tulee voimaan 22 päivänä helmikuuta 2014.

Tehty Frankfurt am Mainissa 20 päivänä helmikuuta 2014.

EKP:n puheenjohtaja
Mario DRAGHI

SUUNTAVIIVAT

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT,

annettu 20 päivänä helmikuuta 2014,

kansallisten keskuspankkien suorittamista varojen ja vastuiden kotimaisista hallintatoimista

(EKP/2014/9)

(2014/304/EU)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 127 artiklan 2 kohdan ensimmäisen luettelakohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 12.1 ja 14.3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Yhteisen rahapolitiikan toteuttaminen edellyttää, että Euroopan keskuspankki (EKP) määrittää yleiset periaatteet, joita niiden jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, joiden rahayksikkö on euro (jäljempänä 'kansalliset keskuspankit'), noudattavat toteuttaessaan varoja ja vastuita koskevia kotimaisia operaatioita omasta aloitteestaan; nämä operaatiot eivät saa häiritä yhteistä rahapolitiikkaa.
- (2) Takaisinostosopimukset, joita kansalliset keskuspankit tekevät muiden kuin eurojärjestelmään kuuluvien kansallisten keskuspankkien kanssa, voivat toteutuessaan vaikuttaa euron likviditeettiin ja siten yhteiseen rahapolitiikkaan. Tämän vuoksi EKP:n neuvosto päätti 22 päivänä lokakuuta 2009 yhteisen rahapolitiikan eheyden turvaamiseksi, että tiettyihin likviditeettijärjestelyihin, joita kansalliset keskuspankit toteuttavat muiden kuin eurojärjestelmään kuuluvien kansallisten keskuspankkien kanssa, tarvitaan EKP:n neuvoston ennakkollinen hyväksyntä.
- (3) On määritettävä rajoitukset sellaisista valtiontalletuksista maksettaviin korkoihin, joita kansalliset keskuspankit pitävät verojen ja maksujen välittäjän ominaisuudessa Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön (jäljempänä 'EKP:n perussääntö') 21.2 artiklan nojalla, jotta säilytettäisiin yhteisen rahapolitiikan eheys sekä kannustettaisiin julkisyhteisöjä tekemään talletuksia markkinoille ja helpotettaisiin näin eurojärjestelmän likviditeetin hallintaa ja rahapolitiikan toteuttamista. Lisäksi valtiontalletuksista maksettaville koroille asetettava, rahamarkkinakorkoihin perustuva katto helpottaa EKP:n toimintaa, kun se valvoo julkisen sektorin keskuspankkirahoituksen kiellon noudattamista kansallisissa keskuspankeissa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 271 artiklan d alakohdan mukaisesti.
- (4) Ottaen huomioon Euroopan unionin/Kansainvälisen valuuttarahaston ja muihin vastaaviin rahoitustukiohjelmiin liittyvien valtiontalletusten poikkeuksellisen ja väliaikaisen luonteen, sovellettavilla menettelyillä ei tulisi rajoittaa kansallisten hallitusten mahdollisuutta pitää talletuksia kansallisessa keskuspankissaan jo siitäkin syystä, että näiden talletusten pitäminen voi olla osa tukiohjelman ehtoja. Näiden talletusten sulkeminen pois kynnysarvon piiristä ei häiritse yhteistä rahapolitiikkaa samassa määrin kuin valtiontalletusten pitäminen muissa jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro,

ON HYVÄKSYNYT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

1 artikla

Soveltamisala

1. Näitä suuntaviivoja sovelletaan kaikkiin kansallisten keskuspankkien euromääräisiin operaatioihin, mukaan luettuina operaatiot, joita kansalliset keskuspankit toteuttavat päämiehenä omaan lukuunsa tai edustajana kolmansien puolesta taikka päämiehenä ja edustajana samanaikaisesti. Näitä suuntaviivoja ei sovelleta seuraaviin operaatioihin:

- a) maksuvalmiusjärjestelmä ja operaatiot, joita kansalliset keskuspankit toteuttavat EKP:n aloitteesta, erityisesti suuntaviivojen EKP/2011/14 ⁽¹⁾ mukaisesti toteutetut operaatiot;
 - b) kauppa jalometalleilla ja valuuttaoperaatiot euroa vastaan, joihin sovelletaan suuntaviivoja EKP/2003/12 ⁽²⁾;
 - c) hätärahoitukseen liittyvät kansallisten keskuspankkien operaatiot.
2. Näiden suuntaviivojen 7 ja 8 artiklaa ei sovelleta operaatioihin, joita kansalliset keskuspankit toteuttavat
- a) toimiessaan EKP:n perussäännön 21.2 artiklassa tarkoitettuina verojen ja maksujen välittäjinä;
 - b) suorittaessaan hallintoaan tai henkilöstöään palvelevia toimia EKP:n perussäännön 24 artiklassa tarkoitetulla tavalla;
 - c) hallinnoidessaan henkilöstönsä eläkerahastoja;
 - d) hallinnoidessaan henkilöstölleen tai muille asiakkaille tarkoitettua talletusjärjestelmää;
 - e) jakaessaan voittojaan valtiolle.

Kansallisen keskuspankin henkilöstön eläkerahaston, jota hallinnoi itsenäinen laitos, toteuttamat operaatiot on vapautettu 6 ja 9 artiklan soveltamisesta. Lisäksi 6 ja 9 artiklan mukaista jälkikäteistä ilmoitusvelvollisuutta ei sovelleta operaatioihin, joita kansalliset keskuspankit toteuttavat suorittaessaan hallintoaan palvelevia toimia, eikä talletustoimiin, jotka liittyvät henkilöstön tai muiden asiakkaiden kansallisessa keskuspankissa pitämiin sekkitileihin.

3. Näitä suuntaviivoja ei sovelleta eurojärjestelmän varantojen hallinnointia koskeviin operaatioihin 6 artiklan 1 kohdan mukaista jälkikäteistä ilmoitusvelvollisuutta lukuun ottamatta.

4. Rajoittamatta edellä 1 kohdan soveltamista, 5 ja 11 artiklaa sovelletaan euromääräisiin tai vieraan valuutan määrittämiin valtiontalletuksiin.

2 artikla

Määritelmät

Näissä suuntaviivoissa

- a) 'takaisinostosopimuksella' tarkoitetaan sopimusta, jolla kansallinen keskuspankki ja euroalueeseen kuulumaton kansallinen keskuspankki sopivat yhden tai useamman määritellyn takaisinostotransaktion toteuttamisesta. Takaisinostotransaktiossa osapuoli sitoutuu ostamaan toiselta osapuolelta (tai myymään toiselle osapuolelle) euromääräiset arvopaperit euromääräistä maksua vastaan kaupantekopäivänä niin, että samalla sovitaan vastaavien arvopapereiden myymisestä toiselle osapuolelle (tai ostamisesta toiselta osapuolelta) toista sovittua euromääräistä maksua vastaan maturiteettipäivänä;
- b) 'valtiolla' tarkoitetaan kaikkia jäsenvaltioiden julkisyhteisöjä ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 123 artiklassa mainittuja unionin julkisyhteisöjä, tulkittuna neuvoston asetuksen (EY) N:o 3603/93 ⁽³⁾ valossa, ja lukuun ottamatta julkisessa omistuksessa olevia luottolaitoksia, joita kansalliset keskuspankit ja EKP kohtelevat samalla tavoin kuin yksityisiä luottolaitoksia keskuspankkirahoitusta myönnettäessä;

⁽¹⁾ Eurojärjestelmän rahapolitiikan välineistä ja menettelyistä 20 päivänä syyskuuta 2011 annetut suuntaviivat EKP/2011/14 (EUVL L 331, 14.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 31.3 artiklan perusteella rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttamääräisin käyttövaroin toteuttamia toimia varten 23 päivänä lokakuuta 2003 annetut suuntaviivat EKP/2003/12 (EUVL L 283, 31.10.2003, s. 81).

⁽³⁾ Perustamissopimuksen 104 artiklassa ja 104 b artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen kieltojen soveltamiseksi tarvittavien määritelmien täsmentämisestä 13 päivänä joulukuuta 1993 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3603/93 (EYVL L 332, 31.12.1993, s. 1).

- c) 'valtiontalletuksilla' tarkoitetaan kansallisten keskuspankkien miltä tahansa valtiolta vastaanottamia yön yli -talletuksia ja määräaikaistalletuksia, mukaan luettuina vieraan valuutan määräiset talletukset;
- d) 'vakuudettomalla yön yli -markkinakorolla' tarkoitetaan a) kansallisen valuutan määräisten yön yli -talletusten osalta eoniakorkoa (euro overnight index average rate), b) vieraan valuutan määräisten yön yli -talletusten osalta vastaavaa korkoa;
- e) 'vakuudellisella markkinakorolla' tarkoitetaan a) kansallisen valuutan määräisten määräaikaistalletusten osalta eurepo-korkoa (euro repo market offered rate) vastaavalla maturiteetilla jos mahdollista ja b) vieraan valuutan määräisten määräaikaistalletusten osalta vastaavaa korkoa;
- f) 'bruttokansantuotteella' tarkoitetaan talouden tuottamien tavaroiden ja palveluiden yhteenlaskettua arvoa, josta on vähennetty välituotekäyttö ja johon on lisätty tuotannon ja tuonnin verot, tietyinä ajanjaksona;
- g) 'talletusmahdollisuuden korolla' tarkoitetaan etukäteen määritettyä korkoa, jota sovelletaan vastapuoliin, jotka tekevät yön yli -talletuksia kansalliseen keskuspankkiin eurojärjestelmän talletusmahdollisuutta hyödyntäen.

3 artikla

Hallinnolliset seikat

1. Kansalliset keskuspankit toteuttavat tarkoituksenmukaiset järjestelyt, joiden avulla vastapuolet voivat erottaa toisistaan kansallisten keskuspankkien näiden suuntaviivojen nojalla toteuttamat operaatiot sekä kansallisten keskuspankkien suuntaviivoissa EKP/2011/14 määritettyjen välineiden ja menettelyiden mukaisesti toteuttamat Euroopan keskuspankki-järjestelmän operaatiot; EKP:n johtokunta valvoo näiden järjestelyjen toteutusta.
2. Kansalliset keskuspankit toteuttavat asianmukaiset järjestelyt, joilla varmistetaan, etteivät kansalliset keskuspankit käytä luottamuksellisia rahapolitiittisia tietoja näiden suuntaviivojen soveltamisalaan kuuluvia operaatioita toteuttaessaan.
3. Kansalliset keskuspankit ilmoittavat EKP:lle 1 ja 2 kohdan mukaan toteutetuista järjestelyistä.

4 artikla

Eurojärjestelmään kuulumattomien kansallisten keskuspankkien kanssa tehtävien takaisinostosopimusten ennakkollinen hyväksyntä

1. Ennen kuin kansalliset keskuspankit toteuttavat takaisinostosopimuksia eurojärjestelmään kuulumattomien kansallisten keskuspankkien kanssa, ne toimittavat EKP:lle kyseiset sopimukset EKP:n neuvoston ennakkollista hyväksyntää varten.
2. Kansalliset keskuspankit toimittavat ennakkollista hyväksyntää koskevat pyyntönsä EKP:lle niin aikaisin kuin mahdollista ennen takaisinostosopimuksen aiottua tekopäivää. Pyyntönsä on aina mainittava vähintään
 - a) tiedot takaisinostosopimuksen vastapuolesta;
 - b) takaisinostosopimuksen tarkoitus;
 - c) kyseisten takaisinostotransaktioiden määrä ja päivämäärät sekä transaktioiden suunniteltu yhteenlaskettu määrä, sikäli kuin tiedot ovat jo saatavilla;
 - d) takaisinostosopimuksen maturiteetti ja suunniteltujen takaisinostotransaktioiden maturiteetti, sikäli kuin tiedot ovat jo saatavilla;
 - e) kaikki muut tiedot, joita pyynnön esittävä kansallinen keskuspankki pitää olennaisina.
3. EKP:n neuvosto vastaa kuhunkin pyyntöön niin pian kuin mahdollista ja joka tapauksessa viimeistään 40 työpäivän kuluessa pyynnön vastaanottamisesta.
4. Saadessaan ennakkollista hyväksyntää koskevan pyynnön, EKP:n neuvosto ottaa huomioon
 - a) rahapolitiikan eheyden varmistamista koskevan ensisijaisen tavoitteen;
 - b) likviditeetinhallinnan tehokkuuden säilyttämisen eurojärjestelmässä;

- c) eurojärjestelmän yhteisen lähestymistavan tehtäessä takaisinostosopimuksia eurojärjestelmään kuulumattomien kansallisten keskuspankkien kanssa;
 - d) jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro, sijaitsevien luottolaitosten tasapuoliset toimintaedellytykset.
5. Jos EKP:n neuvosto katsoo, että takaisinostosopimus ei olisi sopusoinnussa edellä 4 kohdassa määritettyjen tavoitteiden kanssa, se voi vaatia, että sille hyväksyttäväksi toimitettu takaisinostosopimus tehdään
- a) myöhemmän ajankohtana kuin alun perin oli suunniteltu; tai
 - b) tietyin muutoksin, niin että kansallinen keskuspankki toimittaa sopimuksen uudelleen hyväksyttäväksi ennen sopimuksen tekemistä.
6. Ottaen huomioon suhteellisuuden ja syrjimättömyyden periaatteet, EKP:n neuvosto pyrkii mukautumaan kansallisten keskuspankkien esittämiin, ennakollista hyväksyntää koskeviin pyyntöihin.

5 artikla

Valtiontalletuksista maksettavaa korkoa koskevat rajoitukset

1. Valtiontalletuksista maksettavaan korkoon sovelletaan seuraavia enimmäismääriä:
- a) yön yli -talletusten osalta enintään vakuudeton yön yli -markkinakorko;
 - b) määräaikaistalletusten osalta vakuudellinen markkinakorko tai jos sitä ei ole saatavilla, vakuudeton yön yli -- markkinakorko.
2. Kunakin kalenteripäivänä kansallisessa keskuspankissa olevien valtion kaikkien yön yli -talletusten ja määräaikaistalletusten yhteismäärälle maksetaan nollakorkoa siltä osin kuin se ylittää a) 200 miljoonaa euroa tai b) 0,04 prosenttia sen valtion bruttokansantuotteesta, jossa kansallinen keskuspankki sijaitsee, sen mukaan, kumpi määristä on korkeampi.
3. Euroopan unioniin, Kansainväliseen valuuttarahastoon tai muuhun vastaavaan pankkitukiohjelmaan liittyviin valtiontalletuksiin, joita pidetään kansallisen keskuspankin tileillä, sovelletaan edellä 1 kohtaa, mutta niitä ei lasketa mukaan määritettäessä edellä 2 kohdassa mainittua kynnyisarvoa.

6 artikla

Ilmoitusvelvollisuus

1. Kansalliset keskuspankit ilmoittavat EKP:lle etukäteen varojen ja vastuiden hallinnointiin liittyvien kotimaisten operaatioidensa kokonaisnettovaikutuksesta likviditeettiin eurojärjestelmän yleisen likviditeetinhallinnan puitteissa. Kansallinen keskuspankki sisällyttää voitostaan valtiolle maksettavan osuuden eri likviditeettitekijöitä koskevaan ennusteeseensa vähintään viikkoa ennen siirron tapahtumista. Lisäksi kansalliset keskuspankit varmistavat tarkoituksenmukaisin toimenpitein, ettei sijoitusoperaatioista ja talletusjärjestelmistä aiheudu sellaisia likviditeettivaikutuksia, joita ei voida ennustaa tarkasti.
2. Kansalliset keskuspankit ilmoittavat EKP:lle kuukausittain jälkikäteen edellisen kuukauden aikana suorittamiensa operaatioiden yksityiskohdat näiden suuntaviivojen liitteessä II olevan mallin mukaisesti. Kuukausittain jälkikäteen toimitettavan ilmoituksen osalta sovelletaan yleistä 500 miljoonan euron kynnyisarvoa kussakin liitteessä II mainitussa yksittäisessä luokassa siten, että transaktiot otetaan huomioon kynnyisarvoa laskettaessa seuraavasti:
- a) ostojen, myyntien ja lunastusten yhteissumma erikseen seuraavissa luokissa:
 - i) sijoitusoperaatiot;
 - ii) eläkerahastojen hallinnointi;
 - iii) toiminta välittäjänä;
 - b) arvopaperien anto- ja ottolainauksen yhteissumma seuraavissa luokissa:
 - i) arvopaperilainaus; ja
 - ii) takaisinostotransaktiot;

- c) antolainauksen ja talletusten ottamisen yhteissumma luotto- ja talletusjärjestelmien luokassa;
- d) määrä erikseen seuraavissa luokissa:
 - i) velvoitteet kolmansia osapuolia kohtaan; ja
 - ii) siirrot ja tuet.

Jos yksittäisen luokan transaktioiden kokonaissumma jää alle sovellettavan kynnysarvon, kansalliset keskuspankit täyttävät ilmoituslomakkeeseen nollan kuten tapauksissa, joissa transaktioita ei ole ollut lainkaan. Kansalliset keskuspankit voivat halutessaan edelleen ilmoittaa kaikki transaktionsa EKP:lle, vaikka kynnysarvoa ei olisi yhdessä tai useammassa luokassa saavutettu (täydellisten tietojen ilmoittaminen).

Eurojärjestelmän varantojenhallintapalvelujen puitteissa toteutetuissa euromääräisissä transaktioissa kansalliset keskuspankit noudattavat lisäksi kaikkia muita mahdollisesti sovellettavia ilmoitusvelvollisuutta koskevia vaatimuksia.

3. Jos tietojen ilmoittamisen yhteydessä ilmenee, että tietyn kansallisen keskuspankin varojen tai vastuiden hallintaan liittyvät operaatiot ovat ristiriidassa yhteisen rahapolitiikan vaatimusten kanssa, EKP voi antaa kyseisen kansallisen keskuspankin varojen ja vastuiden hallintaa koskevia yksityiskohtaisia ohjeita.

7 artikla

Kynnysarvot

1. Operaatioita, jotka ylittävät näiden suuntaviivojen liitteessä I mainitut kynnysarvot, ei saa toteuttaa ilman EKP:n ennakoon antamaa hyväksyntää. Tämä kynnysarvo soveltuu myös takaisinostosopimuksiin, sanotun kuitenkaan vaikuttamatta 4 artiklassa tarkoitettujen takaisinostosopimusten ennakollista hyväksyntää koskevaan menettelyyn.
2. Näiden suuntaviivojen liitteessä I mainitun, päivittäisiä aggregoituja operaatioita koskevan kynnysarvon lisäksi EKP voi määrittää ja soveltaa myös muita kynnysarvoja kansallisten keskuspankkien kumuloituihin varojen ja vastuiden ostoihin tai myynteihin minkä tahansa ajanjakson kuluessa.
3. EKP:n neuvosto voi milloin tahansa muuttaa näiden suuntaviivojen liitteessä I mainittua kynnysarvoa.

8 artikla

Ennakollisen hyväksynnän pyytämiseen ja antamiseen sovellettava menettely

1. Kansalliset keskuspankit toimittavat ennakollista hyväksyntää koskevat pyyntönsä etukäteen niin aikaisin kuin mahdollista. Jos operaatio on toimitettava samana päivänä tai seuraavana työpäivänä, EKP:n on saatava pyyntö suunniteltuna kaupantekopäivänä viimeistään kello 9.00 (⁽¹⁾). Muiden operaatioiden osalta EKP:n on saatava vastaava pyyntö suunniteltuna kaupantekopäivänä viimeistään kello 11.00.
2. Kansallinen keskuspankki esittää pyyntönsä näiden suuntaviivojen liitteen III mukaisesti. Jos transaktiota, jolle on etukäteen pyydetty ja annettu hyväksyntä, ei toteuteta annetun hyväksynnän mukaisesti, kansalliset keskuspankit ilmoittavat asiasta välittömästi EKP:lle.
3. Vakuudellisia arvopaperilainausoperaatioita toteuttavat kansalliset keskuspankit voivat poikkeuksellisissa olosuhteissa, kun markkinaosapuolet eivät pysty toimittamaan määritettyjä vakuuksia, myös toimittaa myöhään iltapäivällä pyyntönsä saada ennakollinen hyväksyntä myöhemmin saman päivän aikana.
4. EKP vastaa niin pian kuin mahdollista kansallisen keskuspankin pyyntöön saada ennakollinen hyväksyntä, ja välittömästi pyyntöön saada ennakollinen hyväksyntä myöhemmin saman päivän aikana. Jos operaatio toimitetaan kaupantekopäivänä tai seuraavana työpäivänä, EKP vastaa pyyntöön suunniteltuna kaupantekopäivänä kello 10.15 mennessä. Muissa operaatioissa EKP vastaa pyyntöön suunniteltuna kaupantekopäivänä kello 13.00 mennessä. Ellei kansallinen keskuspankki saa vastausta mainittuun määräaikaan mennessä, se voi, varmistuttuaan ensin siitä, että EKP on vastaanottanut pyynnön eikä vastausta ole lähetetty, kello 13.15 lähtien olettaa saaneensa hyväksynnän.

(¹) Kellonajoilla tarkoitetaan Keski-Euroopan aikaa, jossa otetaan huomioon muutos Keski-Euroopan kesäaikaan.

5. EKP tarkastelee kaikkia pyyntöjä eurojärjestelmän yhteisen rahapolitiikan yhtenäisyyden varmistamisen näkökulmasta, ottaen huomioon yksittäisten kansallisten keskuspankkien operaatioiden vaikutuksen sekä näiden operaatioiden yhteisvaikutuksen jäsenvaltioissa, joiden rahayksikkö on euro. EKP pyrkii hyväksymään kansallisten keskuspankkien pyynnöt, tämän kuitenkin rajoittamatta edellä sanottua.

9 artikla

Seuranta

1. EKP:n johtokunta antaa kerran vuodessa EKP:n neuvostolle kertomuksen näiden suuntaviivojen täytäntöönpanosta ja soveltamisesta. Kertomuksessa annetaan tiedot

- a) ennakollista hyväksyntää koskevan menettelyn soveltamisesta;
- b) kansallisten keskuspankkien varojen ja vastuiden hallinnan käytännöistä;
- c) näiden suuntaviivojen noudattamisesta.

2. EKP voi pyytää tietoja kansallisilta keskuspankeilta 5 artiklan 1–3 kohdan noudattamiseen liittyvissä epäselvissä tilanteissa.

10 artikla

Luottamuksellisuus

Kaikkien edellä mainittujen menettelyjen yhteydessä vaihdettuja tietoja ja dataa, 9 artiklassa mainittu seurantakertomus mukaan luettuna, kohdellaan luottamuksellisina.

11 artikla

Siirtymäsäännökset

Kansallisten keskuspankkien pitämiin valtion määrääkaistalletuksiin sovelletaan 5 artiklan 1 kohtaa, mutta ne otetaan huomioon 5 artiklan 2 kohdan kynnyksarvoa laskettaessa vasta 1 päivästä joulukuuta 2015 lukien.

12 artikla

Voimaantulo ja täytäntöönpano

- 1. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan kahden päivän kuluttua niiden antamisesta.
- 2. Kansalliset keskuspankit toteuttavat näiden suuntaviivojen noudattamiseksi tarvittavat toimenpiteet 1 päivään joulukuuta 2014 mennessä. Kansalliset keskuspankit toimittavat EKP:lle tiedot näihin toimenpiteisiin liittyvistä asiakirjoista ja keinoista 31 päivään lokakuuta 2014 mennessä.

13 artikla

Osoitus

Nämä suuntaviivat on osoitettu kansallisille keskuspankeille.

Tehty Frankfurt am Mainissa 20 päivänä helmikuuta 2014.

EKP:n neuvoston puolesta

EKP:n puheenjohtaja

Mario DRAGHI

LIITE I

**KANSALLISTEN KESKUSPANKKIEN YHDEN PÄIVÄN AIKANA TOTEUTTAMIIN VAROJA JA VASTUITA
KOSKEVIIN KOTIMAISIIN OPERAATIOIHIN SOVELLETTAVAT KYNNYSARVOT**

Sovellettava kynnysarvo

**Vaikutus toimituspäivänä
(yhteenlasketut netto-operaatiot) ⁽¹⁾**

200 miljoonaa euroa

⁽¹⁾ Suunniteltujen operaatioiden nettovaikutus likviditeettiin toimituspäivänä, joka on kaupan-
tekopäivä tai sitä seuraava päivä.

KUUKAUSITTAIN JÄLKIKÄTEEN TOIMITETTAVA ILMOITUS VAROJEN JA VASTUIDEN HALLINNOINTIIN LIITTYVISTÄ KOTIMAISISTA OPERAATIOISTA

	Operaation luokka										
	Sijoitusoperaa- tiot	Eläkerahastojen hallinnointi	Toiminta välittä- jänä		Arvopaperi- lainat	Takaisinos- tosopi- mukset		Luotto- ja talletusjär- jestelmät		Velvoitteet kolmansia kohtaan	Siirrot ja tuet
Operaation toteutustapa	1. Tase-erät 2. Taseen ulkopuo- liset erät	1. Tase-erät 2. Taseen ulkopuo- liset erät	1. Tase-erät 2. Taseen ulkopuo- liset erät	Transak- tioiden luku- määrä	nnnnnn	nnnnnn	Transak- tioiden luku- määrä	nnnnnn	Operaation tyyppi	xxxxx	xxxxx
Transak- tioiden luku- määrä	nnnnnn	nnnnnn	nnnnnn	Arvopaperi- lainaus	(XX) milj. euroa	(XX) milj. euroa	Antolainaus	(XX) milj. euroa	Operaation toteutustapa	1. Tase-erät 2. Taseen ulkopuo- liset erät	1. Tase-erät 2. Taseen ulkopuo- liset erät
Ostot	(XX) milj. euroa	(XX) milj. euroa	(XX) milj. euroa	Arvopape- reiden otto- lainaus	(XX) milj. euroa	(XX) milj. euroa	Talletusten otto	(XX) milj. euroa	Transak- tioiden luku- määrä	nnnnnn	nnnnnn
Myynnit	(XX) milj. euroa	(XX) milj. euroa	(XX) milj. euroa						Määrä	(XX) milj. euroa	(XX) milj. euroa
Maksut	(XX) milj. euroa	(XX) milj. euroa	(XX) milj. euroa								

LIITE III

MALLI SUURILLE TRANSAKTIOILLE PYYDETTÄVÄÄ ENNAKOLLISTA HYVÄKSYNTÄÄ VARTEN

Muuttujan nimi	Muuttujan kuvaus	Tunnus	Pakollinen kenttä
Tunnistekoodi	Yksilöllinen tunniste joukolle operaatioita (arvopaperitransaktio tai muu transaktio), joiden kaupantekopäivä ja toimituspäivä on sama; tunniste koostuu numerosarjasta, jonka alussa on kahdesta merkistä koostuva maatunnus.	ISnn	Sovellus luo automaattisesti.
Kaupantekopäivä	Suunnitellun operaatioiden joukon kaupantekopäivä	vvvv/kk/pp	Kyllä
Toimituspäivä	Suunnitellun operaatioiden joukon toimituspäivä (tai termiinkaupoissa aloituspäivä).	vvvv/kk/pp	Kyllä
Osto ja lainaus	Jos arvopaperit tai muut instrumentit on hankittu tai luotot tai arvopaperilainat myönnetty, ilmoitetaan kumulatiivinen määrä.	[YY] miljoonaa euroa	Ei (Jätetään tyhjäksi, jos suunnitellaan vain myyntitransaktioita.)
Myynti ja talletusten otto	Jos arvopapereita tai muita instrumentteja on myyty tai talletuksia otettu vastaan, ilmoitetaan kumulatiivinen määrä.	[XX] miljoonaa euroa	Ei (Jätetään tyhjäksi, jos suunnitellaan vain osto-transaktioita.)
Vaikutus likviditeettiarvioihin	Ilmaisee vaikutuksen toimituspäivän likviditeettiarvioihin — mikäli pyyntö hyväksytään — suhteessa viimeisimpään, kello 8.00 EKP:lle toimitettuun päiväkohtaiseen likviditeettiennusteeseen. Mikäli pyyntö hylätään, EKP:n on tämän kentän avulla helpompi todeta vastakkainen vaikutus likviditeettiennusteisiin.	[ZZ] miljoonaa euroa	Kyllä (Jos likviditeettiennusteiden kokonaisvaikutus on jo ilmoitettu EKP:lle, tässä kentässä ilmoitetaan nolla.)
Transaktion tyyppi	Transaktion tyypin ilmoittaminen: 1. Arvopaperitransaktio 2. Muu transaktio	Transaktion tyyppi valitaan järjestelmän tuottamasta luettelosta.	Kyllä (Käyttäjän on ilmoitettava transaktion tyyppi.)
Suunniteltu operaation toteutustapa	Operaatioiden suunnitellun toteutustavan kuvaus viitaten yhteen seuraavista kohdista: 1. Tase-eriä koskeva operaatio 2. Taseen ulkopuolisia eriä koskeva operaatio	Operaation tapa valitaan järjestelmän tuottamasta luettelosta.	Ei (Käyttäjä voi vapaasti ilmoittaa operaation suunnitellun toteutustavan.)

Muuttujan nimi	Muuttujan kuvaus	Tunnus	Pakollinen kenttä
Vapaa teksti	Voidaan ilmoittaa tietoja, jotka auttavat EKP:n likviditeetinhallintatoimintoa arvioimaan nettovaikutuksen likviditeettiin, ottaen huomioon likviditeettianalyysin soveltuva ajanjakso sekä viimeisin likviditeettiennuste. Esimerkiksi jos vaikutus likviditeettiarvioihin ei ole pysyvä, vaan kääntyy päinvastaiseksi lähitulevaisuudessa, käyttäjä lisää huomautuksen toimituspäivän jälkeisestä likviditeettivaikutuksesta vapaan tekstin kenttään. Käyttäjä voi antaa myös yksittäisiä operaatioita koskevia muita lisätietoja esimerkiksi operaation tyypistä, koosta tai tarkoituksesta.	Mikä tahansa numero- tai kirjainyhdistelmä ennalta määritetyn H1&H2 -merkistön puitteissa ⁽¹⁾	Ei

⁽¹⁾ Vapaassa tekstissä sallitut merkit on määritetty 22. elokuuta 1997 päivätyn asiakirjan "H1&H2 System Design" liitteessä 4 olevassa 1.1.4.7 kohdassa.

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI